

بازدید شد
۱۳۸۲

۷۵۳۹-ف

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: <u>السیک لظم</u>		
مؤلف	<u>۸۶۷۲</u>	شماره ثبت کتاب
موضوع	شماره قفسه	<u>۷۶۴۴۲</u>

خطی - فهرست شده
۸۶۷۲

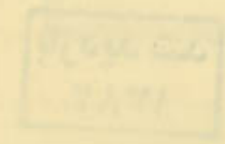

شکر (کیسه دانه بانه)
 (دل) (کیسه فلفل نادر)
 (کیسه دانه بانه)
 رست

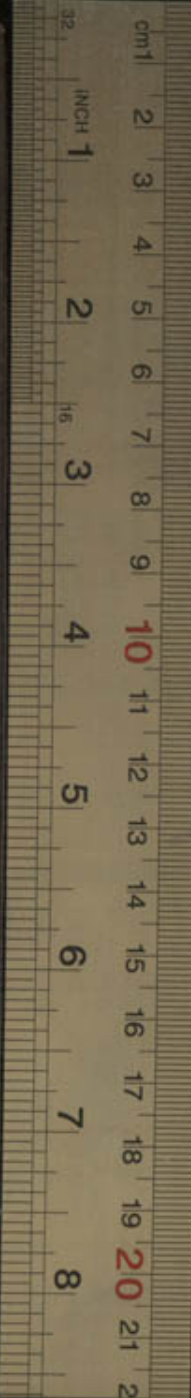

۷۵۴۹

کتابخانه
 ۷۵۴۹

ملی - فهرست شده
 ۸۶۷۳

بازرسی شد
۲۷ - ۲۷

proy

۸۶۷۳

بسم الله الرحمن الرحيم
و بده نقاب

بواسطه حضرت شیخ خبث بعضی قواعد کلیه بدست می آید که در
قدیم تاجالبحر برسیه و آنرا نیز ممکن تصور شد چرا که
آنها اسباب فتح و دران نشست می شود هرگاه قواعد قدیم و جدید را
پاک علم می کنیم علم خبث احداث می شود بنحویه قسم اول استراتژی
دریم گیت

اول استراتژی و آن علم سرداری و استعمال قوت است یعنی طرح خبث
و انتخاب و حرکات قیمتها بر بزرگ و بعد استعمال لکرها برین

بپایان تمام برادر که اردو انجام محاربه

چون فتح حاصل شد بمبدر استراتژی و کار سرداری است هم موقعیت
آورده نتایج آن را در دست تحفه و تپری چنان دلور که صفه
عمده خبث یعنی شکست دشمن حتی المقدور زودتر آید هم کرد
دریم گیت و سردار دانش و استعمال سپاه در زم و دران شرح گیت
و استعمال آنکه چون برای توضیح ثلث استراتژی دریم گیت
زید از آن تصور کنیم می بینیم که از شایسته است و استراتژی بوده است
چرا که تمام سپاه ^{در ۳۰ روز} در چند روز فتح و دران شایسته و تمام قسمتهای
مشرق بموقع دریمه خبث حاضر شده و در فرانس را از طرف محاربه کردند
دران طرف مدست شد و دریم گیت و چنانکه بود هر چه بقصدی شکست
فرانس نشست و دریمه دریمه خبث که از او کلمه زبانی تو بخانه

بصرف نده لکر فربه نه تفه لک لک

بجی تواند گفت و آنجا نیکه اثر انار می نام می شود تا لکیت منع میکند

بقیمت کیتیک

تالیت A تالیت لپی B تالیت می قمت می شود

تالیت لپی ستر تالیت ح کات و از جنک سپاه است به خط

دشمن در به ان جنک

رتکبات تالیت باید بده که باشد در هر حال هم با دشمن ممکن شود

هر یک از سپاه نه گانه برای خود تالیت لپی جدا گانه دارد که در ستر

مش نه لور می شود

تالیت عمل علم و اعدا رتکبات رتکبات جنک و استعمال و لغو

الجنه نیت بهم و دیگر با ملاحظه میدان دارد دشمن

از آن که تالیت لپی

انام مختلفه قوت

تعریف کتیک

اول اقام سلاح قوه جنک حتمی مرکبست از اشیاء و روح

(آدم و آب) و اشیاء غیر ذی روح اسلحه کالک عاده غیره ایند و

مستقل بهم لکر گویند

هر سپاهی باید قوت متفاوت و عملی نماید و لور از خود و کتیک

داشته باشد و برابر این از اسلحه مختلف ترکیب شده هر یک لکر

قمتی از اقامت محارب به پاید

اقام سلاح با این تفصیلند اول سوار و آب و اسلحه چابک و سلاحی

که دارد مناسب حمله و عقب کشیدن باشد در صورتی که قوت آن برای

است بلکه که و مقادیر است

حتمی توپخانه و آن بر ضد فیر است بدست کشی و دارد برای محارب

پراکنده و سنگین بنحیضی که کارهای سنگین و خفیه و آوازه
پراکنده بنزیر و تقسیم بیک محله است بلکه باید زینت همه بیک درجه باشد
در سوله و توچانه بنزیر تقسیم بیک سنگین رجاست و بنسب و اسط
و این بعضی در همه جای نیست مثلاً ادوات بعضی خرد و سوله بیک و برخی
دیگر خرد و سوله سنگین و شمرند
سوله بیک و سنگین نر گذار اگر چه در در فرق خفیه و سوله سنگین و سوله
آفتاب سوله سنگین و مخصوص شدت جمله و اجتماع در صورتیکه سوله
سبک بپیش تو بکسب جلد و در پیش خفیه و مقصدی رسد و سوله در در
انچنان پیش روی سپاه با سوله سبک است فرق عقاید در سوله
و سوله سوله کینه از این روشن میشود در صورتیکه آما در در سوله
بهترین اسطه سوله سینه و صحت آما در سوله سوله در در سوله

بر ۲۵۰ زینت و صحت آما است فرجه در ۱۸۷۵ اثره را بصره
دسته ترک نمود
توچانه صحرانی را جزو آن در سبک و سنگین تقسیم نمود و بپیش سنگین بلی
زینت سافت زینت و از این جهت قطب و در پیش زیاد و توچانه
سبک بلی تعاقب و پیشرفت متهای بر حسب چون تجربه رسیده است
در رسیدن آن جنب همیشه آن قسم تو بیکه بکار است خنر آید و در ابتدا
اقام تو بر ایجابی هم باید استعمال کرده بود اسطه جسد و فستق
جبهه معطل شده کاهی هم صرف میماند صحت آما در توچانه سینه
خود را بیک خنر تو بپیش جان و طراسته دارد و در سوله
آن کار از پیش میرد اغلب کرمای توچانه مخصوصاً سبک توچانه
سواره همه خبرای آن سواره برای همراهی سواره دارد

در کتب پاسبان

پاسبان باید بقیستهای کلیه تقسیم شود و الا حرمت آن امکان نخواهد داشت
تقسیمات کلیه پاسبان از آن ترتیب است و احدی آن منع گویند
بسیار قسمی باید در صنف ششم باشد و الا قوت در جنگ حفظ نخواهد
و کاری هم از پیش به حکم است و بزرگ نباید باشد و صدای یک
نفر و فرمان با جزای آن رسد و در تب آنها ملوثان و اخذ
بیشتر تکراری بزرگ پاسبان

و احد پاسبان با طالع است که ۱۰۰۰۰۰ تن قوت دارد اگر چه بزرگتر از برای
یک فرمانده است که در آنجا پاسبان را غرض از آنکه کوفت چرا
در صنف اولش نقصان می بیند

با طالع پاسبان را بنا بر عصب چهار قسم شده هر یک اگر دمان کوب
و احد سواران اکلادان است و صد و پنجاه تا حدیست آب و پاش
از این جهت فرمان در ترتیب صاحب منصب نباید

آنها را به نامهای سواران خود را از پنج اکلادان ترتیب یکم است همیشه
یک اکلادان از آن برای ترتیب سواران است و یک عقب سواران
از خوا اکلادان رومیه و فرنگی درم ترتیب اکلادان بزرگتر
در سواران لازم است برای هدایت قسمتهای بزرگ پاسبان این فرم
مالک مستحق با طالع پاسبان قوت اینکه به تنهایی استعمال شود

دوازده

دو چنانچه را همه جای هر قسم که بزرگتر است و پاسبان
در یکا برای حکومت آنها در چنانچه را خبر به طر فرتشه

توبه بر منی از چهار توبه است از چهار کسر شود و پشت از حقیقت توبه است که
از یک حبس مضبوط و اگر کسر شود چرا که هر بار گذشت از توبه شش بار گذشت
غیر از در خانه و لادن هر توبه سه بار دارد
آیات و فراموش

بر شتر نوبت
اطرش در سیه بر شتر قور ابطری کو سیه عمره آید
از پس از دلا توخی نه بنه بعد از هزار و شصت و هشتاد و چهار و یک
حش از این سیه معلوم شد آمانه ۲۴۰۶ اطرش ۱۳۳۲ افرانه
۱۹۳۸ سیه ۲۵۳۸ قور دارد از قیمتت بزرگ درین سر نوبت

داعی جنی منید چه را سحر را و خود را در کتبت از

آکا ۱۲۲-۱۳ هزار پیاده ۶۵۵ سوار ۲۴ توپ طریش

۱۲ هزار ساله ————— ۲۴ قریب

فرا سه ۱۲ هزار سالیکه ————— ۲۴ قوت

دوسرے ۱۶ ہزار ماہ ۵ — ۸۴ نو

خبر و را اما که مقدر در میان سوار و دیرین معین است در چرخ
نیت بجای سوار را نیت کند

تاسه ۱۲۷۰ ایچ سیر خضر سبزه آغا در صلح آرد که جمع دست علیه بیگم خدیم
حاضر میکردند و این اول حاجت بخیر می شد ثانیاً سر داری که فرمان آرد
که اگر ایشیه بدو در ثور از رتبت میوشند کرد و لوله نمومند اما نه نفوذ
همه مقبول میباشد

فَصْل

اسباب حمل ونقل

مقصود از اسباب حمد و ثناء در شرح مسیح و عیسی است از آنچه از چهار
پایین به بالا حمد و ثناء توان کرد و هر کس که بخواند و از اسباب

و کال که بملاحظت چند حبشیها و فاکه اگر چه صحرایی است که از
مواضع قدیم حرکت سپاه است چرا که آن لحظه دارای لشکر متصرف
مینت و بعضی آن در جنگ عیث شایع به میزد چنانکه کمی و بعضی سبب
صل و مثل سپاه فرشته در جنگ عیث شد که ۸۷۰ جرح و کشته از سرحد
آمانه کردند با وجود اینکه پستان قبر از سپاه آمانه فرستاده
حاضر بود برای برنهایی آنش خانه و تپه آخره سپاه سبب صحر
لشکر لازم است که لشکر را در میان کوهستان گردانند برای صل و مثل
فشار است که تبار با نموده آمانه ۱۵۰۰ کال که ده ۱۴۴۰ است
فرستاده لازم تا ۲۵۰۰ تیر بهر نفسی در ۵۰ تیر بهر توپ پیچیده

هر یک از آنکه که برای آمانه ذخیره آخره در ۴۶ تیر

کال که ۱۶۲۸ است بر نموده در سپاه پیرت است جدید است
و مثل

و مثل سلبه و قیمت کرده که را به کوچه کت مند و بلور سینه آن آهوه
و سایر چیزها از آنجاست و کینه بزرگ و عقب میانه آنجا
که با پیر و با طایفه کال که فشک نشسته و یک کال که در بعضی خانه
۱۵۰۰ تیر بهر دبطر است کال که فشک است بهر فاشه و تخته از خرمی
از نذرانه کال که با می صحر و لشکر از نذرانه است پس لشکر
سرور است چرا که کال که با نذرانه از حرکت سپاه محافظت می نماید
بر موقع حاضر است حال به نذرانه بار تو ضیح قوت کرده که در نذرانه
رنگ است یک آره که در آره که تیر تیر تیر تیر سپاه باره کال است
ضبط می شود

دای ۱۶

پایه ۱۸۰۰ از میان هر یک از سه با طایفه کال که ۲۵-۲۸ است

مرد ۲۰۰ = ۸۰ سال در ۱۰۰ ساله را به این تقسیم
 توپخانه ۲۰ سال = ۱۴۰ سال (توپخانه ۲۰ سال = ۲۰۰ سال)
 هند ۳۰ سال در ۱۰۰ ساله که هر یک حاصل ۱۰۰ ساله
 و یک ساله که برابر ۱۲۲ - ۱۳۰ سال
 اسباب حمل و نقل یک ساله از این بزرگ و عظیم به هر یک
 (A) دستجات ۱۵۰ ساله که ۱۰۰ ساله
 (B) دستجات ۱۵۰ ساله که ۱۰۰ ساله
 ۱۶۲۸
 ۱۴۰ سال حکیم ۱۴۰ ساله ۱۵۰ ساله که ۱۵۰ ساله که ۱۵۰ ساله
 کس (۱۵۰ ساله) ۱۵۰ ساله که ۱۵۰ ساله که ۱۵۰ ساله که ۱۵۰ ساله
 فرنگستان غایت جبهه و کوشش بند دل است چرا که در حقیقت
 چند بار بر زخمی بخودش مرده اند که در ۱۸۷۰ که در سپاه آلمان ۱۲ ساله
 نفر

نفر با خوشی و ۲۸ نفر بخت تقدیر و ۱۸۶۰ نفر
 ۶۲۶ نفر با خوشی و ۲۴۵۰ نفر بخت تقدیر

سپاه آلمان ۴۵۰۰ حکیم در سپاه

یک حکیم به ۲۲۰ نفر

یک حکیم به ۲۶ نفر

در اطریش

یک حکیم به ۵۱۲ نفر

در فرانسه

یک حکیم به ۴۰۰ نفر

در روسیه

یک حکیم به ۱۸۶ نفر

در ایتالیا

باب اول
در التیفات و ترکیبی
مضمر اول و تنوین
بسم الله الرحمن الرحیم

اول که مان پرده و قسم و او اشش پالیه و گرمی شود اول سه صف نیم صف
در سلام و در وقت
شش سعه تا سربار را در صف و در با سواقیع در دو صف و امید دارند
علامت فرمانده دست است
نمره یک در این چهار گوش نویسنده نمره دست است این علامت
صاحب منصبی است و فرمانده دست نباشد این حدیث لکن بیانی است

این علامت صاحب
منصب است این علامت قضا و سنجی است

این علامت بدقت است

در سلام و دست ایستادن بر روضه منصب است در شکل نموده
بجای نیکه سلطان بجهت فرمانده اول از صف اول خارج شده است
دویم اول بجای ادمی آید و نم چیم و هم عقب دست اول قرار می

صورت شسته بان

سون قطار است

بر کردار از نصف می شود هر نصفی را دشته بان فیل مکرر دشته
باشد آن را بهشت کنند و هر قسمتی را دشته بان فیل یا پسر دشته
باشد آن را اول بدو نصف دشته کنند و بعد هر نصف دشته را بدو

رسد قسمت کنند اگر عدد فیل کرد و بان طاق باشد اول فیل
پسر دشته شکل اول صورت کرد و بان را نام است سلطان در
محدادی صف اول طر فرست کرد و بان می نهند نایب اول در دشته
کرد و بان محاذی اول و پسر دشته می می طر فنج کرد و بان نایب می
اول بچهار قدم فاصله عقب فیل دریم از دشته چپ دشته اول نایب
پسر دشته از صاحب منصبهای دشته یعنی سلطان و نایب اول در محاذ
صف می می صاحب منصب است ایاله اند که آنها را صاحب منصب
دشته است گویند عقب فیل دریم از دشته چپ دشته بدو قدم فاصله
نیز صاحب منصب است ایاله اند که آنها را صاحب منصب دشته
گویند و فیل با شش عقب فیل دریم از دشته است دشته اول می است
بدو قدم فاصله در دشته یک فیل با شش و یک ربع عقب فیل دریم

در دست راست است و نیم بدو قدم فاصله می ایستد فی صاحب منصب پستی
 هر چند نفری در پشتند بدو قدم فاصله از نصف سیم ما بین و یکدکشی صاحب
 منصب دست چپ بر دست قنصل میزند طرفت کردن بدو قدم فاصله
 در محاذات صف سیم و سیم و نفر در جنب که نفر طبل می در دست راست
 آنها فاصله از نصف سیم و نفر در جنب که نفر شپورچی ایستاده اند و غیر
 سلام طبل می شپورچی با عقب دست کردن بدو قدم ایستاده اند
 بعد از آنکه سلطان برای فرمان دادن از صف خارج شد تا چیم اول
 جای او را که دو پ نیم سیم از سر جای خوش بجا می کوفت و دست اول
 می آید سرف و در طرف چپ که در فرست
 بر عکس میزدیم اجزای کردن از سر باز و صاحب منصب بر جای خوشان
 ایستاده طرف چپ میگردند

ستون قطار بر دست صاحب منصبهای دست بردارین حالت
 پهلوی فیل از دست خودشان طرف چپ ستون می آیند صاحب منصب
 چپ کردن پهلوی فیل آخری دست چیم طرف چپ ستون می آیند
 صاحب منصبهای دست راست دست صاحب منته در عقب
 صاحب منصبهای دست چپ می آیند صاحب منته بایک که از آنها اسم بچه میخوانند
 خوشان را تغییر نمیدهند
 ستون قطار چپ و چپ صاحب منصبهای دست پهلوی فیل آخری
 خوشان در طرف ستون می ایستند و صاحب منصب چپ
 کردن در طرف چپ ستون فاصله چهارم از فیل سیم می ایستند
 و صاحب منصبهای دست راست کردن جان صاحب منصبهای دست چپ
 کیرنه ستون از دست چپانچه از شکل ظاهر است

ایستاده بعد از ستون قطار
 بایک بجز صاحب منصبی
 دست بردار

صاحب منصبهای دست در طرف پهلوی سه اول بهانه اند در خوشان صاحب
منصب نیز می چپ کرد و آن در خیالات طرف است تن پهلوی رسیده
از دست چپ نیم بهانه است: چپ نیم سیم و محاذی و طه دست اول می ایستد
پهلوی بازوی چپ رسیده اول از دست اول می ایستد چپ منصبهای دست
راست کرد و آن در خیالات طرف است رسیده اول هر دست عقب فیل اول
می ایستد در صاحب منصبهای دست طرف چپ تن پهلوی رسیده ایستد
خوشان می ایستد و اگر صاحب منصب دست زیاد از دست باشد بعد از گذشتن
دست چپ سه بار عقب رسیده باقیمانده شود

سرتن نیم دست صاحب منصبهای دست به پهلوی بازوی است نیم دست اول
نیم سیم و سیم پهلوی بازوی است نیم دست نیم می ایستد که در
سیم بعد از گذشتن حاضر نباشد بجای ایستد و اگر در دست صاحب منصبهای

دست

دست بازوی است عقب فیل اول از طرف دست نیم خوشان
می ایستد بازوهای چپ نیم دست بار

صاحب منصبهای دست سیم کرد و اگر پیش از نیم دست صاحب منصب
دست حاضر باشد عقب نیم دست باقیمانده شود سرتن بازو دست
صاحب منصبهای دست بر با صدمه قدم از دست دست خوشان و صاحب منصبهای
دست بازوی راست طرف است دست خوشان و صاحب منصبهای دست
بازوی طرف چپ دست خوشان می ایستد

صاحب منصب بازوی چپ دست آن در صاحب منصب دست
عقب فیل سیم از دست چپ دست با صدمه قدم ایستاده بودند
نیم سیم و سیم که دست چپ کرد و آن ایستاده بود در خیالات سرتن را ختم
میکنند باقی می خوشان میمانند

ستون گردان جنگ کینه

ستون گردان از گردنهای بلاوت پدق گردنهای بلاوت
پدق گردنهای بلاوت پدق گردنهای بلاوت
دوران اول و دوم در گردنهای بلاوت پدق گردنهای بلاوت
دوران اول و دوم در گردنهای بلاوت پدق گردنهای بلاوت

چون فرمان ستون گردان باز داشت صف تیم و نه تیم گردان
از مکان ایستادن خوشان چهارم عقب نشین در زمین
دسته اول بچه چپ کینه

صف اول دسته اول بهشت قدم فاصله از صف اول دسته دوم
عقب بن صف می ایستد صف تیم و نه صف تیم و نه تیم
میر و جبهه صفان دسته بر پهلوی بر روی راست و نه خوشان و نه چپ تیم

بازوی راست دسته تیم می ایستد

اگر ناپ در تیم باشد چهارم فاصله عقب دسته اول می ایستد
جبهه صفان پهلوی بر روی راست عقب صف اول
از طرف راست و نه خوشان می ایستد و دیگر از صف جبهه صفان پهلوی بر روی راست
صف اول طرف راست و نه تیم و او دارند جبهه صفان پهلوی بر روی چپ
با یک صف جبهه صفان پهلوی بر روی چپ ستون گردان را یک سیرند به حساب
صف جبهه صفان پهلوی بر روی چپ و نه تیم و نه تیم

صف اول دسته اول بهشت قدم فاصله از صف اول دسته دوم
عقب بن صف می ایستد صف تیم و نه صف تیم و نه تیم
میر و جبهه صفان دسته بر پهلوی بر روی راست و نه خوشان و نه چپ تیم

آنچه گفته شد برای حسن ستون گردان از گردنهای بلاوت پدق گردنهای بلاوت
فرق حسن گردان از گردنهای بلاوت

ریز دست پدق با خن شتون کردنان بالادست پدق این است وقت
 تا خن شتون کردنان از گردنهای ریز دست پدق و صفا اول کرد و ^{دسته اول} جای
 خود نماید و صفا سیم این دست چهارده قدم عقب نیند و صفا اول دست
 دوم بر است و دست غنچه فاصله هشت قدم از صفا اول دست اول می آید و
 سیم دست دوم برای رعایت که چپ عقب صفا سیم دست اول می آید
 مکان ایستادن صفا صفا و صفا صفا واضح است

بر گردن نه چنگ سه طبل می و سه شور می و سه طبل می ریز دست کردنان چه
 بالای است پدق و چه ریز دست پدق چهار قدم فاصله از دست تیرانه از می

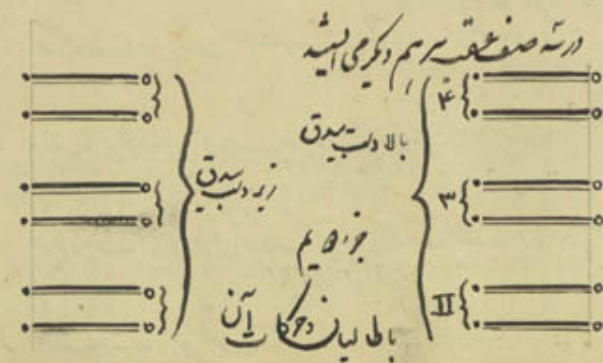
است

است یک شور می و سه طبل می
 سلطان دآن چه و کی پهلوی صاحب مضبان دست بر می آید
 بر جا که ممکن نشود پهلوان
 کردنان حرکت نکنند شتون کردنان ریز دست سارند به طریق که بالای
 دست پدق نیم دست های طاق چپ چپ نموده و دست دوم فاصله
 نیم دست های زوج ریز دست پدق نیم دست های زوج بر است
 نموده و عقب نیم دست های طاق می آید
 صاحب مضبان که دست است دست های شتون کردنان است و بعد از نیم
 دست های خوشان بالادست پدق چپ چپ نموده و هر جای خود تکیه
 در ریز دست پدق چون نیم دست های چپ حرکت میکنند این صاحب
 مضبان سار جای خود تقسیمند

نپ حیم سیم اگر حاضر باشد در ستون گردان از نیم دسته که از گردان
اول بلا دست پدق ساخته باشند پهلوی سیم دسته حیم از نیم سیم
راست می آیند وکیل باشی بازوهای راست خاله
ستون گردان از نیم دسته را میگیرند

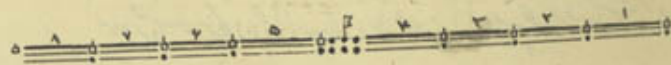
صاحب منصبهای پست بازوی چپ نیم دسته را میگیرند اگر بار نیم
صاحب منصب پست باشد مثل یار جا یا عقب نیم دسته نامی است چون
فرمانی گردان باز کرده شده سر باز ترتیب معین برای حشمت گردان

در سه صف عقب سیم و کرمی همیشه
بلا دست پدق
زیر دست پدق
خود سیم
باطلین در حاکم این

باطلین واحد کتبی یکی پاره است بنوعی که پاره است پاره ترکی
از بطلان خوانند بود و حرکات آنها بعد از تجزیه در بطلان خوانند
و بلای جنگ نیز فتون را با بطلان فتم کشند

باطلین در صف یا دسته بان بطلان مرکب است از چهار گردان
در دست بچپ بازو بازو استیاده اند و دسته جات بطلان را
در سمت راست شروع نموده با سه ترتیب میگردانند و این نیز با تغییر ترتیب
اگر چه در دسته جات بطلان جمع باشند مثلاً دسته هفتم بطلان را
همرا با بطلان باشد چه شش و سه هفتم گویند

وضع بسیار از اجزای گردان بطلان با وضع استیاده یکی در شش و سه قرار دارد

مکرانیکه بفرزند ناچشم جیم بازوی چپکینا در چهارم بار بپوشید و بعد از آن
 در چپکینا در خوشان می آید، پس دست چهارم پنجم یک پدق دارد و طرف
 او در جنبه بپوشید در محاذی سفا اول در محاذی سفا دوم عقب سفا پدق
 دارد و صاحب منصب پدق بازوی راست چپ است صاحب منصب می آید
 فرمان ده بپایان علقه قدم ازین قرار می آید و پهلوی او یک پدق
 در یک طبل می آید و همیشه همراه او باشد پدق قدم منتهی در نصف صاحب
 منصب که در نفع قدم در نصف نیم باطلیان باشد در محاذی پدق را فرماید
 باطلیان یک جوان آید و است در محاذی آخر دست چهارم طرف راست
 همین صاحب منتهی می آید که اندر محاذی اول دست پنجم بطرف چپ پدق
 و طبل چپان آید و اندر فرماید باطلیان و جوان همیشه بعد از سفا و سلطان
 هر که دماغه شکام شش در وضع سلام بر روی شش سوار نه قبل از شش عقب
 خوشان

خوشان ساکت می آید و فرمان نمیدهند بلای سلام بپوشید در نصف پدق
 در باطلیان نصف سفا
 باطلیان در حاشی راه دارد و اول شش بپوشید یا راست است گفته
 و این که استعمال می شود و نیم است هر دست نیم است یا بپوشید یا بپوشید
 سفا که دست اول یا آخر باطلیان می آید خوشان و سایر دست چپ
 چپ یا راست است و بعد از آن می آید
 سفا باطلیان در سفا
 شده باشند با این قسم سفا کردن در مان فرقه اندارد

هر سفا را که بگویند خوشان یا بپوشید یا بپوشید یا بپوشید
 سفا باز نامند چپ را و دست چپ است در سفا و دیگر قهقهه می آید

ستون با طایان از رسته به سون کردن رسته فرشته که در این است
که بدق دار با جبهه صدهای خوش بینی دسه چهارم و پنجم خرچیده می آید
آجوان همیشه طرف راست بدق دار میماند

در ستون با طایان از رسته و نیم دسه بدق دار با جبهه صدهای نشانی
عقب رسته با نیم دسه طرف راست دسه پنجم بازوی راست می آید
طبالچی پشورچی با طایان از رسته پات ستون جای خوشان را بشیر نمید
و همیشه بهشت قرم فصد از خط صاحب منصب دسه شیکه پیش عقب آن
استاده بودند چه بچپ چه بکینه چه برست چه بچپ که در نیم
برست هر دو بچپ چه بکینه برست

ساختن ستون با طایان از رسته بان
به خطه عقب سم و او پیش رسته

بر ستون را از بطریق حش باشد نبه گویند
اول ستون دسه از طرف راست رخن این قسم ستون در صورت دار
چنانکه پیش گفته شد یا دسه اول یا دسه ششم ثابت می آید چون اگر

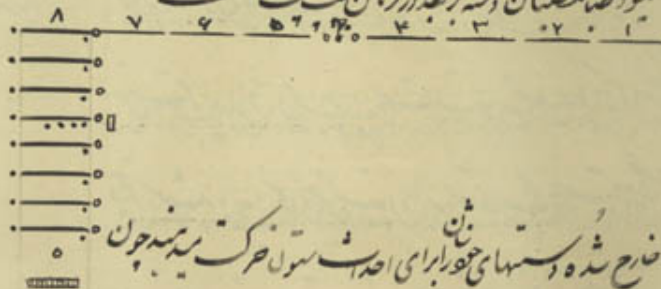
به اینم جوی از آن معلوم شود
۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
برای ساختن این قسم ستون فرمانده با طایان
محرر نمیده بکلیف دل فرمان میدهد
ستون بعد از آن برست است چون به جات برای حرکت
فرشته فرمان برش میدهد صاحب منصب دسه رسته و تحویل داده
چون بسیار راست تخته اول رسید حالت فرشته فرمان داده
قدم نمید از نیمه کمر می آید بدست حرکت این کشته جاز صاحب
منصب دسه اول بکار زده دسه ششم را از این ستان دسه جات دیگر

چنانکه باید و شاید نظام یکلیف صحنه بر یک دایره و یک راست
که او در مکان خورانبست بعد از نصب دست اول در خط مستقیم بکشد و
دسته خور نظام به صند به قدر با صاحب صندهای پشت خودش ببرد
پنجم حرکت نموده عقب زوی است آن استون می ایستد باز دای
راست دسته جارا صاحب صند دسته و باز دای چپ دسته جارا صاحب
پشت یک سر از صاحب صندهای پشت بازوی راست دسته جاقع
بازوی راست هر دسته می آیند ناچ تم و می که طرف چپ طالبان
نهاله بخور از دسته آخری چهارم فاصله گرفته استون را طم سکند و از این
جست بن صاحب صند را خاتم استون گرفته آهوان مثل سابق طرف راست
دسته پنجم فاصله لازم مقرست محلیست طال چپ و سر چپ ۱۲ قدم عقب
آخرین دسته استون ۲۱ استون دسته از طرف چپ از قرار استون در شکل دیده

فرمان بده چپ استون پنج چپ

این استون بکشد از طرف راست حتما باشد خند فرق جزئی دارد و اگر

میشود صحنه صان در سه بر بعد از فرمان بکشد از صف

خارج شده دستهای خود را برای احد استون حرکت میدهند چون
بجای بازوی راست دسته ششم رسیده آید دسته جارا از پهلوی خود را می
کنند و چون دسته جات بازوی راست شان مخاری بازوی راست دسته
ششم شد حالت فردش فرستاده بدقی در دسته عقب دسته پنجم
و جزو گردان میگردانند و آهوان بمانند سابق طرف راست دسته پنجم می ایستد
ناچ تمی استون از طرف چپ ششم سکند ناچ تم بازوی چپ است
بلکه در این حالت ناچ تمی است عقب از دست گردان اول استاده

۳ ضون سه به

فرمان ده ستون کوچک چپ دست را بر آب خنک این ستون

این است که بعد از فرمان بچپ دست است و دست با طالیان که در جفا

و پنجم باشد باید بجای خود ایستاد و سایر دست جابجاست و دست بچپ

چپ و از دست پدق بر است و دست نموده بعد از فرمان در عقب

دست چهارم و پنجم نظام گیرند صاحبان دست بر دست جابجاست و خوشان می

ایستاده و صاحبان دست بعد از دست پدق بر خلاف

عادت بازوی چپ است جابجاست را پس گیرند صاحبان دست

پنجم که از جای خود حرکت نمایند بجای ایستاده و صاحبان دست در جابجاست

طرف چپ دست پنجم می ایستاده بازوی است و دست ششم و هفتم را صاحبان دست

بازوی است گرفته از محازی صاحبان دست پنجم می ایستاده و صاحبان

دست ششم مثل سابق عقب دست جابجاست و دست ششم و هفتم را صاحبان دست

چپان صف اول طرف است پدق بر و دست ششم طرف چپ پدق

جلو دست ششم و هفتم را صاحبان دست ششم و هفتم را صاحبان دست

دست ششم و هفتم را صاحبان دست ششم و هفتم را صاحبان دست

می ایستاده تقریباً در خط صاحبان دست

در بیان حرکت از ستون ستون دیگر

(۱) تا خنک ستون در خط ستون دست از این قرار است

فرمانده با طالیان فرمانده ستون در خط بعد از آن دست جابجاست

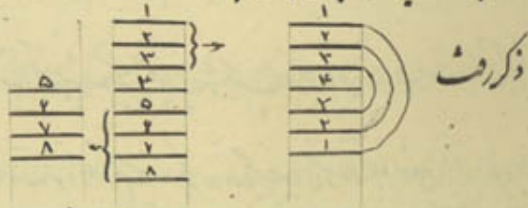
بفرمان صاحبان خوشان بر است دست ششم و هفتم جابجاست

بفرمان صاحبان خوشان بچپ چپ نموده و فرمان

مرش فرمانده باطلایان میزند دست چهارم حرکت می کنند چون فرمان برش
از جانب فرمانده باطلایان داشته دست اول حرکت نموده قباله
رسیده از مجازی بازوی است دست جات مذکور بچپ پیچیده هر سه دست
چرخ می نمایند چون بازوی است دست اول مجازی است چهارم رسیده
دست جات مذکور بفرمان دست بران آمده در دست بچپ چپ برش نموده
عقب دست چهارم برخط می گیرند ز رت مکان ایشان صاحب منصب است
دست جات مذکور از فرار دست سابق ذکر آن شد است

دست چهارم دست آخر بچپ چپ نموده بعد از همین حرکت به دست اول
القدر پیش می ریزند باین آهنگ مجازی بازوی چپ دست چهارم بقدر
ایستادن به قدر دو جنبه بپیش جات باید بود چون بقدر
فاصله بین دست عقب بقدر فرمان صاحب منصبان غور است دست نموده

چپ حرکت مجازی فرود دست چهارم می ریزد حالت میانیست
صاحب منصب از روی است بختی که حال قبضه می بچپ نموده
طرف چپ دست خوش است که چنانکه از این پس معلوم است بازوی
است دست نموده می گیرند محل تپان طبل می و شمشیر می و بدق
و احوال و دیگر صاحب منصبان چنان است در دراصل ستون برخط

ساختن ستون برخط ستون دست بچپ

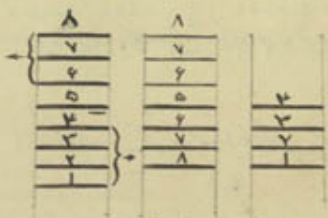
چنانکه خواهیم دید از تبدیل حرکت دست دیگر از ستون شش فرزند

چون فرمانده باطلایان فرماستون برخط را داشته ده استاده

دسته اول فرمان جمعا نصیب چوب و چهار دسته آخره (۲)
و (۳) و (۲) د (۱) باشد بر است نمایند بعد از فرمان سر شش
دسته اول در چوب و چوب چرخ همان کاری را میکنند و بر تنه
در بر است بر است چرخ کردند

بریده از که عقب سه پنجم و ساکن است از اول آمد و برجای خود میسرود
و سه آخر بر سه پنجم و پنجم پنجم چون بجای خود است سه پنجم
حالت نمود نظام میسرود ضامن حال سه جات (۸) و (۷)
(۶) طرف چپ سه جات خود که از جهت چپ آمد و سه
نماند بازوی چپ سه (۵) را که از ضامن خاتم میسرود ضامن
جات آخر حرکت سکون طرف سه جات خور سه و چنانکه
از تات و واضح شود و جوان و طلب می شود برجای سه خود می سه

آنچه گفته شد در شکل ظاهر می شود

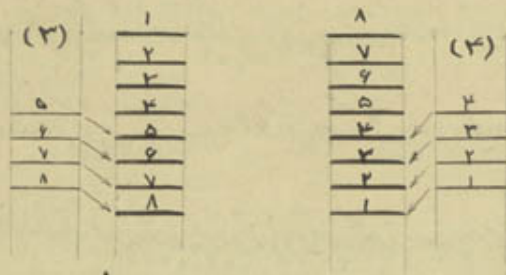

دس اساتذہ سترن بطرف راستہ سترن بوط

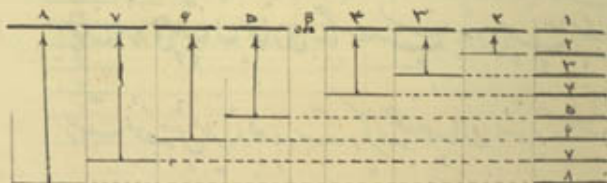
فرمانده باطالیان فرمان میدهد استون لغیر از دست چهارم با دست
جات لغیر از دست بران بر است نموده چون فرمانده باطالیان
فرمان سرش داد دست جات و در یک خانه عقب دست چهارم
لغیر از مجبور آن کشته نظام میگیرند و دست جات (۵) و (۶) و (۷) و (۸)
در حین حرکت دست اول سپهران بر است چرخ نموده بعد از طی
دو دست و از نیم دیگر بچپ چرخ نموده بر دست عقب دست چهارم نظام
میگیرند با دست از ساحل استون لغیر از دست واضح است
۱۲۱ ماضی استون طرف چپ از استون در بط

فرمان ده باطیالیان چپ ستون فرمان میدهند در همان آن دسته بر آن
دسته جات غیر از دسته ده یک چپ فرمان دگر و ستونان بچپ چپ

نمائند و چون فرمانده باطیالیان فرمان بخش داد و دسته جات (۶)
(۷) و (۸) بر است چرخ نموده چون بخاری بازوی چپ بسته بچپ
حالت و بعد در دسته بر است سرش نموده نظام بگیرد چهار دسته
(۹) و (۱۰) در بر تپ عقبه بسته میروند و به راجع با شن و ستون بچپ است

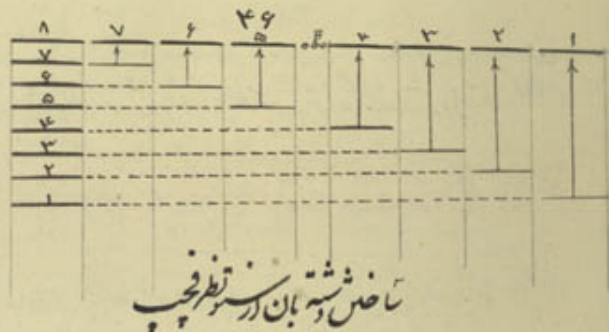

در بیان ساختن دسته با در ستون
اول در ستون طرفه است

فرمانده باطیالیان فرمان میدهند چپ بسته بان بچپ چپ
غیر از دسته اول باقی دسته جات بچپ چپ کنند و چپان
بازوی بر است چپ بسته اول پیش آمده و بسته اول طرفه است
و چپ مقابل هم می ایستد و چپان بازوی چپ بسته جات
دگر فاصله بسته را رعایت نموده بسته اول ایستادن و چپان
پست بسته اول بر است بسته نموده نظام بگیرد و چپان
پست بازوی چپ بسته پنجم باید فاصله بسته اول ایستادن باید قدر
و چپان پست لایم است نیز جات باید بعد فرمانده باطیالیان
دری فرمانی می دهند بسته جات بسته میباشند و چپان

چون بازوی چپان بجاری صحنه صبت بازوی چپ آنها رسیده
 است غصه پیش میروند عبارت دیگر صحنه صبان دست بر که بافتنی
 بچپ غصه طرف چپ دست جات خورده بود چون بجاری
 طرف راست فاصله عقلی بخوشان رسیده است و دست جات را
 از خود دریدند و چون دست جات با فاصله تا ۲ ص باید دان
 بستند مقابل شدند در بین حرکت بر است غصه آورده است قدم
 بجاری دست اول مانده پیش میروند و بعد از حالت از آنجا نظام می
 گیرند بدق دار با دست پنجم حرکت نموده سرهای خود را میگیرند و چون
 دست جات نظام گرفتند صحنه صبان دست لغزان فرمان
 باطلایان (صحنه صبت) با بجا بخوبی میگردند

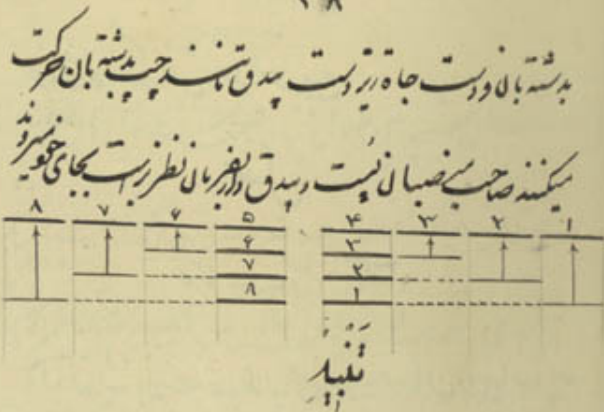

فرمان فرمانده باطلایان دست بدست بان دست راست
 مارش نظر بر دست غیر از لغزش صبه و تبدیل حرکت فرقی که صحنه دست
 بان از این ستون با صحنه دست بان دستون پیش دارد این است که
 بعد از پیش آمدن صحنه صبان دست دست ششم صحنه صبان دست
 دست دست جات دیگر رفته در است و این است که صحنه صبت
 دست ششم بچپ صحنه نظام میگیرند و این است که نظام بچپ صحنه
 دست بر همگی بجاری طرف چپ فاصله عقلی دست جات خوشان رسیده
 می نشیند و بدست دست دست جات با فاصله می بخوبی چپ نموده قبل از

رسیده بفردش رسته بان نظر بچپ غمزه ایستد و رسته جبار نظام
 طبعه سازوی رست میرود چون نظام گرفته شد رسته بان لغزان فرمانده
 با طالیان نظر برست نماید در همین حین صحنه صبا پست بجای
 خود میروند با رسته از تامل واضح است

ساحل رسته بان از ستون و خط

فرمانده با طالیان فرمان میدهد رست چپ رسته بان برست
 رست بچپ چپ (۲) رست (۳) نظر برست
 چنانکه از شکل ظاهر است بدقت از فردش ستون یک قدم پیش آید
 برست رست می نماید صحنه صبا سازوی رست رسته چهارم و بازوی
 چپ رسته پنجم نزدیک قدم پیش آمده و به بدق دار قرار میگیرند
 بعد از فرمان مارش رسته جات باله رست بدق چون رست

تمام حرکات ستون و خط باید باربع فاصله رسته شود چون
 از نصف اول رسته جلو تا نصف اول رسته عقب جابجایی
 و از نصف فاصله رسته ۱۴ قدم است

(۲) هرگاه لازم شود که ستون از رست یا چپ رسته بان بازو یا برادر
 صلب بر و باید اول فاصله آن بسته شود

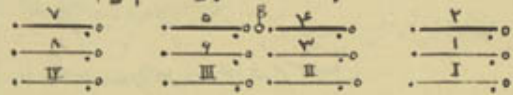
(۳) اگر دو خطه جلو یا عقب هم واداش رسته جابجایی میبندیم بکدام قدم
 ستون باز یارند باید اول ستون را با فاصله بسته ساخته بعد فرمانده باطله

فرمان کند که گشت از خبر جمعی بدید

فصل

حرکات و استوائ صنف

(۱) از دشت بان سه صفحه با طالیان ستون گردان برای ساختن طالیان
لیان هر صفحه از دشت بان سه صفحه فرماده با طالیان فرمان میدهد ستون
گردانی باز در آن چنان خواهد شد در پیش ذکر که نیم
چنانکه از شکل بدید ستون گردان در نیم و نیم ستون گردان می
بازوی است چپ جداستاده اند فاصله ستون گردان اول از نیم
و چهارم از نیم بقدر طول یک است
تا هنگامیکه گردان وسط با هم میبندد بدق و صاف صلبان است

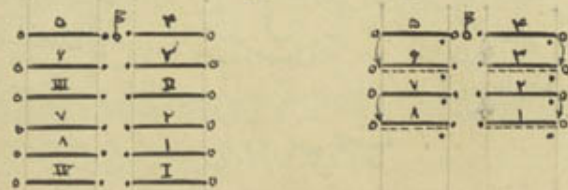

آنها لکن شیو چو طالیان چنان فتمت شده گردان خفیه و نه
چون ایند گردان از نیم جدا شد بدق دارد و صاف با نش
رسمی احداث نموده عقب ستون گردان سیم قدم میگردان شیو چو
با طالیان یعنی صاحب منصبی شیو چو طالیان چنان را تسلیم مید
نیز نموده جزو ستون گردان سیم است

(۲) ساختن ستون وسط سه صفحه در آن فاصله این است که بالاد
بدق صنف سیم دهم چهارم عقب سیم و صنف سیم دهم
عقب سیم اول بر خط راست است بر خط چرخ در دست چپ
چپ بر خط نمون می ایستد و زیر دست اول بدق اول صنف سیم
دهم دهم دهم عقب سیم و دهم صنف سیم دهم دهم دهم عقب سیم
چپ چرخ در دست راست است بر خط چرخ صنف سیم دهم

دری قرار میگردد و بعد بفرمان فرامده باطلایان [مارش یا فاصده

(نارمه) کمربا فاصله گرفته می ایستند و آن بدق در صحنه صبا
و غیره از پیش واضح است در شکل زیر نمایان ستون گردان

و در ساختن نوشته بان از ستون وسط و آن چنان است در سه

صف ذکر شده مگر اینکه دسته جات مخبران که عقب سه جات

در (۳) و (۴) ایستاده بودند با آنها حرکت نموده با آنها حالت یکسانند

فاصله آنها از دسته جات سه بان ربع است زیرا که سه جات عقب

دسته جات زوج بالای دست بدق عقبه سه جات طاق قرار دارد

از کت

از کت شش و شش بان پس از

دسته جات عقبه می ایستند با ۲ از پیش معلوم است

(۴) در میان ساختن مخبر از ستون وسط و آن است که مخبر را از دسته

جات عقبه تا از دسته جات آخر ستون وسط در آن دسته جات

مخبران (I) و (II) هستند بعد از این حال مخبران نصف است مخبران

(I) و نصف جات مخبران (II) پیشرفته جدول باطلایان مخبران

نیم دسته جات داخله است بر است بچپ نیمه از هر طرف

آیند و افراد ستون بعد قدم پیش روند از آن گذشته در سه جات

در است بر می نمایند در است باش پیشرفته تصدیق قدم فاصله از ستون

برای کمک مخبر قرار میگردد مخبران پیش میروند تا این حال است به تکام

ز دوم اول نیم دسته بای ملک پیش شش باز دمای بخیر استاده است و
باز نقویت از بخیر لازم شود دسته جات آخر ستون پیش آورده

IV	V
۵	۶
۴	۷
III	II
۷	۲
۸	۱
III	I

ساعتین بخیر از دسته بان

تقریباً شش حرکت پیش است

نیم دسته جات خارج بخیر است

(I) و (VII) پیش شش ربع از سیال جات از بر بازوی راست

و چپ شش بان رود و بطور بخیر میان نیم دسته جات و اندک از طرف

پیش آمد از شش بان صد قدم جلومی آید و از محاذی بازوی راست

و چپ شش بان رود به اخل می آید هنگام لزوم در نیم دست است

یا نیم بجای چپ حرکت نموده از وسط بخیر ملک میکنند

III	II	I
۷	۶	۵
۴	۳	۲
۱	۰	۰

نقویت بخیر لازم شود از طرف شش بان بر تپ پیش میزنند

بعد از رفتن نیم دسته جات ملک اول کرد بان اول و چهار

حرکت دهند و از آنها در بین حرکت ستون سازند و آنها را در مکان

نیمه و او دارند و بعد از نهالان اول دسته جات عقب را در یک

دست باشد برای ملک بخیر فرستد دسته جات جبراکه (۸)

د (۶) باشد برای ملک جاکه از هر قدر نقویت از بخیر لازم شود بخیر

مذکور شد رفتار نموده دسته جات پیش آورند و واضح است که بعد از گردان

اول و چهارم بخیر (II) و (III) را بپندارند فرستد فرمان ده کرد بان (۱)

د (۳) با دسته جات (۱) و (۲) بخیر بریزند چه جزو بزرگ کرد بان شان

از بخیر است خط بخیر باید در اراضی سطح همیشه

ببروی شش بان باطلایان نمیدارند از نشانی بخیر فرمان حق حرکتی ندارند

در سایر مواقع حرکت آن بسته بکل زمین بود و فایده این است

دسته جات ملک در حرکت مطیع رنجرند و هرگاه اتفاق بیفتد رنجر زمین

پیش رفتن دسته بان حالت بکند یا بر کرد و دسته جات ملک هم را ادا

و با او حرکت کنند چون دسته بان با آنها نوبت شود قاعده رکله مانع آن

است و هر قدم فاصله بر است و بچپ چپ منتهی

دسته بان جای خود را گرفته پیش رود و تکلیف رنجر اگر است یا نه بسته آن

که چون بدست بان بیاورد توقف شود

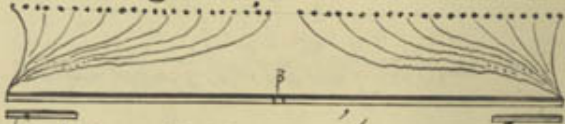
از هر طرف بقدم حرکت نموده در جای خود توقف

دسته بان جمع شود و اگر دسته بان بخواهد رنجر مخالف هم متحرک باشند یعنی

دسته بان پیش رود و رنجر بر کرد و تکلیف رنجر بان است و در این بصره و از

طرف چپ بر است فاصله تمام نموده با دسته رنجر بان

در قدم هر وقت دسته بان جمع شوند و نظام بگیرند

در صورتی که بخواهند رنجر را تا ممکن است از نزدیکی باز دارند و دسته بان

برای اصلاح پیش برند چون دسته بان رنجر رسیده رنجر بان را با فاصله

دست و دسته بان را از روی آنها گذرانند چون دسته بان رنجر رنجر بان را بخواسته

بجای خود رنجر جمع شوند

(۶) استعمال رنجر در حمله بدون بستر با طالیان را از دست

بستر با طالیان پیش میرود و دسته جات ملک اول چه متحرک باشد چه

ساکن از هر طرف بکند و رنجر برای عبور بستر با طالیان بکند و بستر

بطور رنجر یعنی فاصله طی شود و در همین قسم رنجر بان بقدر ضرورت شده

در صورتی که از هم فاصله گیرند و چون سترن با آنها رسیده است
جاء جلوس سترن بر پهن سترن می نشیند و پیش رو در دو کتبه جات
تیراندازی می کنند و نصف اول بعد از هر کون نقصان چند قدم
پیش قدم نقصان را خالی می کنند و بعد از هر کون می روند و چون سترن
با آنها رسیده صف هم پیش قدم تیراندازی می کنند و هم چنین تیراندازی می کنند
تا دشمن نیست بماند

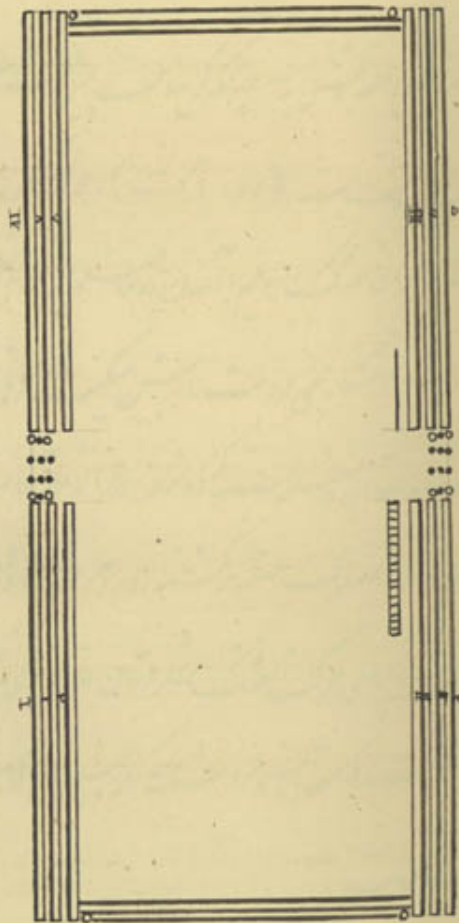
اگر سترن برای حمله حرکت کند و پهن ناحیه باشد
تکلیف است که بفرمان از هر طرف

پهن باز و سه جات مخبران (I) و (II) پیش آید در محاذات
سترن و بلای تیراندازی پهن ناحیه پیش روند برای دفع حمله
سوار اگر سترن با پهن طرف پیش می رود باید پهن ناحیه را محاذات

سترن باشد و جمع شوند و اگر در خیانت پهن ناحیه بقدری از با
طالیان خود دور شده باشند چنانکه بر کشتن و پیوستن برای
آن ممکن نباشد ما ذون است که جمعه برای خود قسمی
احداث نماید

(۷) در بیان ساختن قلعه از باطالیان فرمان بجا بماند
مرش و قلعه ببار در این فرمان صاحب منصبان پشت عقب
دسته جات از هر طرف هر دو دسته جات جلوس یک
از چهار کرون باطالیان آمده و دسته جات پیش آمده و بلافاصله
عقب هم می ایستند چنانکه هر کرون باطالیان در تیراندازی که شش
صف داشته باشد و فاصله که توانایی جلوس از عقب با قدم است
در همین حین هر کرون باطالیان عقب یک چهار باشد طرف

مشکل نماید لیکن با وجود نظم و تدبیر و سکوت دشمن از این اشکال
 درون نیز به پیشگاه برود و بفرمان قلعه تمام صفوف خارج
 از هر طرف مجبه نزهت و صفا بعد از غنای
 کند هنگام لزوم طریق حشمت قلعه از دشمنان بفرمان است
 ستون باز فی الفور بر زبان نزهت پیشگاه زده و در هر ستون
 میرود و چون ستون تفویض تمام رسید و فرمان نزهت باطل
 از جهت تعلیکه بار قلعه تمام چنانچه شرح داده ایم قلعه را ساخته
 محکم میشود و در صورتیکه باطلیان چنانکه بفرمان تمام باشد قلعه
 از نیمه نزهت و نیران حشمت چنانکه خستیم که اسکندریه و با محض
 پیش آمده تا فاصله بین آنها و جبهه صف تمام میشود
 ارتش را و آن باید از جانب فرمان ده باطلان نفوذ شود و کلام

از اضماع قلعه آتش بید چنانکه گویند نمک پر شکست عصب
 سیم چسبیده است (رد آت) و چون آتش بر دوف
 شد و لغزبان لغزش را به نیم پا آلودن بد فاسد پس از بهر شغل
 در است فک بکلی فروست را پیش میکنند و تمام حرکات
 قلعه باید بقدم و فاسد که ده شود و در زمان قلعه حالت قلعه
 استاده صفوف معتد بر گشته و در دو طرف و عقب
 میکنند برای حرکت لغزش منظر فرمان قلعه تمام می شود و نگاه
 خوشه باشند که قلعه بسته و فروست سیم را پیش فرمان بید

باطل ان حالت

حرکت در قلعه می است و از حرکت باز می مانند و در آن لغزش
 محض است و در قلعه را باز نموده و سران زنده به طریق در دست

بفرمان سرن باغبان فتنه فاصلا زنده قرار گیرد بدست
و صاحبان بجا می آورند

فصل

طریقه جنب کردن بپایان و استعمال کردن

جنب باید از هر رتبه از نونیک و هر صورتی جمع پراکنده
با وجود آلت مرد علیه دفع دشمن باشد و آلت

مخ جنب بپوشانند و هم آن نیز چوبی قلاب است چه بکلی حفظ
خود در پیش کنند اسلحه متاثر باشد و از آن جهت برای پیوسته
مستعمل آن گاه لازم

با وجود این مظهر بر آتش سزا که از میان کوشش دشمن و نوازش آلت
اغلب ممکن نشود بلکه باید آن را بکلی جنب از نونیک جدا شد

منقلب

منقلب و قلاب ضعیف است تا شش فراموش آید خصم را اگر ممکن
در کسب ضرر بسیار قطع امید گردد و در صورت غلبه کما یجب
نیکه چاره طرف ضعیف چون تهیه حمله طرف قوی را فتنه بکلی
رفع ضرر و نقصان منفعست با چوب نشستن بسیار سنگین کند
جنب باید هر یک از دو نونیک یعنی آلتی در دست و آلتی
چون غیر واقع جایز نیست و موقع آن در صورت دشمن در کسب نقصان ناله
ظاهر و جنب ضعیف نباید باشد و چون باید بر اجنبی
بدشمن نونیک شد حرکت پاه جمع ضرر آلت در پس باید پاه را برای
حمله بپوشانند که چوب مجزئی نموده با آنها پیش رفت
بمطریق تر نشستن در قلاب قوی باشد و اما از نونیک و دست در آلتی
آه دیده نشود حمله بر او به نیت حمله

اگر ضعف لازمه بود بطش مخصوصا آتش توخانه برای دشمن حاصل
نشده باشد و بخوابند بواسطه برنده باید او بجهت دور طرف فرستاد
جبهه و جناحه باشد مضطرب ثبات حش

نظر باطله آتش عصر صلیب آتش که برای جنگ حصول مقصود
بخیرهای قوی قسمت شود از آنچه جنگ را اگر در صورت بخیرهای قوی
پراکنده کنند علیه مبارز و دفاع بخیرهای مقابل هم آید چنانکه جنگ ۱۸۷۵
و اسرار آیه بر تکیه بر هم زدند

جنگ پیاده هر در چهار ضلعی است که از قرار تقصیل در هر ضلعی یک آتش
در چند کلمه میتوان نمود بخیرهای قوی مستقر بسته جایگاه گنجش آمده برای جنگ
مضر میشود در حمله هر کون جناح دشمن

سپاه کم نفی در اقلای می شد که جنگ چه تندی باشد چه نرود

جمع و بسته باید در این صورت منتهای آبی با ستون گردان است
از این بیش جایز نیست

جنگ تندی ترتیب جمع آتش جنگ در اردو اول کشتن باطله
تقصیل دشمن هم ضعف قلب دشمن که بود کشته شدن زیاد
از سر و دست آتش قوی بماند که هر قدر نقصانی زیادتر و
مخصوصا بغیر پیرت و گشت ثبوت دشمن و پیکار کون او بود
آتش جمع زدند و بهتر است می آید و برای اینخواطر جمعی در استعمال آتش
تلفات دشمنان و حدی در دشمن بطور صحیح لازم است
چون هر قدر فاصله دشمن بیشتر باشد از او تا خواطر جمع آتش بخیرهای
از دور و دست با آتش خود نمود و تیرانه از می بد باعث قوت قلب دشمن
بویطینانی از خود شود و بلند اقا عده کما این است که آتش تیرانه شروع کنند

و بنسبه برده دشمن نفوذ تر شود بر آن محفر آید تا بالاخره در فاصله
کم چنانچه از آتش جمع در محمل کمزورترین بر پست برای تأثیر
آتش جمع شده جان است چه در احوالات آتش فرا و سپاه بر سر
آتش بره قسم است (۱) شلیک (۲) سیر (۳) سلیک (۴) آن
اگر از روی قلعه به بزرگوار و سرزاد و او با این چگونگی از روی فرست
سپاه با اختیار می باشد پس هر لحظه آتش و حرکت دیگر ممکن است
ابتدای آن ناصه قه گشت و پیش از این معمول هم جایز است
چون فردی با طالیان زیاد طر لای است و
برای شلیک بمصرف مخصوص در صورتی که فردی دشمن
کو به بشه بیچ قوت با لیا از حالت شسته با شلیک نفرشته
ملکه در سینه های که و مان شسته بان حشه قه می پس مقابل شوند که
تشر

آتش می تقسیم شد یعنی سپاهیان شلیک نشان عمو و ترانه از می
کنند (۵) آتش سریع و پختا است چنانکه سرخو نشان را به در پی
خالی کنند تا فرمان قطع آتش برسد

آتش سریع قسمتهای جمعی معایک دارد و چو اول رفتن با وجود
و بخارات مسطحه جمع است و اجرای فرمان قطع آتش بطول می کشد
لذا استعمال آن در صورت ناچاری و با وجود این ندرت و شلیک
بر آن مقدم علی الخصوص در صورتی که بر پایه آرام باشد و حکومت
لازم جنب پرانند

جنب پراننده را فایده این سه بود (۱) استعمال آن برای حفظ خود
و بمنزله حرم طعنات در ترانه از می (۲) کم نف سپاه و چون نخر اقامت
و قوت معایه قه می نامی عظیم دشمن سپهین صده بران با دشمنان

بآتش جمع و متمها میند «رفع مقامت دشمن پشت کرمان
میدارد طریقه داد آتش بخیر قاعده

نبت بخلقت زمین وقت دشمن پیش از آنچه لازم است بخیر
ساختن سپاه بقاعده است که در بکار لازم نیست همیشه
نفاصد های ستادی در یک خطه مافوق است باید آن را ممتنع
ترتیب داد که یک یک بخیر یا مخصوصا تر شود و از آنست
استعمال بقاعده بکنند مخصوصا فاطمه که برای تحصیل آتش بهتر
پشت قوت و استعداد و اینها بخیر مراعی ضعیف میدانند بعضی

بسیج و برخی کم قوه دارند و محفوظ باشند
و بخیر باشد که اطراف یا بوی خط سپاه یا مراعی دیگر محفوظ باشد
باید بوی خط فرستادن و حاضر آتش جاسوس از است و چپ

و محبت

و محبت از جمله دشمن بطن است

در میدان جنگ چندین ملاحظه اندک پس پیش شدن صف
و کمان آنگاه نباید کرد مثلا اگر قسمی یا دسته است قدم بکلی محل منتهی
مانند نیال حاست شود نگاه آتش و سیاهان او اگر جمیع
از دست میرود محض غلط است لیکن نه بجهت بقای سپاه بزرگ
چون راه مانده بخیر از یک نقطه ممکن نمیشود دست از آن را قبل
از شروع حرکت معین کنند که بفرمان صاحب منصب و دیار
دسته جات از روی حرکت او قرار نمایند

از زمین که اطرافشان نظر گیر نباشد باید صاحبان دست
خود را نظم دارند و سعی کنند که در سایر خط نباشند
آتش بخیر قاعده کل

قصه رنجبران باید خوب نزد سرآمد خشن باشد به تلتک پاوده که
پیش از حرکت پناه سرور باشد تیراندازی جابزش در صورتی که
نشانه های بزرگتر یعنی قسمت های جمع سپاه پیش از پناه اندر سرور تیراندازی
معیست در حرکت جز بفرمان و استم تیراندازی نباید کرد چرا
که مقصود از تیراندازی زدن دشمن است نه خاک کردن لشکر
میزان حرکت و پناه و تیراندازی و حرکت و پناه
چه استنباط می شود و چه در جابزش کردن و تیراندازی و صحتی
شد برای هموار از راه غیر محفوظی که زبانش دشمن باشد به بیرون یعنی تقدم
حرکت کرد

اگر راه دشمن دشمن می باشد به حفاظتی باشد و حمله بجای او متعین باید از جهت
رفع سکن جنگ آتش و صحت پاهای نیست بوقت استعداد و از راه

رنجبران

رنجبران داده قدم دشمن را متصل نمود و جنگ را مفروق خست
و این خبر در صورت امکان و زیاد و سپاه خوبی روشن باشد جابزش
کامی صحت و از آنست که حمله را کم انجام

بدینند یعنی تمام تمام تمام پیش از تیراندازی پنهان و دشمن
انقدر پیش رفت تا بهین است بقیه شوند و این تمام پیش رفتن که نشسته
از تیراندازی و حرکت باید بدست است لکن شروع بان قبل از پناه

قد می دشمن را سبب نیست

در حیدر رنجبران باید جنبه صفت را از تمام دشمن معین کند که رنجبران
باید از آتش دشمن بر تیراندازی کند و در نقطه معینه از تمام دشمن بکشد

در جنبه صفت جمع شدن رنجبران برای محاربه برادر از تقدم و خواه
بخواه بقیمه آتش ملک خود را بپوشد و در صورتی که رنجبران

در حیدر رنجبران
باید جمع شود و رنجبران

نایست یعنی بشد و الا باید بخیرین بود و رخصت خوب شستن
و اما اگر بخیرین خوب محفوظ باشد شست و دهرت که مقام باشد
و سوار را بشن خود بگویند جنب میشود و بخیرین مأمور حفظ بر کشتن
نباید در نسیم که آن تعلقات در زمانه عموم باید بخیرین برود و کات
قسمتهای بسته باشد

اگر بخیرین قیامت صحرا مثل جنگل دوده خورده رسیده بر آن است
یا فیه باشد باید در پیش حد مقابل حتی لمقد و در مکان معی نماید و چون
آن رسیده است که دشمن را با شش سحر تعاقب نماید
در تمام حرکات بخیرین آن است بخیرین ضربت خوب و فرمان
او بشنید چرا که است آن از قسمت نایست قیامت و سوار است
تقریب بخیر

تقریب

بخیرین بطه جزو قسمت های تار نیست هم شدن قسمتهای
پناه فرمان دادن را شود از یکسند بیشتر که اگر این قسم
شد بخیرین بطه طرف در قسمت نایست آن را برای خود بخیر
محمایه است و بخیرین لای کفستن بازوی دشمن
و نایست مخصوص بازوی دشمن برای شش بخیرین عظیم
رست از تقویت بخیرین فروش
تیز است و خطه بخیرین بازوی تقویت شطرنج است
تقریب تمام خطه است
در کشتن بشناید هرگز بخیرین تان که بدی آن نشود
یعنی خود عوض شود بلکه بخیرین تان باید از عظیم و کنار
استار کنند و شغل شود بخیرین کشته تا بجهت آنها حالت

نامی بسته یقین باشد و الا باید بخوبی آن بیوه را بجهت
و اما اگر بخیر آن خوب محفوظ باشد شایسته و بهتر است که بقا
و سوار باشد غور که نه چنانچه بشود بخیر که با هر حفظ بر
نباید قسیمی که آن تعلقات در زمانه عموماً باید بخیر آن بر
قسمتهای بسته باشد

اگر بخیر بقا است محلاً مثل جنگل دوده غمره رسیده بر آن
یا فیه باشد باید پیش حد مقابل حتی لمقدور در مکان می نماید
آن رسیده است که دشمن را با شش سخت قوت نماید
در تمام حرکات بخیر عموماً آن است بخیر آن ضربه صحنه
او بسته چه که است آن از قسمت یکایک بقا است
تقوت بخیر

تقوت بخیر بطله جزو کونتمهای تازه نیست هم شدن قسمتهای
مختلف سپاه فرمان دادن را شود از یکدیگر بهتر است که اگر این تقوت
ناگزیر باشند بخیر از طرف در قسمت های آن را برای خود بخیر
در آورند در محارب است او بخیر از برای گرفتن بازوی دشمن
کردن قسمتهای مخصوص بازوی دشمن برای شش بخیر جدید است
بهر و ماثر تر است از تقوت بخیر از فروش
در مساوی است نیز است او خطه از بخیر از بازوی تقوت بقا سنا است
رست از تقوت تمام خطه است

بخیر که در شرف گرفتن باشد نباید هرگز بخیر آن که بسوی آن شود
شده است تقوت خود عوض شود بلکه بخیر های تازه باید در وقت کنار
سقامی حتماً بکنند و شغل بشوند بخیر های بسته تا بحد آنها حالت

خوابیده که دیگر بسته بمراد ملک پیش میزدند چو تعبیر آن است
رشار قسمتهای ملک

قسمت شده برای ملک معین شده است باید زنجیر خود بر دمی بسته
که تقویت آنها را فرموده باشند که در چنانکه در آتش دشمن حلقه
مخفی باشد و پوشیده و آثار مقام خود را نسبت بخلقت زمین کنند
مسخره از ایشان در زنجیر و توبهشان در عقوبت و کنار معین دشمن فرستاده
هم ندارد اگر زنجیر خسته پیش و در دست جات ملک باید زنجیر خسته
پیش وند

رشار خسته و معجزه نیست

خوب پراکنده را اعمت و خواص زیاد است پیش و پس شکل آنها
باید صحنه صحنه و صحنه صحنه است در این فن برقی و آد علی کافی

دسته باشند نظیف ایشان کلیات حد است شست نیمی شخص و تعیین
مسافت بقطعه دشمن و دیگر تعیین عده قتل که بنقطه یا دست معینه
از سپاه دشمن خسته شود

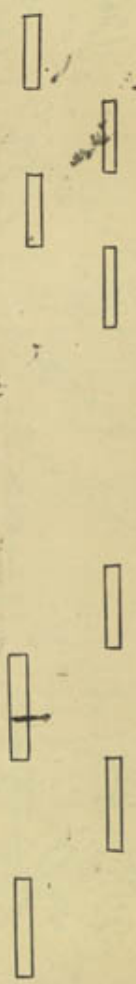
باید موبست کنند تا بر زنجیر خست خست کند و آتش در مواضع لازم
قوة ببرد مثلاً در وقتیکه از دشمن سواره بسته نمایند یا نبوده بکام پیش آن
حاضر نشدند همچنین بر گشتن در چاه و کوفت علیهذا

دیگر باید بسته بر آن سواره سوار حرکت دشمن باشند که در چه موقع
و بچه نه بر با صفا از یک میزنند و در نظمی سپاه دشمن را

تعیین داشته بقدیم و نیمی برسم حلقه قسمتهای معجزه را سرش کنند و بگوید
آنها دست پانده اگر چه بر گشتن مجبور شده باشند باید صاحبان
مضای کوشش را بمانند و عطاش و نظمی در بسته جانان بهم رسد

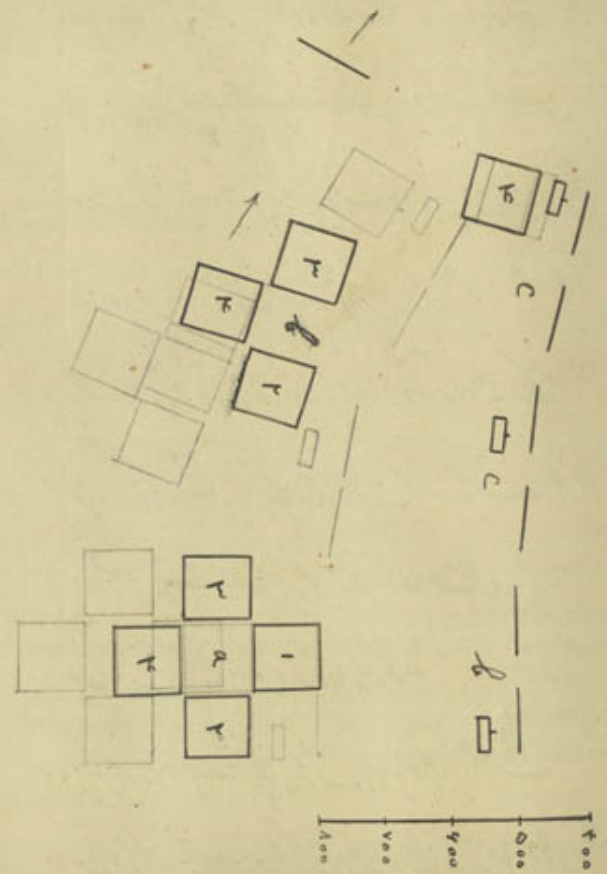
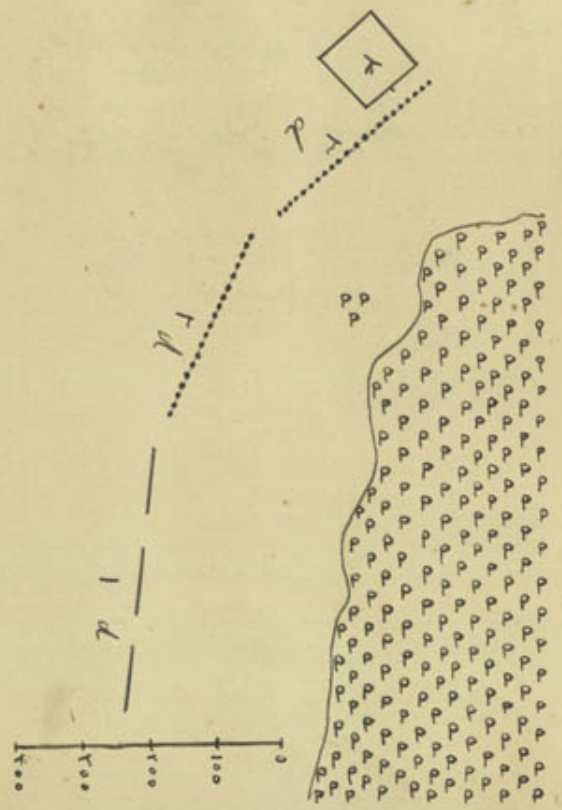
[illegible]

رسته جات ۲، ۷ و تیکه بند

اگر آتش دشمن محصور صاوت بخانه شت داشته باشد که در مان (۲)
و (۳) یعنی خطه که ازین فاصله در خواهند و لازم باشد جدا
نماند که در مانها خطه جلور برابر است و لغوت پنجره در کرمان

ش درجه بیست و یک
ن درجه بیست و یک

فرض میکنیم باطلی را، مورد کفر فتن پشه با گوشه در جنگ کلبی باشد
 و به ۸۵۰۰ قدمی دشمن رسیده و حالت ~~کفر~~ اختیار کرده است
 و باز وی را شش سپاه محفوض است و فرمانده قصد گرفتن نازی
 است دشمن را دارد باید کرد و نیز از غیب کار کرد و آن اول را برای شمع
 محاربه پیش فرستد که دو دسته را بنحیر سازند و دسته سوم را محاربه می بارند
 است تاج و زعمود و در عقبه بماند در این ضمن سه گردان دیگر نفرمان
 فرمانده باطلین برای محاربه باز و بچپ حرکت میکنند بنحیر جلو
 آنها برای این است که غفلت دشمن بر بخورد (حالت) و چون بارز
 مقابل شدند گردان دوم نیز نباید از نظر گرفته (اینجا سه دسته دیگر)
 پیش می رود و دسته بنحیری فرستد و دسته سوم را در عقب وسط حرکت
 میدهد و گردان سوم نیز با گردان دوم بفرمان آن پیش رفته از همان

قرار رفتار نماید مگر اینکه دسته حمل بر جهت تقویت عقب نازی
 چپ و پدیدارد گردان چپ را هم بر تپ جمع عقب نازی چپ
 عقبه می شود در این ضمن گردان اول تا حدیست و بخواهد قدم بشن
 نوبت می شود و دسته سوم را نیز بنحیر می کشند (حالت)
 گردان دوم هم که نیم یک نفرش با آتش باید زد و حی و اچهار صده
 قدمی دشمن برسد و از آنجا جبهه جبهه پیش برود و چنانکه حرکت
 گردان دوم گردان سوم با آتش سریع دشمن را از گردان دوم تصرف
 کند و بر عکس برای از یاد شدت باید هر دو دسته جات سوم را
 نیز بنحیر آورند

گردان سوم بنحیر را بچپ می دهد و بدو گردان دوم بعلت
 کمی جا دسته سوم را بخرد بنحیر نماید و چون به دست آتش دشمن یعنی در

پناه قدمی او رسیده باید برای همیشه سینه برتش بفرایند و لقا طایفه
نشانند تا برش برک رسیده نشود و در مجموع کشت جایز نیست
و موجب هدایت است نه اینکه باید کوشش کنند که به دست دشمن
برسند و برای اینکه در آن چهارم را که در اینست با آنها متحرک نبو
د و بجز نفی است بهر لا خولک بر می دارند

کردن چهارم بجز در سینه صدمه را باز نموده پس در فتنه نموده
طبال چنانش طبل میزنند و چون جایز نیست که در این قسم مواقع
ستون نهاده در طرف بجز حرکت کند و سدی مانع دست

پیش فرستاده طرف چپ بجز در پیش میرو
چون شروع نمودن طبل شد باید بسیار از فتنه را بکشند و اگر حین
فرارش شود لطف فتنه و در کردن آن است که در خود را بکنند

نیزه سر

نیزه سر نشک زنه چنانکه بدون نیزه حمله نمودن خط است
کردن در نیم و نیم و چهارم برای کشند و آتش بر می دهند چون
مهای نفی و دشمن رسیده سینه فتنه نموده بدشمن میزنند
و اگر حمله شان نثر آید باید سعی در یافتن حد مقابل جنگل کنند و
اگر دشمن در شیشه و قلب آتش فایده بخشد و سوار حاضر نباشد
کردن از عقب دشمن را کشند و نیزه برای استخوان از پشت دشمن
کردن اول حکم برای نذر در خارج جنگل مانده حمله را تقویت میکنند
و چون آثار فتنه مشاهده بازوی چپ می پاید

اگر حمله بر کرده شده باید در نگاه داری میدان متصرف حتی امکان پادری
نمود و کوشش صحنه صبان است که برکش بر زنی و در کردن اول
باید در این صورت فتنه که می تواند آتش بکشد و دستگیری نماید

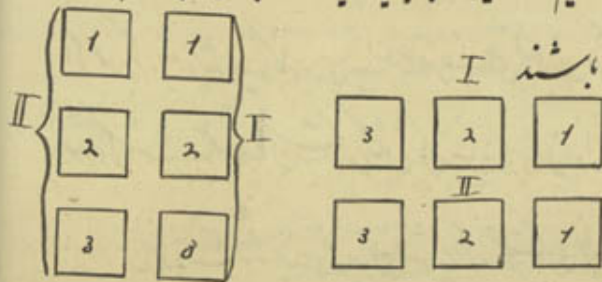
دارم

اگر چه حمله در تاتار و نیزش با هر تیره میرسد و غلبه دفع
 میشود یا دشمن عقب نشانی نماید بر سرش که برده میشود بقصد انجام باشد
 و بیرون کردن دشمن از مقامی که دارد

فصل

در بیان پیکار و حرکت آن

پیکار و عظم قسمتهای پایوه است و مرکب از هر یک از آن که هر کدام در آن
 سه باطلی است باشند و آنکه بدو طریق میتوان واداشت اول بدو
 دریم در سه ریف بسته باینکه در میانها عقب بکشد یا پهلوی هم و دیگر آنها

در می غیر در سه ریف از برای جنب نیست که هنگام
 لزوم هر ریف را از خودش لغوت میشود

مشق و حرکات پیکار مانند باطلی است او فایده آن تعلیم
 و عمل و جنبان فرمانده در مشق و جنب بهر ایام دیگر
 در تاتار اسلحه تاشی و طریقه حفظ خود از آن

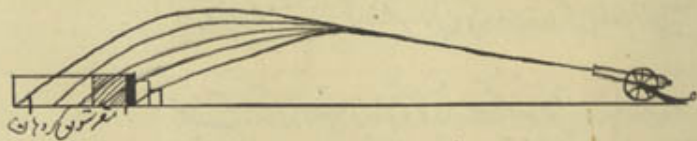
چون تاتار اسلحه تاشی در کتب است و حرکات تاتار اسلحه تاشی در
 لایحه و لایحه لازم است که در اینجا موقع واضح در دست شود و بنا بر این

تو بچانه شروع گشت

احتمال هر چه تیر تو بکشد و در این باشد در طول پیش
 در غرض است مثلاً در هر چه از هر اختلاف که از تاتار اسلحه تاشی
 رتبه فرو آید یا آنکه در همه در آید سه سطر و بخلاف هر چه که

آن جهت عرض می توان گفت یک سطر و نیمه واضح است
چون سپاه به فضا بر سر رسید از برای سترن در وسط حمل خط پیش
از سترن گردان خواهد بود و با لاسه و ششانی فضا بقدر نیاز سپاه
در کسب است که عرض می قابل گردان و سفید در اثر ششانی
به این پس از گردان بر شانی شده فضای ششانی گشتن عرض سترن
از یک سطر و لاکن باز اختلاف عرضش به لاکن کمتر در اختلاف عملی
و در اینجا ششانی ششانی در خط سترن به اثر
پس بنا بر اثر ششانی توپخانه باید سپاه بجان آتش گیر در آمده بسته
بمکان و لزوم یک کسر العن را از دست داده و ششانی از
در آتش توپخانه زنجیر باشد جانیست که فیل یا ششانی
از هم فاصله گیرند و چنانکه از این پیش گفته شد و با لاکن فاصله می دارد و

سپاه چیر بسیاران را چون ششانی که حفظ کند

چون توپخانه باید همیشه از برای گردان ششانی چندین سپاه
و در آن وقت صرف نماید پس از آنکه بکشت سپاهی چون مکان
خود را بقدر اول در آمده دید میسر دهد
احتمال از نوع واقعات حمده اراضی برای توقف حرکت
جنبه است و خطر نماید و در جهت ششانی آنها از روی نقشه برای توپخانه بسط
باشد در صورتی که از وقت چنانکه در بالا آن پوشیده باشند و
اختلاف بین ششانی ششانی حرکت گردان فایده کمی دارد که ششانی

که شبانه تو بخانه در حری ایستاده باشی خلاف و بخلاف تیر پاد
آنچه نسبت به اسلحه است چندان نیست که در مقابل آن تیر انداز
میشود رعایت تو را نکرد و بقبر اول در آوردن دشمن از برای پاد
تخت و شرافت و پیاده کان را در آن مخصوص سه چاره تواند
بود اول آنکه حوری دشمن را از تو بخانه استغفار نماید و این وقتی ممکن
که تو بخانه پیاده و نزدیک باشد و مغول یک تانه چه پید است چه
در است و هم آنکه چندین تیر بیک دفعه بکشد و از زدن آن که در آن خطه
کنند و این تیر نیک است که میدان و سمی و در خاک خشک باشد
شود و آنکه بعد دشمن را در حدت نشاند و غلب چنین است و شبانه
در حدت حوری های کم چندان ضرر ندارد چرا که غارتش آسان
زیادت مثلاً لشکر الما را در اول قراول سوار است که در است

پاکی

پنج مخصوصاً در دفع حمله سوار که چندان توانست باشد که در
همین قراول کشند و آن را بلند نموده از در پشت چهار صد
آن زنند هر قدر بعد نشان پیش باشد غلط استباه حدت زیاد
خواهد بود و در دفع آن استعمال چندین قراول بسیار است
بنابر تجربه قراول زده سه طره که کشت لشکر صد طره خلاف
تیر پدید آید و البته اگر تیر تابه و یا سه قراول تیر اندازی کنند
بسیار صد طره عن مکان بزرگتر خواهد شد و امید آن است که بعضی
سطری در حدت مربع دشمن که صد طره شتاب نه باشد
اگر چه قراول تیر اندازی نماید صفوف اول سه جاده ثلاثیه از آن
در قراول را در صفوف عقب و دیگر را احضا کنند و در سه قراول
در سه را قراول دهند و چون در استعمال چند قراول بیشتر تا یکدیگر

حکم بان خبر از چار آن هم در صورتی که در نظر طریقی باشد و تصور شود
 کند موجب حدیث چه اگر تر که نه بسیار را در حدیث کرد و در هر حالت
 یا کنار گیری گری میث

از هر صدها بر بعد این هم در اندازی می شود و است یک کسبهای
 عمیق بند ستون در سطح ستون در آن غریب بر توپخانه در حدیث جا که نفق
 و غیر مکان که هر کدام در قفسه چند پشته ام انداز چنانچه طولی تر
 باید نیز نسبت به اندازی پیش از اختلاف عرض است در مقابل آن هم در کلمات

کم عمق در آن است

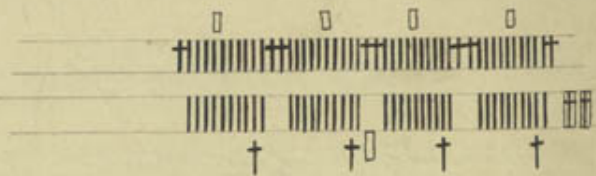
نسبت به یکدیگر است که با هم در نظر می باشد و در آن در آنجا در آنجا
 در هیچ جز در نظم و در اندازی ممکن میث و از هر پاره برابر هر کدام
 که نظم است و در اندازی بهتر میکند یا بر بر دیگر می باشد و خراشند

تقریر

تقریر چکند نا کبالتی سواره

واحد گیتی سواره کاردان است که همیشه با فاصله یکدیگر از هم است و در هر
 است عقبه در صف با یکدیگر فاصله می شود و در نظم چهار دسته که
 هر کدام بیشتر از بقیه فاصله می باشد و در هر دسته و کمتر از ده پس اگر یک
 در حالتی باشد که در نظم چهار دسته جانش کمتر از ده فاصله می شود باید
 به دسته قش کنند و دیگر نباید در نظم است بر در حالتی اندام و در

مردمان در سه جاده سازی نماید

در مانی کاردان که در سطح باشد یعنی هر کدام فاصله بر آن می باشد و در هر
 یک پشته می باشد و در هر دسته و در هر دسته فاصله می شود و در هر

پایسته در طرف هر یک از نصف اول و صحنه صفت و بقیه
عقب فروت یکقدم فاصله می شود اگر نابنجی هم در اسکان
باشد یک قدم فاصله در صحنه صفت عقب و یک قدم اسکان در فرار
میگیرند و در پیش و در عقب یک قدم در صحنه صفت هم هر دو در دست
جاء اسکان در راه صحنه در فنل قسمت کنند و در این وقت که است
شروع نمایند و اگر عده فنل در دست جات نبه قابل قسمت نباشد
قسمت آخر یا در فنل خوانده شد نظام اسکان در دست است و از آنجا
که در دست عرض داشته باشند و در صحنه صفت و در دست که کمتر از
در دست عرض داشته باشند و در صحنه صفت و در دست که کمتر از
در دست باقیست صحنه صفت یک قدم اسکان در دست و در دست
در صحنه در میان هر یک اسکان در دست و در دست

طریق در دست هر یک اسکان در دست
۵۵ قدم
است.

نویس پیش قدم فاصله در هر یک اسکان در دست و در دست
از اسکان در دست و در دست

پیش و در دست اسکان در دست و در دست

حركات مقدمانی

آنچه از برای حرکت سر از اسکان در دست و در دست
در هر دقیقه (۲۵) قدم حرم و در دست (۳۰۰) قدم حرم و در دست
در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
حرکات مقدمانی که در دست و در دست و در دست و در دست
عمره های دیگر و در دست و در دست و در دست و در دست
در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
آنها و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

برست

کردشهای مزبور را همیشه در قدم بجای روند و اگر در حرکت قسم دیگری باشند
باید اول بقدم شش و ده در آن بگردند و کلیت سوار را علی الخصوص
بگردش نفریند و گویا که بعضی شش را می جاگزین باشند و گوش را همیشه بد
پرخش تمام دستجات کنند

فصل

در سوار نه خطا

در رکاب سواره از برای حمله جمع مختصر است بپشتان و در سوار نه خطا
بر بند و دیرش نیاید و در خبرنا چاری و چنان است که دشمن غفلت بر سر
آید و در وقت نخستین پستان نباشد و دیگر تکلیف سوار نیست که شغل
صمد دشمن بماند بلکه باید اگر چه یک قدم باشد از شش پستان غایب از

سوار

سوار می که بهم ساوی باشند و از سوار نه خطا از شش پستان نه غفلت
ضعیف تر و غلبه مغلوب را به یو بپند پس که سبب سوار نه خطا
که باب و محبت که صلاح سفید و محقق در شش پستان هم به خطا
و هم از سوار نه خطا که هم بکار می رود و دیگر باز برای طرفین می توان بر بازوی
دشمن تجاوز کرد

ضعیف ترین تعاطی پیاوه و در پستان نه خطا و از آنجهت باید
در حمله از اول سعی در گرفتن بازوی دشمن باشد و محفلت بازوی
از دشمن از حمله در حمله و است و سوار باید در رکاب سوار نه خطا
بهر باشد تا در طرف که خواهد گشتش و حرکت بتواند کرد
قبل از دخول بحمل حرکت پستان مناسب است چرا که حرکت به برای
دشمن باید و غیر جهت تبدیل حرکت با فردش طولی مشکل است

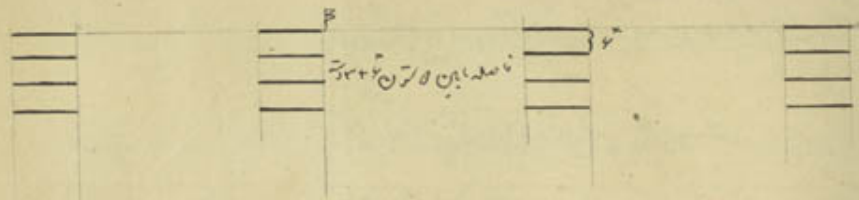
و اگر نامواری در سیدان پیدا شود که در که شش از آن بگریزید به سبب
افتش و پاشید و شتابان از هم خواهد شد پس از برای سوره در جمله
حرکات مناسب جزیت که تبدیل آنها به شتابان محکم و درازی داشته
باشد و تا خیری در کوشش فراهم نیارد

در حرکات اسکا درین و در میان

ستون دسه را از شتابان بجز خوش باریه بگشت فرد شتابان حرکت
اسکا درین ستون دسه است ستون دسه و ستون دسه به پیش از
دسته بگشتن فروت حمله می شود از برای کمر از راههای است
از آنها یکدفعه به شتابان بگشتن نیز خارجیت بلکه باید اول ستون دسه
آمد از آن و شتابان احد است نمایند و ستون اسکا درین ستون حرکت می یابد
است که چون جمع بشود در ستون دسه بقاصد حرکت سه طول دسه

ووقف

ووقف هم به پهلوی بعد که فرار یک گیرند

از فواید مهم ستون کردن این است که تبدیل آن به شتابان سهیل فراهم
می آید و دیگر فاصله زیاد آن که زیاد ترش نیز می تواند کرد و از برای گشت
از موانع میدان مناسب آید و دارد

فاصله های ستون های اسکا درین را که تا حد قدم ترنیل و سینه چنانکه فاصله
حرکت از میان نه چیده ستون در میان پیدا می آید و آن را از شتابان مثال است
مگر این که اول ستون اسکا درین حمله آنها را جمع کند بجز خوش از اینها
که اسکا درین را معین نمایند تا نظام از و گرفته شود و ستونهای دیگر را برآید

چرخ یا بچرخ نموده چون بفاصله قدم رسیده بچرخ بر خیزد
براست چرخ نموده قرار میگیرد در دستن نظام که بطول رسته
ایشان غلبت باید بمن قریب حرکت کند

برگشتن از دستن در میان دستن بکار درین نیز بواسطه بار خن
است که بر است و بچرخ در میان ترکیب اجتماع سواران است
آن در مکان آن نشانی که میاید آن موجب ضرر فراوان خواهد شد
نشان نظریه ای است از برای توخانه و خارج از محل محروس مخصوصا
از برای تعبیر جهه و گردان و کسب و کفایت و چون با شش دشمن
در اکثرند احتیاط فاصله حرکت چوب

صل در جنگ سواران

از حمله سواران در یورش است و مقصد از یورش حرکت بدو دشمن است

از دشمنان

از دشمنان بدو تیراندازان را بکشد نمودن دشمنان از جنگ فایده آن
سفید و چون سیر حرکت دشمنان در سواران قبل از غنچه قدمی
دشمن سواران را بدشمنان نیاورد و از غنچه قدمی با سواران دشمنان
باید چوب رفل حرکت کند و صددم آخر اید و در حین شروع
بدو باید صفوف سواران در هم قدم فاصله بگیرند و در سواران نیز در
قدم و دیگر نیست با سیر شمشیر یا نیزه تا از حاضر ضرب طعن بداند
در یورش سواران قطعاً حجت است که از برای انحصار سواران معین
از هر طرف سواران چند جبهه فروشت داده دارند

از آنجا که در صد قدم آخر بوجوب حشاش و سبب بکار اری نظام
و حرکت در یک خط متعین است پایداری دشمن و در سواران
سواران بدو سیر در دفع حالت خرابه بود در استعمال سلاح سفید

چابک‌تر باشد

در تجربه همین قدر محقق است که سوارای کوش را آن آخر جمع با تمام
رسانیدن بتواند بگذرد لازم میباشد و مشرق میشود اگر بعد پشتر باشد
غالب خواهد آمد

چون یورش موثر باشد یعنی دشمن از در آویختن در کوه رود که چنانچه در
آورد باید او را چنانکه در کوهان لغات غوطه با بر فوی جمع شدن بتواند
لذت است که سبغی از سواران اسکاره یک سده و در در میان یک
اسکاره در در برای حفظ سواران متعاقب محض صفا از عقبه و در چنان
کرد و در جمع کردن سواران در چنان تفریق جنگ بعقب بر خیزند
و سواران است و شرح آن را به دو سده آن و جنگ تواند آمد و لهذا
باید بعضی سواران نیز به پاهای قبل از شروع یورش و در عقبه

سعی نمود و از قوا قدیم کتیک است که از سوار که بهم مقابل شود
غالب آن خواهد بود که دست آخر بقوای مانده لغت تواند شد
فقط اگر بکار در یورش برسد که خیزند از اتفاق محلی باشد تجربه
ملک از آن جا نیست ولی باز اگر حمله آن ترترها که در برای لغت
تعاقب عقبه لازم دارد که در موقع از خودش با عقبه سواران چنانکه
فایده معین است اول حفظ خنثی از ضد دشمن و از این جهت با عقبه
همیشه در ستون باشد و الله تعالی و سوارای لشیر حبه و شیان سواران
از بر کشن دشمن بخارج موصود خواهد رسید و دیگر با عقبه مل
بسی حمله دشمن موصود است حرکت نماید و هم آنکه بخارج دشمن
یورش بود این در صورتی جایز است که دشمن عقبه نه داشته باشد
سیم که اگر ذال دفعه در و در کرباب عدو از برای آن مرکز می

که بدوش کوه آینه چهارم آنکه چون زده اول مضحمل شد اگر دشمن

مقابله بشویش باز دارد در صرافت نقاب باز دارد

در جمع شدن سواران هر یک آن است که در میان خود صف بفاصله

بسته فراموش آید بدون رعایت ترتیب جایز از دشمنان سوار به پی

نیز محله بر یقین جناح و قوه پله بایسته به یقین فرمانده در میان است

در مقابل سوار باید فاصله پله باز هم دگر گرفته شد به پیم

بشن بند

محله به پیاده پله نیست و در اضیورت باید فاصله پله باشد

قدم باشد و محله به پیاده باید حتی امکان بایه باز و بسته

باشت سر

با وجود تکمیل سلاح آتش روی محله چون سوار بر پیاده دشمن است

و وقتی

و وقتی پیش روی بخشد که حرکات جنگی قبل از یورش مخفی شود

و غفلت بر پیاده پاید آنکه اوقات پریشان در پی پیاده

چنانکه جمع شدن و نظم گرفتن بر سه نموده یورش بر دشمن

جست است که در جنگهای آخر اغلب محله نامی سوار پیاده نیست

پیوت قبل از یورش بر جنبه صان کل محله صاف واضح و آشکار

است که یورش یورش خواهد شد به یورش حکم یورش هر دشمنان سوار

بر یکا و پیاده عقبه حرکت

از برای آنکه زده دشمن را با یک کرده یک طوری در دراز کار

اندیشه در در محفل دارد و در آن نظم استعداد زیاده نموده وضع خوش

گرفته دشمن غالب را مغلوب سازد

جنگ پراکنده

سوار بر پشته پیاده کار از برج کوه تپش پر کنند و دیگر
 ابنوه که دومی را می شود بکار بگیرند و ماتحت بنشینند و آن
 در دست جاده اسکار در چنان است که هر چند دست در شمع راسته
 باشد بیشتر از دست بامی باز و پست نشسته که باید از جای خوب یک باز
 ماتحت نمایند تا به شمع برسد چنانکه در آری فردش است و پیر
 شوند و در اسکار در بنشینند دست کوا این که این جای بی دست
 اسکار در بخش می آید

اگر اسکار در شمشاد شمع بر خورده و بر ماتحت کیزی نهشته باشد
 باید اگر فرمان در کون نشسته است و به تپش کلب بماند و کلب
 جنگ سوار بر پشته یک بار بخیر نماید و دو بخانه در آتش است قسم
 دیگر حرکت سوار در آتش دشمن است و آن در صورت است

که چپا

که چپا به بدو خيال مرافقه و محاربه برود هم قرار گرفته باشند
 و در این صورت قسمتی پیش فرستاده که در رسیدن ایشان شوند و اگر
 سوار از طرف دشمن خيال نوبت شدن داشته باشد که از
 و آن قسمت از اسکار در یک دست است که باید چند آن پر کنند شوند که اسکار
 آن که از آن باز یک دست پیش رفته چنانکه کشت فشار نمایند
 جنگ سوار بر پشته که

پوشه و رد و دار
 در میان اسکار

و آن در اسکار در چنان است که نمره های یک چپا ده شوند
 و نمره های که اسبهای ایشان را نگاه دارند
 از پیا ده کان دست اول و دوم و پنجمی و پیر کان دست
 سوم و چهارم و پنجمی و دیگر بماند و در غایت ایشان چنان است که
 در جنگ مخبر پیا ده رفته شد

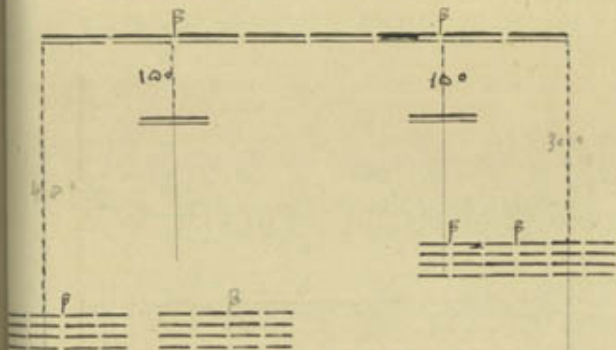
اگر پیش از آنکه پاهای گنبد قستی از آن سوی محفله قرار
بگیرند یک جا از برای حفظ همان سوله و یک جا از برای تیر
بواره اگر موقع بدست آید

استی خالی را باید از نظر و آتش دشمن پوشیده محفوظ داشت
فایده جنگ سوار پیاده است که او را از سایر اشیاء پنهان کند و
مخصوصاً در آن عصر که سوار همیشه بنبش از پیاده پیش است
سواران خود را به دست پا درند محبوس تا مثل شکار پاهای مشکب
میوانند بجای او مقاومت کنند تا سواران از عقب رسد
باید داشت که پا چنگ کند سواره از برای رفع احتیاج است
نه از برای دفع دشمن

در این سوار مرکب است از سه بریک و در هر یک از آنها سه نفر است
قسمت

قسمتی از چنان سوار

صورت جنگی آن سه دسته است که از آنها رده اول دروشتان
و از برای یورش است در ده جریم در سترن اکیا در آن از عقب
پیش میرود از برای سه چیز اول آنکه استاده و شتابان تمام یورش
بازوی دشمن سترن در سترن زمین برود و رده اول است عقب
بازوئی که ده تمام عقب آن نباشد و باید از برای کمک حین محاربه
جنگ عقبه باشد تقریباً ۵۰۰ نفر است رده اول چند اکیا در آن
لدم است که اگر رخنه در دشتان پدید آید آن را بگریز یا اگر دشمن
اول را شکست جلوان در پانصد و دیگر اگر دشمن را بخت عجب
دیدند بدو تان پیش بروند و اکیا در نهایی کمک را از رده آخر رده
عقب گیرند

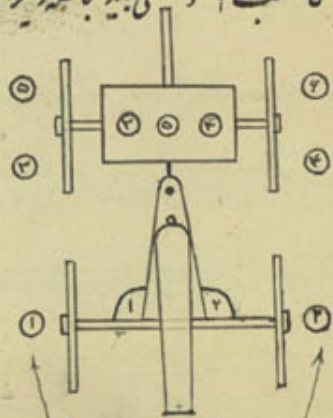

تألیف ترکیبی نوچانه شرح احوال توپ

توپ کبک در قسم قدان بالوله و قورخانه باب حرکت
این قسمت هم متصل و درش دادن کسب منقل شده
بر توپ را به جفت آب بند که آنها را نسبت به جفت جلوه
و مالیه گویند توپ یعنی جبهه صبی که به آب توپ میزند
به توپ تبه پهری به جلوه طرف است سواره حرکت میکند دفع
خدمه نوچانه پیاده و سواره تفاوت است در نوچانه پیاده اگر نیله
بار باشد

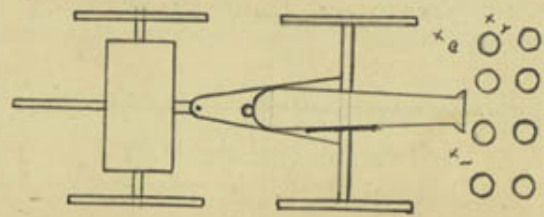
بار باشد و نفر خدمه بر توپ بدو طرف آن قسمت میوند چنانکه
در نفر از ایشان با هر قورخانه و در نفر با توپ و نفر از این سه جهت
میکنند و اگر فاصله تبه باشد در قدم عقب توپ در صف نظام
در حرکت سیر را از قدم خدمه بر توپ قورخانه سوار شود و این
که ۳ نفر بر قورخانه می نشیند و در نفر ای جانی که بخور قدان توپ

له برای پاشی نصب شش باید بکلیه ذخیره برود

خدمه نوچانه سواره شش نفر است و در نفر از این آن از برای نگه داری
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

اب و این همیشه در صف عقب قرارند و آن ربع قسم است
 بزرگتر به بزرگتر است که صف اول از پس توپ پنج قدم در پشت
 و صف دوم در صف اول هر قدم وکیل تا یک از بعد یک یک قدم فاصله
 آن حرکت سریع و از جانب بدو حرکت و موقع استعمال آن
 در حرکات جنبه اگر باطری در پشت آن باشد در سایر مواقع بسته
 و در حضور صف اول از عقب توپ هر قدم فاصله دارد و صف
 دوم از صف اول یک قدم و فاصله رکاب بمکاب کمی است

درازی توپ بسته از پیشانی به میان صلب تا دهن توپ ۸ قدم است

در صحنه

و با خدمه در توپخانه پیاپی ۲۳ قدم و در سواره ۳۴ قدم یا ۲۷ قدم
 چون توپ را بزنند و توپخانه را از آن خبر کنند و در این توپ
 و بدین توپ که فاصله از زمین است و توپخانه را پشت قدم
 عقب توپ نگاه میدارند و فروش آن را بعقب است و بادی
 توپ در حضور پیاپی با توپ است از خدمه سه نفر با توپ
 اندو سه نفر با توپخانه

فصل

و اد اشقی و تقسیم باطری

و اد کتبیکی توپخانه باطری است و مرکب از ۶ توپ و ۸ نفر است
 کالک و خیزه و سه کالک که در برای است و است باطری و یک
 کالک که مهندسی و در سطح از چهار توپ است

دستبند آن یا بصله باریت یا بته اگر باریت باشد فاصله دو چهار از
 ال بند تا ال بند ۲۰ قدم است و فاصله یکی و اگر بته باشد
 پنج قدم دو چهار از طرف راست و چپ هر که کند از نزد هر دو توپ
 یکدسته گویند دسته بر آن جلوه وسط دسته خوشان بدو قدم فاصله
 می باشد و فرمانده باطری جلوه و دست یستورچی این جا
 می ایستد که لازم باشد نظام و صندله را از توپ بازوی
 راست گویند

دستبند باطری از برای نشانه مناسب است و آن را بصله
 توپها بصورت خطی سه سر سیدل می توان کرد و از این جهت
 بهترین کپست از برای حرکات خطی باطری دستبند یا بته
 و دستبند لبه را در شش دشمن سه حال نباید کرد و موقوفی که جای بکند

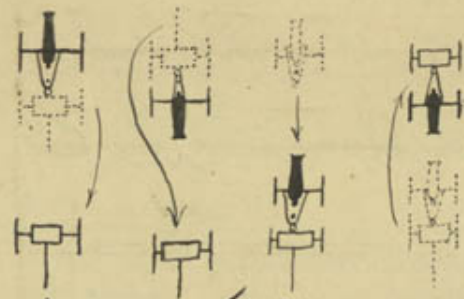
باشد

نباشد و تکب خطی توپخانه پنجره باطری باز در دستبان بصله
 جنگی دسته برای در این صورت پاید و جلوه وسط دسته خوشان فرار

حرکت توپ بند سوکت کمر این که توپخانه پیاده جفت بند از توپخانه
 سواره در بعضی مواقع تا ضمن نریند از حرکات خطی هر دو سوکت
 بازگویند توپ در پشت جفت و دنبال فداق را در کل فاصله
 قورخانه نباشد بر زمین کند از دو قورخانه پشت قورم پیش رو

از قورخانه هرگز نمک در خانه میفرستد
 حمله کرده

در پیش رفتن توپ از قورخانه بار کرده قورخانه را که در پیش
بچپ عقب توپ آورند و خدمه توپ باید در این وضع قدم بگذارند
چرخیده و من آن را به شش کشند

از برای این جهت در عقب رفتن باید توپ را به سمت قورخانه عقب
خانه بکشد و در پیش رفتن باید قورخانه صبر توپ آمد خدمه
توپ را که بکشند تا آنکه بندند

کردشای توپخانه همین گوش پاکیه است که خارج کردشای
توپخانه را که هر قطر دارد

حرکات در شتابان

حرکت توپ در شتابان با کسر توپ حرکت میگیرد
در شتابان است چرخ در فاصله توپ از مرکز زیاد است
و اگر موجب مانع طبعی فاصله توپ از مرکز تغییر پذیرد و ممکن است
در باره ببار خود بار آید چند آن جهت در شتابان مهم نمیرسد

در حرکات نیم بطرف هر توپ به نیم بر است با نیم بچپ
حرکت میکند و در برشتن اگر شتابان باز باشد از او
توپها را که بسته شده نامی شتابان بیکاره طوط چپ
یار است که ممکن است

مثنوی

هر قطر روان چنان است در توپها از طرف است

یا پیر بر عهد عهد می مشوند به چهار قدم صحنه از دکان

توپ تا سر اسبهای ملو

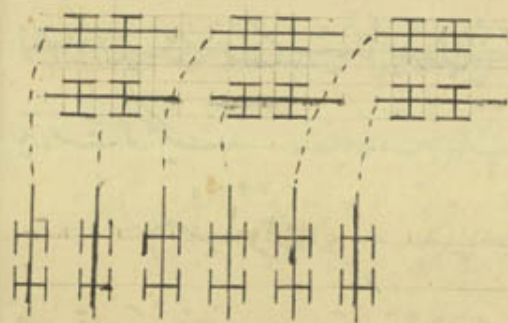
قطر ترکیب است حرکت تو بنانه است در طرقت

دور به دور است فاصله تو به از عهد عهد می مشوند قدم میزند

دریم سترن دسته بازوار از دروشتبان باز زن

با نمک دسته جات بچرخند بدون تغییر فاصله

یا شگفتی دشتبان

نغمه ملون

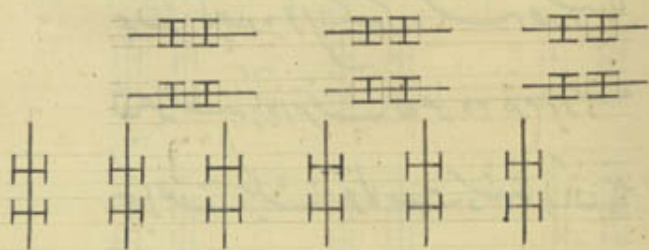
سوم سترن دسته بسته دار از دروشتبان باز بچرخند

دسته جات و شگفتی دشتبان هر هر سترن رفت

دور به دور است باید تو صحر بسته شونده و الی تغییر میزند

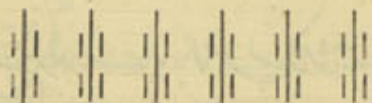
دارد دشتبان بسته نه شگفتی دشتبان الی سترن دسته

باید همیشه از توپ تا توپ قریب به ۲۲ قدم باشد

چهارم نیم سترن آورد همیشه از دروشتبان باز بدون تغییر

فصل پنجم بچرخش نیم بطرف است یا پیر سار زنه

کود درویش

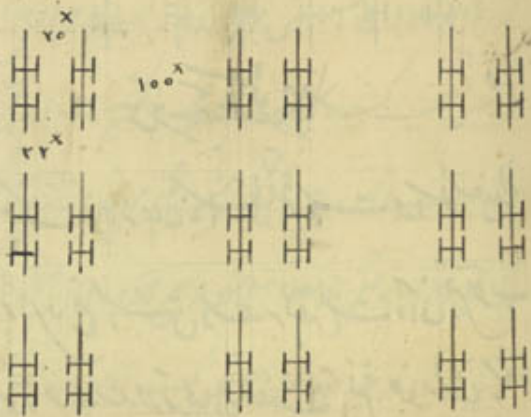
هر سه ایچله بطور لایک کرده مننه در دشتیان
 فاصله بسته پا باز نوبت فاصله ۲۰ قدم زیر دست
 هر دو نصف میکشند هر کات دشتیان آن نهند
 با طریقت و نظام آن با طریقت هم از باز دست در
 چرخش سمت باز دی دن رفودست تازه سل
 اختصار غوده سایر با طریقت یا بالی دست از

پایه

پیر در پیر قرار گیرند

ستون با طریقت در حضورت با طریقت در ستون دشته
 باز فاصله ۱۰ قدم از هر یک قرار در اند و از از دشتیان
 بشکستی با طریقت یکبار که سازند در ستون دشته چرخ

با طریقت

ستون کوده و آن نهند ستون با طریقت کوه میکشند

در اینج باب طریقه از مدبریت قرم فاصله دارند

|| || || || || ||

|| || || || || ||

|| || || || || ||

در جنگ توپخانه

جنگ توپخانه همان با اسلحه آتش است در اسلحه سفید از

برای دفع دشمن دست به لقمه است و آن در غروب

مژده لاهم شد تو پیمان تلفت آتش خوشان باشند

بفرستند در کشتن جان جلد دشمن یا عقب او فرود میاید

تعبیر آری

تا محاسب آرا از لقمه متوجه شوند که اگر کسی بپندد و تیار

شب و خیره اینر لحظه ممکن باشد تا بتر توپخانه است

فاصله زین نیز خندان مانع از لحظه تیر است در آتش دارند

از پیش از ۲۴۰۰ مطلق را اغلب بی فایده دانسته اند

و دیگر توپخانه تا مانی نماند تا تیر میزند اند در حرکت نشان

بزرگ است از برای دشمن بر کتر از توپخانه است به هر قورخانه

از آتش عقب کشیده باشند و اغلب ممکن است و از آن

برای باب زکات است که می شود تیر موقوع در تانیر توپخانه

اگر کجا دارد باید معتبر از کسان منع شود از این جهت از برای توپخانه

قریب دارد در هر چه صد مگر طرف یک توپخانه در آن در

بگرد و آنها در لورش باید توپخانه بپایم را چندان بود که

در آن است و در تقویت تواند کرد و قاعده که در غیر مقام توپخانه
آن است و در آن مکان فرزند و چایک از آن در آن مکان بگذرد
و در آن مکان است و در آن مکان است و در آن مکان است
باز بسوی موقع دیگر برود تا در آن مکان قهرمان و در آن مکان
چند با طرز تغییر مقام دهند باید در حسیه حسیه باشد
انده کان غلط پیش رفته کان کنسند و کفایتانده توپخانه
آنست و در آن تیریس پلیم اولی که در آن مکان مانع از آن نیست
در توپخانه در آن توپخانه حسیه شمر نزدیک شود و از آن است
نراشته باشد و در آن مکان در آن مکان در آن مکان
تا آن آخر در مقام خود ثابت بماند و در آن مکان است
توپ موجب مراد و از آنست که در آن مکان در آن مکان

شدن ذخیره مجبور بود و در آن مکان باشد باید نقد در مقام خود بماند
که از برادر او ذخیره تازه تهیه کنند چرا که در آن مکان
چون است و در آن مکان است و در آن مکان است
در آن مکان است و در آن مکان است و در آن مکان است
باز بسوی موقع دیگر برود تا در آن مکان قهرمان و در آن مکان
چند با طرز تغییر مقام دهند باید در حسیه حسیه باشد
انده کان غلط پیش رفته کان کنسند و کفایتانده توپخانه
آنست و در آن تیریس پلیم اولی که در آن مکان مانع از آن نیست
در توپخانه در آن توپخانه حسیه شمر نزدیک شود و از آن است
نراشته باشد و در آن مکان در آن مکان در آن مکان
تا آن آخر در مقام خود ثابت بماند و در آن مکان است
توپ موجب مراد و از آنست که در آن مکان در آن مکان

۱۰ مایل توپخانه هر جنس خود را در حرکت بکنند یا بر
 قسمت مقام توپخانه را همین گشته تا توپخانه در اثر شجاعت
 زبان مجبور نباشد

در آغز آب مقام ملا خطه تا بر غروب و حفظ مقدم است
 و میدان وسیع نظر را بر منج ملا خطه تا بر نرنگه از جمله قلیات
 و از اینجا به تهرنج جاده عقب تهر و تبه است و دانه آنها
 در نزدیکی دشمن همواره شود

تبه بکنند از بود ملا خطه میدان نسبت که از بر این
 مقام و سمت مقام باید بقدری باشد که توپخانه را از
 داد و کمتر از ۱۰ قدم فاصله جای نسبت که اکثر کمره در مجرای
 ریزه خواهد بود اگر مقام متخلف از خدایع تهر بکشد فاصله

توپخانه را تا چهار قدم و سمت مستقیم داد و از اینجا بحث شد
 که کشی مقام و نظر بر آن می شود

تیر انداز از هر سبب موافق با پیکر الکسان منع شود و اگر است
 و دشمن از همه کجی همکار نباشند باید بدین تا تر تهر توپخانه را بکشد
 قطع کجی از این تیر و تهر تهر توپخانه بر سر است کجی
 شرا تهر کجی یا فو سا جله کو

که فاصله بین پیکر تهر است انواع نشان در این جرایع
 در تهر تهر تهر با خورده از این تهر تهر تهر تهر تهر
 و اکثر است تهر از تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر
 تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر
 نشان تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر تهر

ملاحظه تر از هر وقت ممکن نه هریم شراب را آن فقط می
 نش نه ذر و ح است چرا که قوه قطع نش نه و شقوق
 حکیم زمین میاید و در تشریف انداخته دارد چرا که تشریف آن نیست
 در هر دو از اینها و کوله کایرا در در خود دارد و بر سر شمشیر پیاپیست
 از اینجه از بر این نش نه در پشت حفاظ باشد انواع
 تیر است که اگر بقول صحیح انداخته شده باشد استعمال آن
 و شود از استعمال کوله است تقصیدت افزونده آن
 و آنرا با سوار فامند و از ۱۲۵۰ صحرارو یا نصف مظهر
 شمشیر است با شراب و شمشیر را بقول در میان آورد
 و از اینجه تحقیق قرادل بگیرد و به شوم کار سج یا قوی را ساج
 چهار صد مظهر پیش از دراز و میدان آن با نیت باشد
 به شمشیر

تا کوله ای در زمین میورند باز فید شوند و استعمال آن است
 و از اینجه مناسب دفع عله با کله سفید و با شراب تشریف
 میسران که در اینجه عله باید با سوار و به شراب تشریف
 و از اینجه در و شمشیر پیش از باز شروع کند هر باید از جانب
 با طر تشریف شده باشد و لغویان دست بر آن تشریف را در باره
 از بازوی اول شروع کنند و تشریف توپانه چون متعارف باشد
 ۱۵ ثانیه یک توپ تشریف کنند و باید تشریف را از در بر
 پیش از آن ملاحظه شده باشد و غیر از این تشریف توپانه هم بطریق
 هم سر بر تیرا لی آن است هر توپای لغویان فرامده با طر تشریف
 دو ثانیه (هر شمشیر - ۸ ثانیه) باید فید و حتر المقد در فرود یک
 حرکت کنند و در هر دو دست تشریف و خط تشریف میسران شده

حفظ فی خانه پیاپی دیگر و فعل آن

تو بجا نه چنانکه غیب بایر تا نثر خود محفوظ است و نه نشسته
از آن محقق نمیدان همیشه سپاه دیگر از برای تقدیر و حفظ او
در نزد یکا و اگر باز در آن تو بجا نه کند و شد به بهر بایر سپاه
دیگر و حفظ آنها بکوشند و فراموش بجا نه حق دارد در هر سپاه
نقد که محقق حفظ قسمتی تو بجا نه را بخوانم و ثانیاً عبادت اندک

تو بجا نه بعد و طرف
آن یا نسبت در این
بود از آن است نه
و طریقی از این
دارد از این
مقام مشروط است

است در آن که تو بجا نه در نیست لکن شغف و عصبه است بایر

بکمال

تا محقق است و از آن نشسته و چون شغف در باطل
رغبت کوفت بایر تو بجا نه است با شغف خود بزرگ و تو بجا نه
سواره در حرکت بکشد شغف خفیه و عظمی تو بجا نه
لکشف آن است در تو بجا نه فرد آینه و شغف را پیشان
در مقابل است

بکمال

بسم الله الرحمن الرحيم
 نالکینک علی
 فیکب الح

در مقدمه کتاب مشروح لکچر از سوره کمانه دیگر از اوست
 نیستند و او خفیه بلیغ اگر چه هم آنهاست به وجه سوار بلیغ را
 بس و سوار خفیه بعد از مقام و تعلیم و سخن مستحقند و در ف
 تیه و درش و پناه مع بلیغ غلب مؤثر غرض از اوست و تیه
 و سوار به بلیغ بیشتر است و چنانکه واقع و کفایت در ضرورت
 از این مختصر گفته شد بید است در جنگ به یک یا نقد است

نقد از اوست

مختلف از دیگر مختص است و نیز مختص در سپاه باهراست
 در زمین سوار بلیغ از این مختص مقدم معلوم شد بسیار
 از این مختص خفیه کسر از زمین مختص است و در اوست و در
 از این مختص از این مختص مقدم معلوم شد بسیار
 و نیز مختص و یک سپاه را در مقدار آن سینه معقود است
 کرده سپاه که به از برای تفتیش مقام و آنکه سوار کم و در کوفت
 ایشان سوار آنها کمانه است و لهذا در جنگ بسیار تفای
 در ۱ - ۲ سکا در آن را آنها نام می کنند و اگر سوار را بکار
 و از آنکه کشته قسطنطنیه و پناه نیز همراه او هستند و قوت
 سوار را به نسبت فرادان می کنند و این مختص در برابر
 بلیغ چنانکه سوار با غایت و پناه به اوست و در زمین توانه

کعبه در بدو توپخانه تاب مقاومت کن را اندازد و با جود
سرعت سوار باید توپخانه را همراه او فرستند و بعد در وقت
جنگ بسیار کار کعبه و توپخانه باشند و تا از دست
بر نیایند توپخانه سواره را همراهی نماید که در جهت دیگر است
توپخانه در دست سوار همراه او آهسته تر از زمان توپ
دشمن باشد و تنها در تن قوس جانیست هر آهسته
یک الله در بطریق در پناه یک رویش روز
پایه سوار است سواره حرکت نکند مگر آنکه ناکز باشد
در سواره دست اندازد که یک دسته بهم بسته آید در آن
هم از برای با طایفه فداست زیرا مستعد
لفظ یکدیگر چون پایه کار آمدن از سواره است و بختیگر نکند
کون

کعبه مستعد اندک بود پای پایه نذر تا توپخانه و نه
چنانکه از برای یک با طریقی تمام آهسته یک با طایفه پایه گذارست
توپخانه را هر که تنها بیاید توپخانه تر کعبه پایه کرد
بجای نسبت مستعد تر از بعد از حمله شهر آهسته اول سواره
تا جبهه یک درنیست هر یک یک بر یک سوار یا یک با طریقی
سوم یک با طایفه با یک یک درنی چهارم یک درنی
پایه با یک اما سوار درنی سواره یک با طریقی توپخانه یک
بر یک سوار پایه ۲ - ۳ یک درنی سواره ۱ - ۲ با طریقی توپخانه نیم
۱ - ۲ کون نهند و غیره دین و تا شش مان در بعضی خانه

در محاکمات

بناست به فانی در پایه باید از برای حدودی متوجه هر روز

بکجه کاه بکاه از میان بنید از نه مارش شنبه یا شنبه دار خفت
 تا اگر از ده و یکم هم بیشتر وقت بکشد دلم محکم است
 و بنیم هم روز پیش از ده و هفت حرکت ^{بسیار} بکشد و اگر کمتر
 در باید از برای یک وقت یا دو سه سپاه در عرصه برایشان
 خفت نموده باشد سپاه را تا وقت دارد و حرکت
 و نیز هم مارش جبر بر تو گفت و نیز حرکات جبر بر شنبه
 که از نه واقع موجب تعب است نه عجز حرکت و *Palms*
 از *حکایت* *۱۸۱۵* و مارش را منفر سرعت میتواند داد
 باستمال کالکه راه آخر و اول را یا بکار عتد سپاه
 میتواند و یا صحنه و چون با هر کالکه ده نفر حرکت نموده
 و از برای یک با طایان صد کالکه لازم است و لکن اگر
 بینه بکشد

سپاه بنیم با کالکه تعداد است
 و با طایان اول در سنه ۱۸۱۳ سپاه متغیر خوشتر است
 ده روز از برای رسیدن با کالکه بهر آن که در کار از برای هر نفر
 بنیم با طایان ۲۰ کالکه در اسب لازم دارد و سپاه از
 سه چیز بنایر باشد با لکشن بهتر از نه این است و در یک
 و شش اگر انواع اسب هر کدام به نه بنایر حرکت میکنند
 هر پنج اشتر سرعت دوازده ۳ - ۴ و تو بنانه در ۴ - ۵
 و شش و نیم پیش روزه و اگر بر کالک پیش روزه مناسب حرکت
 بهر است در از هم بطبع است و در یک سینه یعنی سینه
 در ساخته باشند هر هر قدر رسیدن عمیق بیشتر داشته باشد
 از سرعت مارش بکشد هر در یک حالت ظاهر را بنیم سپاه و *Palms*

بجکت در شش از کجا دارد و از جهت آخر سواره در آیه از حرکت
 بهتر از سایر است در وقت جنگ و معی او است و در وقت
 در پیله و تو بپای نه بیشتر افرای از حرکت اند و باید رفته رفته حرکت
 علامت بکنند و لهذا حرکت در سطح از جمله اجبات است
 از شش شب به نسبت زیاد و کم میرود و چون منظم و بهتر از اوقات
 از برای هر حرکت است و کسان ادی است که این حرکت
 ناکره باشند

با انجام رسانیدن حرکت

قبر از هر دوش باید اسلحه و خیره و نار سپاه بنگاه شود در پیله و خیره
 از برای باره و در سواره و تو بپای نه از هر یک و نفس اسب از هر خط باید غرض
 حرکت نباید زیاد از حد باشد و حرکت باید قبل از حرکت پنج و دو حرکت

و پائین

و تو بپای نه قبر از حرکت و از نصف شب در ستمات خدای از این
 بیشتر جایز است و چون مسلط شدن دیگر و در وقت موجب خستگی
 میشود باید از جانب فرانسه که هر یک حرکت است و هر یک چنان
 میفشد و چنانکه مجموع در هر وقت و جمع آیند در هر شش اسفند افراد
 اسلحه در هر سه و در وقت حرکت طر بکنند باید
 پهلوی پس از هر حرکت حرکت کمتر حرکت بکنند و پس از هر
 نیم بیشتر سه و چهار حرکت است از برای در کردن حرکت و در
 و از هر جهت آن است و زمان که هر یک از یک از شش در کنار
 بر بر نه در تغییر یک تبضع و حرکت است و هر یک در پیله و خیره
 هم در پیله و خیره و توقف در هر شش و چنانکه هر یک در هر یک نگاه
 در از پس باید اول از آن گذشت و از شش به پائین است

و پیمانه منقار در کشتن در هر بار ۳ خط حرکت میکند و حقوق جری
 خوشن را از هر یک یک قدم زیاد میکند تا حرکت حرکت باشد
 و از برای آنکه سترگ در از نشود و حقوق اول فاصله خوشن نزل
 از هر یک یک عقبه باشد و حقوق دوم یک عقبه باشد و از هر یک
 و از این است که هر قدر سترگ عین تر باشد و کمتر از دقیقه باشد
 مطر فایز است و از برای آنکه آنکه متعلق فتمت از سپاه به کار از
 حرکت باز نماند و عقب هر یک یک قدم باز کند از عقب
 هر یک یک پیمانه یا یک کمان ۲۰ قدم و از پی هر یک یک پیمانه یا
 یا کرده توپخانه ۴۰ قدم عقب هر یک یک کمان ۸۰ قدم هر یک یک پیمانه ۳۰۰
 قدم فتمت بسیار نیز به دست سپاه است و چهار در کمان است و آن
 فایده آنها را از میان میبرد و در هر یک یک پیمانه یا یک کمان است

نظم باین

نظم باین سپاه است و فتمت از برای آن که حقوق نظم باشد
 و در جبهه نگاهدار نظم داشته سپاه است و در کمان
 و حفظ است که از بازماند

و از برای آنکه

تحصیل اطلاع و اعلان

یک از سایر عهد و حینا هر ایت در این سپاه است در
 کارزار و تخصیص اقلع از حرکات و سکناست و شمع ماه
 اهمیت را دارد و هر ایت سپاه و لایحه لازم است سپاه
 بمناصب شمع است و از آنگاه که باشد از روی شمع
 با بر غلب از برای حفظ فتمت از سپاه از آنکه شمع و فضا
 تبارد از اطاعت پیش رود و در هر یک یک پیش فاول حقوق از را
 استخوان احوال و شمع و میان لازم است و اگر شمع هر یک باشد

هر جنبه زیاد اتفاق می افتد چنانکه ایستاد و نشسته
 فاصله باشد باید از برای استحضار عمل و شش و کعبه اطلاع
 قیمت های متعدد معین شود آن همیشه سوار غلجه بود عظم قیمت
 و غنای در یک عصبانم امور تقیض و کسب و شغل و شغل
 سوار است در خفا اوقات روزگار از خدمت عیال و است
 پیش می رود کار آسانی است در حرکات و شغل را نفی و
 حرکات و حرکت به پوشد و کامیابی از برای آنها لازم می شود
 سواره و شغل را تا به عقب بر نهد و لهذا لازم است در قدر آگاهی
 همراه سوارش قرار دل خود حفظ نماید و در عیب و لغزش و نظم
 سپاه است بفرستند و فائده و کسبش قرار دل از برای سپاه
 آن است که سپاه نیست زیرا لازم می آید

در شغل

بهترین است که در منصب عالی است برای تقیض و شغل است
 در چند نفر صاحب منصب را با قیاس سوار شرط کند سبب هم تمام
 باشد پیش رفته و نه قیمت را را فضا است صاحب منصب
 دسته جاسوس می گویند تقیض و کسب و شغل و شغل
 بهر حال و محکم باشد چنانکه شناخته شود و عیال برساند و از آن منافع
 و مقام ادرار خط احوالش چنانکه باید و نشاید محکم شود و ایشان
 حق محارب و دزد و خور و نه از نه استظهارشان بجا بیاورد و حرکت
 و نه تقیض و شغل و شغل را نظر تیز و مدتی سر صاحب با
 و از آنچه در مواقع هم صاحب منصب است و از در با کف و شغل
 کسب و شغل چنان است که در شغل و شغل از آن بدین
 تقیض مدتی تمام در محکم باشد که نگاه سوار از برای

اعلان بار و منفرد

دار صاحب منقبا فی قمر نقبت یک نام دستمه

داشته باشند دسته با سوس اعداد مثبوت و آن چینه آن

قوت دارد و در میان دسته جات و سوس و خرما و غیره

اپیش برده و از کفنا کرده بر شمع راه بیاب و در خطه است از راه

کمند و در اینجا باید راه بازگشتن فطر جمع باشد و باید چاره

جاسوس پیش از آنکه دشمن فرستد خود را از ملک بیخبرانه اورد

آهرا حوالہ و عمر قوت و دیگر بابت سنای جبر استراحت

و ان چنان است که در موقع معین سخت دوری نباشد و او را بگوید

مستند به قوت خود را بنمایه و از برای این امر قدر جمیع قوت

باشد بهتر خواهد بود و این قسم شناسایی و تحریر امروز دیگر زیاده

٨١١

لکھا ز بند چراہ قطع مہارہ غیب پانچال ہمیشہ دہر عہد

مقام بری بشود چرا و بنده طلبد و در شکر استعداده از زبان مسکینه

(part 9)

اهمیت خود را در تفسیر املدع در این ادا فرنگ اف و چنگ پیدا

کعبه است در حقیقت امر پناه را به خود بافرانده کرد

مکر شکرمربوط دارد و در کل اسباب نفرت فریبان و فکرها

دور کا مہرہ سپاہ پاریس فرانسے از با لون فوائد بسیار بود

تکلیف با لونها مقید شایان اینچه تخشیه در انگلیس و فرانسه در تعمیر کشتی

هرای کوشش خادان دار نه ملکیه در آلمان به بنزیر معصوف

ترتیب کبود زرق عدت با وجود این همه اسباب کثیر الطریق

نتیجہ ضیاع کم خرابی جمع است چنانکہ یکا از ادب این نظام کہ است

18

[illegible]

فمت بزرگ از خدایم در حین بشکوه میرسد و غلبه می آید
و فمت بزرگتر غلط و بیشتر از خدایم می آید و غلبه می آید
اعلان

اعلان لازم را اگر متغیر وقت و حالت باشد همواره گفته
باید داد و در اعلان زبان قاعده کلی از قریب آن است
در قاصد را قریب از رفتن امر فیه باشد تا پیا می آید
که به دوستنده پیغام با مضامین نامه ضامین است معنی آن
هو و خواب مصلوح تا تر لازم است و منفر مقصد و
نیست و شبانه در فهم آن ممکن نباشد و با پیوست
پیغام محنت سلیس باشد در توان (کلمات زبان دینار شده)
باشد و عبارات تعظیم و پیغام بجا است و با به نظر

اول معلوم شود و از مطالب آن که ام بطور یقین است
و که ام یقین را به معلوم باشد و خبر از دوستنده پیغام
خف داده است یا از دیگر شنیده یا آنگاه می به یقین است
و هر فرستادن پیغام با به یقین باشد و در نامه مکرر و شکر نامه
شکایت مخصوص دنامه اعلان را باید همیشه در پاکت که از
و با پشت پاکت معنی که در قاصد بجهت آنست حرکت کند
و بعد از این امر هر قدم علامت قرار داده اند (+) کام فرم و کام
بر رفته است (+ +) علامت یورتمه یک نبه است
(+ + +) علامت ناخفت است و غیره و ممکن باشد
پیغام بر باید همیشه پاکت را به یک اند پس از آنکه وقت ورود
آن در پیشش داشته شد و این غیر له یقین رسیده است

دست به محبت اهلان و محبت راه لازم است
هر چه است باز نویسنده و بهر قاصد دهنده و ایشان را از راه که
مختلف روانه نمائند و کامیاب از این اعتبار هر چه باشد
همه این هم نوشته و یا کالکه هر چه فایده میدهد که هم بخیر
نویسند و اگر چه راه زیاد طولانی باشد چرا که آنها همیشه
چندین نفر به هم همراه دارند و از این اعتبار بیشتر در استعمال
خدا بانه فراهم آوردن *Rehber* بسیار مفید است
نفر تا صد که با هم میروند و هر چه دارند و بخیر ایا قوت
تازه منزل و دیگر مسافران

اینست در طاعت و حرکت

چون مدتی از برای این حرکت جنبه مارش لازم است
یعنی ثانی است باین جهت از اسباب محرک و غیره
نازک لازم است همراه سپاه کوهانی عبارت است از اسباب
سد و تر و دیگر صرافانه و کاسکه افشند و ماهیه و حق ستنه زیر
باطل مدتی چهار صد متر و هر یک در بی ۱۵۰ متر و هر یک با کاسکه
۴۰۰ متر حق دارد و در این مقدار و هر یک در ۴۰۰ متر
سپاه رعایت شریف از برای این ستنه مارش
کوتاه تر شرف صفت جسم کاسکه مارش توپخانه و باطریها
از دنبال ستنه حرکت دهند و باین واسطه هر باطری
۱۵۰ متر کوتاه می شود اگر در ستنه های زیاد دراز خواهد بود
باشند به آنکه هر یک از صفت ۴۰۰ متر آن یک بعد قرار

در زین سوم جاده درخت فران ترتیب هم

بر کاه ششم

بر کاه ششم

رژبان یازدهم

رژبان نهم جاده

رژبان چهاردهم جاده

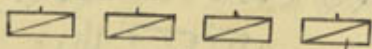
رژبان دهم جاده

باطلانی شش سوهم

رژبان هم سو دوازدهم دار

کوه هم رژبان ۱۷ توپخانه جاده

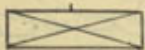
+++++ +++++ +++++ +++++

کوهان

کوهان اول میمند

خطا خط و زین

حسین رضی خان

قسم و کورتب سپاه تقیم لشکر است و آن عبارت است
از اینکه سرکهم کان فران ده سپاه خود برای آنکه
رانی و مقوله میسر آید بسته میزنند و لشکر قهر از ایشان
دیش فرا دل و نوز سپاه یا از برای حرب (به عقبه سپاه)

در باید بحرب به پروازند

نفسه را از او می کشد

در دو فرقی بیند

پیش فواول

صاحب منصب بنیستم X

در زمان نهم پیاده

☐ ☐ ☐

مسلم کادون و از فقه در زمان

☐ ☐ ☐

بک باطوی

+++++

یک دسته بر باد خدای یا اگر ندیدم بشد تمام کردان یا خط در خورین

☐

نصف

نصف از مرخص خانه

☐ مغویا

در زمان ده پیاده

☐ ☐ ☐

بر کاشتم پیاده

☐ ☐ ☐

☐ ☐ ☐

نصف کادون

☐

باطر حرم باطر سر باطر چهارم

+++++ +++++ +++++

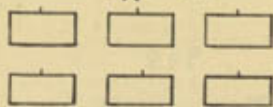
دانه بان طرقت
فرانده یادور
نیم الکادون

☐

باطر لیا ن حرم سر

☐

بریکه و نیم پیاده

کوهان مهند

فطار میل

نصف کوهان مهند

قسمیم بر کتب سپاه ترتیب بارش است و آن عبارت
از قیاسی و آفرینش است سپاه نیست بهر یک که امیر
جلو بردند و که امیر عقب و حکم این قسم ترتیب بهم خبر
و در نهایت بلکه فرمانده قیاسی و آفرینش و اول و غیره
باید ترتیب حرکت سپاه خویش را میباید

و غیره

نویس مالوش

سپاه کوهان

بک باطالان

بک باطری

کوهان باطالان و کوهان باطری

مهند

نیم مهند

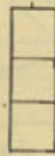

مغزیبانه

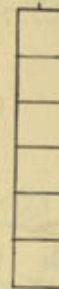
نیم یکا و دوت

در چمان فروده

بیکاه و ششم پیاده

بقیه کوهان مفیدین

قطار پیل

نیم کوهان مفیدین

+++++

نیم

مغزیبانه

نیم یکا و دوت

در چمان فروده

بیکاه و ششم پیاده

بقیه کوهان مفیدین

قطار پیل

نیم کوهان مفیدین

وفاشان طوفان

مغزیبانه در چمان فروده
نیم یکا و دوت در چمان فروده
بیکاه و ششم پیاده در چمان فروده
بقیه کوهان مفیدین در چمان فروده
قطار پیل در چمان فروده
نیم کوهان مفیدین در چمان فروده
وفاشان طوفان در چمان فروده

نیم کاهری سواره
باطالبانی و شامور

مخرب غلمان در آمدن و حفظ فواید

پیش زارل	۳ باطنین	۱۲۰۰ متر
	یک باطن	۴۰۰ متر
	دشمنان خدش	۵۰
	نیم دشمنان نفوذ	۱۰۰
	در حال اجود از بار و فرزند آن مغرور	$\frac{۵۰}{۱۸۰۰}$
	فاصله شوم سپاه	۱۶۰۰
منزله سپاه	نه باطنین	۳۶۰۰ متر
	نیم کاهری	

نیم کاهری

۱۰

سه هزار و بیست و یک

۷۵۰

چهار هزار و دویست و یک

۱۵۰

چون فاصله شد از آب شست و شوی نمود

۸۰۰۰

خارج قیمت قیامت می شود و در صفه می شود

$\frac{۸۰۰۰}{۱۰۰۰}$

در ترتیب مارش چند قاعده باید رعایت بشود انواع اسلحه

با دستر الامکان از درم شدن حرارت است و باید از آنها را بفرمان

بفرمان حرکت داد و فرمود یک ترتیب استعانت که در زار باشد

سوار را پیش برود چرا گفتن میبدان و کتیس اهل کاه

اوست تو پنا نه قیامت حاج رب و در لاک حله

بیا که با اوست باید چند آن پیش برود و در زار ظاهر

نصف کاهری و شامور

بیرون نینقاده باشد و آن پشت بر شتر نیز حکم می‌آید است
و تو نهانه که از زنباب خبر می‌دهی اگر نه که می‌توانی آن قسری از
سپاه را در شتر نیز سپاه و امیدارند به پیش قراول

از یک جا بجهان

در حرکت قمت با بر درک سپاه را حکم می‌کنی
در از خبر نیز به باله باید نوشته باشد و در حکم باید بدانی
حشد و زاری غیر ساده و سخت و واضح و نفی یک نفهم و قریح
مترصد باشد که شباهه در فهم موجب ضرر فرادان
و خنک دل زرم می‌تواند شد در استعمال حکایت است
و چپ و جلد و عقب بایس منبساط کف و می‌کند
کمر نسبت و بهتر نیست صیانت افشاست در آن‌ها
المنه

ادل

استنباه مکنه باشد و فرامی‌آید به خبر و در دست فرمان
و آن فرزند می‌تواند خبر استنباه را فرزند و زربان باید بها آورد
کلیف بر تب و یوز نیز نیست و منی که فرمان
ده آن مکر باید آن قدر از حکم مکر را اظهار می‌کنند
از بر این نام مقصد و شان لازم است بسیار که کلیف
بر مهر و فرزند سپاه نام است و در حکم می‌آید به
مختص است و ملاحظه نمود که کلیف نشود باشد در این نام آن
اطمینان از این خبر توانی است شهادت می‌دهی که این خبر
نمی‌تواند که کلیف پیش قراول اگر به شرح بر کوز و چه خبر است
در حرکت و خبر را فرزند منی که محض غلط بعد از آن
و خبر منتهی غیر از آن است و شخص پیش پیش گمان می‌کند دیگر

لطف کفک مارش در صورت فرض حرکت زمین
در جنب صاحب منصفان محترم شریف و اگر شمع بر بخورند
در حرکات او چنانکه شرح شده باشد سر در کم فزاید
در چه باید که لطف سپاه از اول بر خوردن بدین
کفک بسته بوضع جانبی و میدهان است و حکم مارش
باید لایحه مطالب نیز را نشان باشد

(۱۱) کفک اطلع از حمل شمع و از حرکت حرکت
و سکون سپاه خود چند اندک در برابرش محبت دارد
(۱۲) تبیین عقود و نام در هر دو پیش آن از برای فراموشی آنی فراموش
لایحه است و مرافق خیال فراموشی هر تهنیت به بنده اگر چه
حکم صادر نشده باشد

(ع)

(۳) نفیس شکر

(۴) تبیین حرکت حرکت در راه از برای قسمت کار
و جهت حرکت او آن کار در این باید منصفی نموده در آن
تفتیش کند

(۵) تبیین جان و فراموشی در جان مارش خواهی بود تا چنان
با و زود تر باشد

(۶) اطلع از جابر قطار و بنده در جان جهت بازگشت بزم معلوم
میشود ترکیب و وقت پیش قرار دل

سپاه در سنون مارش قاهر مراغه و سایر بنیت و وقت
لایحه دارد در ترکیب چنانکه در آیه و لایحه باید استخوانهای مارش
از آن مخوف باشد شمع غفلت بر سر آنها باز و خط

در حرکت بر عهد پیش قراول است و اهمیت آن معلوم
 و قهر است در هر روز پنج سواره جلو خدمت باشد پیش
 پیش قراول باید با انبوه سپاه مناسب باشد در
 اگر کمر چهار صد و در هر روز ۱۶۰۰ سوار در کلا
 ۷۰۰ سوار چون نفیض از هر دو اسطه سواره همیشه تبه
 دفع را کاغذ نیست و باید بوسیله او را از غلبه پیش آن
 باز نیست و مظهر کعبه به بیایم هم در قوت ملاحظه
 بیشتر است با و آن کار در دست داده شود پیش قراول
 بزرگ بویخانه نیز محتاج اند اگر در رخ ریل هر باشد بکمون
 ارش که یک و میده آن باز مکنه است پیش قراول منحه
 سوار باشد در جای هر در میده آن مضر مضر باشد

بیشتر

بیشتر قراول را سوار هندی همراه کوه و بیگانه حمل
 و ضرر نیز از بر پیش قراول باشد یک سوار از رقیب خانه قوت
 پیش قراول عیناً یک ششم الله یک چهارم همه سپاه است
 که پیش از این نسبت تبارها نیست تا قوت امر را سپاه
 بر لبانی شود مثل از یک رزبان پیاده پیش قراول
 کوه آن جلوفورسته بلکه اگر کوه گردان لازم شود تمام باقی
 جلوفورسته قوت پیش قراول نفیض میده آن دشمن لازم
 بهتر میده آن بواسطه فرستادن کوه با طراف نفیض میده
 باید در بکد و طرفین میده آن شود و اگر تا هر چهار ریل لازم شود از
 کثیر از هندی کمتر تر جمب میده که داشته آن باز باشد
 در در خطا با نهاسر متوازی حرکت میکنند لازم قوانین نفیض را

بای پیش قزاق چنان فراسم بیاورد و مانع حرکت
سپاه باشد

لیک از یک آتش کرده گانی پیاورده ز سر بر پادشاه پیش قزاق
سیر صدای چهار صد سوار به طرز بران نقوبت سوار پیش
برو تا سواران که تمام و فارغ از محتاج باشند چون
پیش قزاق بقسمت ضعیف از دشمن بر خیزد باید بفرست تا در حله
به برد آورد عقب نشاند و اگر دشمن قوی بر خیزد باید او را
از پیش رفتن مانع شود اگر در حرکت است و بایستش احوال
او را بکند از برادر خود مقام خشن بسیار که سگ است چون
خط کشیده شدنی بیشتر از پادشاه قزاقی موجب است پیش از آنکه
منور سپاه با دگر با دشمن بکشد دشمن قوه زیاد کوبد و خورده
این قدر

این قدر باعث تفریح کار دشمن باشد گفتا بکن
و کم لازم مشغول از برادر خود فانه کلا در حرکت بنظر نگذارد
خسب باج غنیمت و لهذا قسمت تمام در دست سپاه را بچفت
تا در کشنده بر نماند بلکه دانه و پله بنیه را فستق جمع کرده
با یکدیگر زنند و از بران نظم عواده فانه از دست حیرت امکان از
سپاه در بر آید

نحوه پیش قزاق

پیش قزاق را در بگو بقسمت تمام و یک قسمت شود هر قدر
بیشتر رود که یک تر شود و قائده هر کدام از آنها میر است
در قسمت بزرگتر بر ر و خردشان که کلا زانیا بکشد و در یک
آنها بسته به دوری آنهاست و دستهای خنیا کوه یک بای

چند ان از یک دیگر در پشت سر یکدیگر
 غفلت بانش نیست از عوارض استقامت و در عقب
 پیش و منتهی شود باید متابع آنها باشند در حرکت
 و در هر عده اگر پیش قوای بسته بقوت آن است
 در پیش قوای آنها که یکدیگر در یک دسته و هم یکدگر در سواران
 مان یک پیش و در پیش و بسته و اندک لشکر هم پیش و در
 پیور است باقی پیش قوای و پیش قوای مانده و باقی
 در شتر ترتیب ارش یک در پیور در از این پیش گفته شد
 ترتیب سواران در پیش قوای از این قرار است در از پیش
 پیش و در حرکت گفته ۲۰۰ - ۳۰۰ متر از این پس بسته
 و یک سواران و بالاد فرقه ۵۰۰ متر عقب تر سواران و در

مردان

پیش در سواران که در پیور و باقی پیش قوای بسته و در
 میه ان ۱۰۰۰ - ۵۰۰۰ متر عقب تر باشد و از آن
 تقریباً یک کوران از برای این که تمام نمودم سواره و در

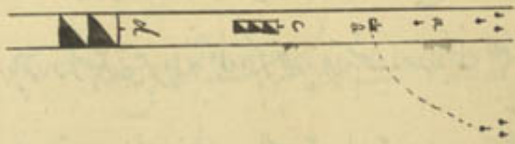

بسته و در

پیش و در حرکت است از سواران و در راه و در از این
 بقا بسته ۳۰۰ - ۲۰۰ متر از پیش و در و در
 و در خط میه ان بسته و در از این ان از برای این
 پیش و در از پیش و در عقب و در حرکت بسته و در از این
 پا به بسته و در از یک سواران و در و در از این

دست کوچک بپوشیده و بپوشیده پیش شکو بپوشیده است
 پیش کوزه را از آن گرفته باشند و فراموش آن باید بر آن
 در مجموع بپوشیده و بپوشیده باید بپوشیده پیش کوزه
 و بپوشیده بپوشیده و بپوشیده بپوشیده است در طرفین
 جاده نیز با بپوشیده و بپوشیده است و بپوشیده با طرف کوزه
 در سواره تا ۲۰۰ متر و کوزه بپوشیده تا ۵۰۰ متر و در فراموش
 کوزه پیش شکو است و بپوشیده در کار از برای بپوشیده است
 بپوشیده کوزه بر صاف و بپوشیده در راه راست است بپوشیده
 در بپوشیده است در کوزه باز در است ۱۲ نفر و بپوشیده
 باز در است در بپوشیده اطراف می تواند بپوشیده بپوشیده
 باز در بپوشیده باز از خود پیش کوزه و بپوشیده در طرف خط ناک
 بپوشیده

باید بپوشیده

بپوشیده کوزه بپوشیده کوزه و بپوشیده کوزه
 بپوشیده کوزه بپوشیده کوزه و بپوشیده کوزه
 کوزه باز

پس فرادل و بپوشیده است در بپوشیده و بپوشیده و بپوشیده
 تا آن حرکات لازم را بپوشیده و بپوشیده و بپوشیده
 و بپوشیده فرادل و بپوشیده و بپوشیده و بپوشیده
 یار در بپوشیده فرادل از کوزه و بپوشیده و بپوشیده

از او هر شیعه پس قوادلی قمر سیدانه دست بدارد بزند هر جوان
 چاره نباشد و باید و نموده هر جوان که بخواهد بفرماید پیش قفن فرام
 بیاورد و بگشاید پر دانه آن داکو محارب بگذرد شد امتداد آن لقب
 یافت وقت بخت فایز نیست و در هر قوادلی هر قوت سواره و جوان
 نبرد داشته باشد بهتر از هم است و باید بپایه از قفس و در
 دود با هر از کمال مخفی شود و اگر سپاه گشته شد و بگشاید
 مجبور شد بکفایت پیش قوادلی بس دشوار است در سپاه
 کرد و بگشاید بکفایت دراز و دیگر چون کفایت
 و میان سپاه قوادلی از جبهه و جبهه است و جانی
 در هم در فرار از قفس و در هم از کفایت فرزانگی است تا زه
 نفس و دلش ندیده کان کرد و در نیفتد پس قوادلی
 بر کاره

بر کاره رند سنجیده پس قوادلی پیش قوادلی بکفایت است
 و شرط است در شمع از دست ندیده اگر چه بپایه
 خفوار از قافله خفای گشته قهقهه سواره قهقهه
 عقب بیاورد هر چه بپایه از شمع و هر چه بپایه در
 بازگشت از پیش قوادلی بکفایت گشته دراز و بپایه
 دراز و از مواقع بپایه دراز و در حرکت کرد و قیام بپایه
 و از هم بپایه دراز و بپایه دراز و بپایه دراز
 بپایه دراز و بپایه دراز و بپایه دراز
 پیش روانه شد

جای از سپاه جنگ

منزل کفن سپاه در میدان بر سر است بپایه

در زیر آسمانی تهنیت گشته دانه بطلک سپاس
 به پا داک (cantanema) گویند هر آنکه در محاکمات زیر
 جادو منزل گیرند و اینجاست که در آیه در جادو
 آواز کان تهنیت گویند (cantanema) گویند
 و از هر هنر از برای جهت سپاه کان تهنیت است
 و از هر در جای که آید در زیاده باشد منسوخ و بیاداک
 از برای حاضر حکت یعنی است و تا گویند سپاه
 بطریق پا داک جان ندهنده در بر تن کان تهنیت
 برهنه بیاداک ترجیع دارد و گفته کان تهنیت است
 قوی و شمر است هر قدر در تفکیک رفته سپاه
 به تفکیک تر باشد و واضح است هر قدر بیشتر سپاه در

جای گیرند از برای آنها رحمت کمتر خواهد بود مگر زودتر
 حکت توانسته شود هر در هر در جادو دادن دشمن
 است دوست آنکه است و هر چه جمعیت خانه کمتر
 رحمت هر خانه بیشتر خواهد بود و گفت سپاه در ده
 هنر جان خواهد گرفت تا در نزد در کافران باید سپاه
 حصر المقدور برابر دارد و با نایب هر اسم جان داد مگر باید
 غیب سواره و پیاده را با اسم منزل داد تا هر چه طوطی است
 میوه لک برسد و هر در اسطه محفوظ باشد و توانه در هیچ وقت
 نباید از تفکیک شمر کمتر است و معجزه در مکانی منزل دارد
 و از برای هر در زدن باید که سپاه مختار باید از برای هر
 دوز بویا نام سپاه مختار هر مجود فرمان یا شمشیر

بیشتر وقت و خلقت سپاه در آنجا جمع شوند و این جمع
باید جای واقع شده باشد در محکم اطراف هم از آن
یک مرتبه در سپاه در تقسیم سپاه یکجا نیاید و راه
دو پخته اگر احتیاج به دشمن بر سر است نفوذ
دشمن غیر دهنده و جمع آنها باید است مخوفشان فرج از
مکان باشد و در هر کانونه مانده فراز هر مکان بر جبهه
صاحب منصب است و در هر کار تر باشد و او غیر از
نظم صفای انجام حکام لازم مراغه نیست

در کانونه مانده در غیر تفکیک باشد باید در راه و آن
محض امنیت فراوان داشت و تکلیف ایشان بر آن
کم در زیاده و مانده تکلیف پیش فراوان است فراوان

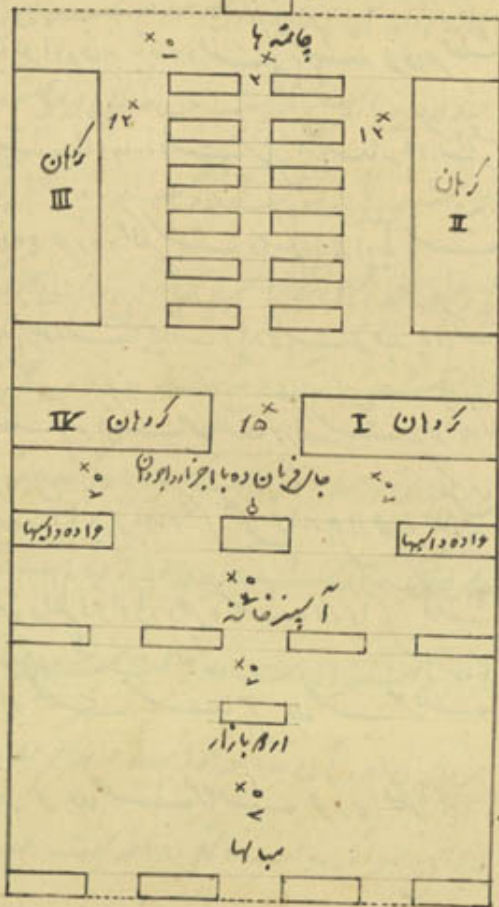
و این نظم را بر آنهاست بسته باقی از شش ماه
گرفته میشود اگر در آنجا در مکان باید وقت که لازم است
در هر مکانی تخریب وقت حفظ پاکیزه که در دفع کفالت
میشود تا سپاه مندرست باشد و از ناخوش محفوظ میشود
حاضر کفالت کانونه مانده آن را در هر توان شد و در هر خانه
مقرر یک نفر خادان هر سپاه باشد و شب و روز
روشن باشد و پیش از این از دیار حاضر کفالت سپاه را
جمع کردن آن یک جا در خانه ها و وسیع حاضر میشود
مانند مسجد و انبار و در هر صورت اسلحه را بر سر زینت
هر جمع آورده کنند و با سایر سپاه ها بیکه همراه دارند
و در هر جا جمع شده رحمت میکنند در سواره و پیاده

یراق درین سبب بر انداخته و در بعضی مواقع مستوان پند
 رس بر لاراده اگر استیلا کند در بعضی سبب
 حمله دشمن فراموش شده باشد باید تا سبب
 که در بعضی سبب است که در بعضی سبب است
 گرفته دشمن را از آن دفع کنند در انتخاب
 باید چندانی در حفظ و تهیه رحمت سپاه کوشید و منافعی
 حاضر بکنند و فراموش شده نباید در حفظ و تهیه
 از نظر دشمن از دست داد و محنت نیست و در مقام
 بر آید در در آن مدافعه خواهند کرد بهتر است
 از برای سپاه کوشیده بهتر است مدافعه است چنانکه
 از برای مصاف پیش باید رفت و جنگ را بر سر
 جنگ

جنگ بود اگر از قریب دهند مگر آنکه سوار و پیاده
 یا لاراده خانه یا پادشاه پشت کوششند در بعضی سبب
 شدن آنها را وقت بیشتر با چوبه سبب باید و اگر
 رده و در و در محنت است و سلم و ادله است
 در هر یک از این سبب باید و اگر زیاد تر است در چند
 که یک سبب از یک سبب است و اگر سبب است در بعضی سبب
 بزرگ تر باید فراموش کرد و فراموش کرد در بعضی سبب
 در مقدمه نظم و قرائل و غیره باشد و از برای
 از هر سبب سپاه صاحب سبب
 روز و صاحب سبب در هر سبب

کتابخانه

میدان

از برای حفظ پادشاه و قبیضه آن قراول از هر سو برین
از هر سو از این دایره ایستاد و پادشاه را پادشاه

نست به قبیضه است قراولان از هر سو برین
و یک قراول نفع و تلفیق ایشان همان تلفیق است

میدان دارند و از برای حفظ نظم هر وقت بسیار
از برای حفظ قراول و دفاعی و حمله ای
در پادشاه و سواره قراول میدون که بنده خود توپ

قراول و تلفیق این قراولان چنان است
در در صفت

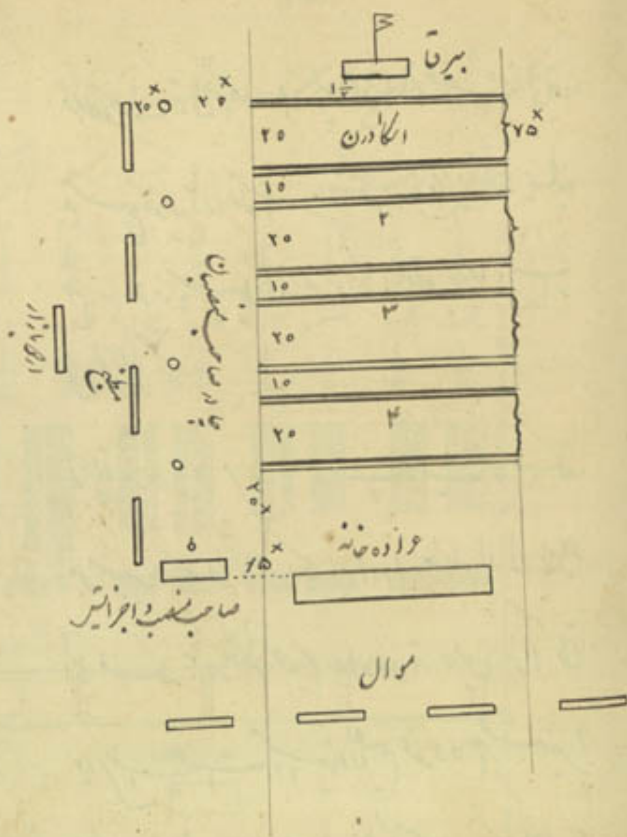
پادشاه در سترن بوسط پادشاه و گشتن مواضع
پیش و باطلایان با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر

از برای حفظ پادشاه و قبیضه آن قراول از هر سو برین
از هر سو از این دایره ایستاد و پادشاه را پادشاه
نست به قبیضه است قراولان از هر سو برین
و یک قراول نفع و تلفیق ایشان همان تلفیق است
میدان دارند و از برای حفظ نظم هر وقت بسیار
از برای حفظ قراول و دفاعی و حمله ای
در پادشاه و سواره قراول میدون که بنده خود توپ
قراول و تلفیق این قراولان چنان است
در در صفت
پادشاه در سترن بوسط پادشاه و گشتن مواضع
پیش و باطلایان با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر

و بفرمان فرمانده متعهد اول پیشکشی
از برای قرار له متفق شده اند و سطح باقی
پیش میروند و آنجا تریب و نظم آنها بر عهد
حسب منصب سیرت همراه دارند و در
این ضمن فرمانده امر بر سر کشته شده است
عقب هزاره قدم فاصله میگیرند و اسلحه
خف و جمع میکنند و اینرا چو میرد
با آنها بیاورند و پس از آنکه هر کس و کجا
مکانی خف و درنده خف و فروگذار
برای یک شبان

سوار

لاری در سوت

سوار در سوتن بکاردن جابر کرد چنانکه بکارد
نیم فاصله از هم حرکت کنند و به هدف خود تمام توجه

حکمت قراردادنی بقیمت خوف ناکند و سپاه
حکمت غنیمت بیاکنند و عواید خانه بایستی بهر شخص
تا حکم حرکت بر

در میانند کنه کجاست

۱۱۶ بقاعده اجبار (Système de requisition)

و آن عبارت است از آنکه سپاهیان با حضور آنها در
هر وقت که خوف دارد از بی نقصان نفوذ سپاه
در عواید خوفناک ازاد دارد و لیکن فقط در وقت

کافی تواند بعد از حصول اکنه دست قلیا سپاه
سیر دارد و از راه ملک بکنند و هر قدر که از عواید
آذوقه منتظر توان گفت همراه خویش بفرارد بیاورد

مورد

خود و همراه دارد و از راه رزق چهارم در عواید آذوقه تهیه دیده
شده است و از راه اسباب خوراک یک روزه همراه است
و آذوقه منتظر با فوجهای دست نباید رزق و فرانی صادر کرد و در

نهایتا رزق قطعی آذوقه هرگز کم کردن چهار روزه سپاه

ایستاد از هم دشوار تر تهیه نانی است بقدر کفایت

و لهذا در هر کار که یک ستون نانی دایه مقررات قرار

از نانی سپاه را از عواید بر می آید در توقف سنان

خوراک سپاه بوسیله انبار (Système de magasin)

چنانکه در میان سپاه در نقطه

معتبر آذوقه سپاه را که آورند و از آنها بپایه تقسیم

اینجا انبار را بر بویسته از طریق برپشته و لهذا

فرامانی و خوب نیست سپاه لازم است و با وجود

چند دار و پایی رس نیدن آرد و هر بدول سلطه
بجو هر خبر ضرورت نبود

از قیاط قاعده اجبار در انبار بر آن پدید آید و آرد
انبار را در از اربابان مملکت دشمن بگیرد و از هم کرده
تر از بر ارباب منصب و بر ناز و نصیر آرد و قدر از صاحب
فانه است و افسوس در این قسم چند روز در بنابر

مکنت
تکلیف پیش فرار اول کل
تعریف کلی

تکلیف پیش قرار دل حفظ سپاه پشت سر است
از عهد ناگهان دشمن سینه میگرد سپاه بهرام
باشد

هر باشد در هر روزه باشد و از بر این ارباب و فرصت
از بر این سپاه توقف در بعد رت حین در آید
و این وقت بچند خبر میرسد (۱) از وقت شناختن دشمن
(۲) بکجه داشتن او بمبار به در نه محض نتیجه بلکه از بر این
وقت باشد و لذا پیش قرار دل باید با سپاه
چیز و سایر مختلفه از یک طرفه زنده میگرد نه چنانکه
شبهه تواند شد و چون لازم شد از روز و روز
و نیز باید بداند است بدو درش مختصر دشمن را باید
بدان استحه او دیگر دفع نمود و زود شناختن دشمن
مهمه و مدار است در صورتیکه تغییر در پیش رفتن او
حول کفایت باید است در تاب مقاومت

بیشتر دارد و سوار پیش قزاق با بر تیر بر او در شش و دوازده
 باشد تا از دست او برسد و مقصد او را بداند و اگر در وقت
 که او را شش زنی در هر یک باشد با بر تیر بر او سوار شود
 پیش و ستاد و هر یک از آنها را از هر چه که بخواهد و لهذا
 از طایفه سوار با پیاده پیش قزاق از جمله واجب است
 و حفظ قوت و جبر است فداست نیست را در هر چه سوار
 تنها نشینانند در شش و دوازده و اگر
 پیاده تنها که بدل مقاصد پیش قزاق را از میان در آن افق
 تواند افتاد و آن قوت است هر یک از آنها و از همه آن
 استعمال سوار هیچ ممکن نباشد (چون در شش
 مسکن هم محاصره پیش قزاق نفوذ میباشند)
 قزاقان

قوت پیش قزاق پیش قزاق همراه کنند و تصرف
 بقدرت طایفه میباید لازم و مقصد باشد و اگر
 قوت پیش قزاق بمناصب قوت باید و در هر طایفه
 آن است هر قوت پیش قزاق را در هر طایفه که باشد
 که هر یک از آنها را از هر چه که بخواهد و لهذا
 قوت مقصد پیش قزاق را از هر یک از ربع نصف
 پیش قزاق را از هر یک از ربع نصف پیش قزاق
 با حفظ قزاق متحرک است در هر پیش قزاق
 متحرک قوت کم باشد در هر یک از هر یک از
 قزاق و دهنه و در هر یک از قزاق قزاق قزاق
 متحرک قزاق پیش قزاق را از هر یک از هر یک از قزاق

زاید و مست داشته باشند پیش از ۵۰۰۰۰ زر (مع) آنرا
 قیمت نموده هر مستی را بقایم دیگر مقصود دارند در
 تمام مقام پیش قراول باید در مجلس مقام باشند و خانه
 گمارد و خانه نشین در راه دخول دشمن بان راه چیده گردد
 باشد و مقام مست نظر داشته باشد حفظ قوت
 زاید و مست و باز در راه با جیران مکان بقا ط خوش مرافقه
 یا موانع میباید قرارداد اگر از مجلس باشد باز را
 و پس به چینه یا استعدا کانی دهنه و غایب از خانه
 در هر مقام از مشام محفوظ باشد در مجلس متوکل
 یا کت اگر شب بفرم مست صبح نوبت نماند کانی
 سواره کانی در شتر و در دست کشنده پیش قراول
 دارند

در غش (مست) مست شب با وجود مجهول میباید خسته
 جانین قتیار دست برداشتن نماید اگر اتفاق افتاد
 از ده خارج نباشد
 فقط جاکه سپاه دشمن زیاده نفوذ باشد
 چون در جنگ قلعه پیش قراول در مقام مست از
 تا قوه قراولانی کم شود دیگر از میه آنها کشش توانند ضایع
 خلط قراول پر آب اگر سپاه جانین بوجوب
 شب از کارزار دست کشیده و بلافاصله مقام
 دیگر استیاده باشند پیش فرستادن پیش قراول ممکن
 نباشد بلکه باید سپاه در محل حاضر
 چنان حفظ نقد و عده و بکشته و منتظر فرمان صبح باشد

نُعِينَا رُبِّي

مش قاضی و اذکار فقہین و غیرہ تحریر شد

三

۴۱ - مَدَنِي

14

48

三

44

۴۴

2

2

بی بی

I

4

۱۶۱

1

178

1

—

P 1

I

1

五	五
---	---

22 /

۲۰۰

P 1

I

1

اولی

دول پیش کنه مرزبان قراول دکنه عبده شونه دارم
پنجره فک تو باشد

چشم سپاه ملک میانش لشکر دانا عتبت زانه
پاکت *je hoist* نامه دارا ال تعویذ
قار دل در غطه چشم مقرب است بسم که پیش خا دل

هر کرام از این افعال سرگشته گشته و فراموش
 پیش و اول اند و از فرمانده سپاه منبت
 و سقد مهر میگردانند و با نفع و قیصر است
 بقدر تکلیف حکمت و قیصر مکان پیش و اول
 قیصر و قیصر و قیصر و از برای حاضر و غایب شدن که در
 فرمانده پیش و اول باید از دفتر نقش و از صبر

همه که پیش قواد را معین انتخاب بکنند پیش لشکر
 و قواد را در سر راه کار لازم نفر بسته و رعایت
 مدد در پیش حق ایشان قواد مدد بدهد و عظم
 راه کار و پیش بفرستد و در نظر مایه و دیگر بایه
 فرمانه پیش قواد معین کند و اگر در غرض عمل آورد
 قبل حرب و دفع او مدد عظم پیش لشکر یا در کرد
 بایه خود در صورت ادل بایه که در کار
 تقویت پیش برود و در صورت ثانی بایه پیش
 پیش لشکر خود تا مدد بکنند
 وقت سواران پیش قواد متوکل بکنند و مارش از کار
 تقویت اطراف امور هم بود و در کار بایه پیش که مشغول
 هذات

هذات قواد است و بایه در ارغشت مارش پیش
 اول در صحت نموده غذا خورد و پنجه بکنند شب بایه سوار
 و در پیش از کار کنن بایه فرمانه پیش قواد به پیش کنه و اگر
 تغییر و تبیه لازم باشد به او و بایه پیش کنه را معین کند
 و بایه ازجا پیش لشکر سوار شود و پیش کنه بایه و بایه خود
 فقر بکنند پیش از آنکه موافق شود و بایه معین از
 تقویت پیش کنه مادر از با ضرورت تمام پیش قواد تقویت
 بخوار آن مسدود نموده که از سواران در شب خبر سازند
 غیر و اعلامن امارت نه اند و از خط اسبها و بایه
 در سواران در شب بکنند که از در عقب بکنند
 قواد را در صورت به رعایت غرض بکنند و اگر بایه

خسته باشند و دست به شمشیر هم نجات
 باید تا مسندز موارث است منبر نمود و در کشتن پیش
 قراول و پیوستن بسپاه از برابر حرکت ملا فطه عده اک
 لشکر با حفظ مانده و لهذا دفتر پیش تر تواند گشت
 در پیش قراول تازه آقله بجا برادر رسیده
 باشد

پیش گزیده

قوت پیش گزیده متعارف در سواره متعارف یک دسته
 و در پیاده نیم الله یک دسته است (۷۲ - نفس)
 لیکن مناسب تر این است در درگاه یک پیش گزیده
 بقدرت یک بسته دامن توان داشت پیش گزیده
 کرام

هر کدام بقدرت نیم دسته و دارنده و بنا بر غلب
 بهر یک از پیش گزیده پیش لشکر همراه سوار
 از برابر رسیده اند و اعتبار بحق گشته
 در فرستادن قراول و آن بر غیر متدال است
 صاحب منصب بنظر اهل اسباب و نقطه منب رفته
 چون با بنابر رسیده گزیده پیش منبر گشته در بنابه
 آنها قراولان و امیه اردو عده آنها با یک بسیار عرص
 از هر غلظت پیش گزیده تمام و گشته تا یک غلظت آن
 از برابر گزیده یک یا یک مانده نظر قراولان استاده خود
 در در زخم از امیه از پیش تر فرد تواند گرفت و در دراز
 ربا در گزیده و دست تقشیر میه ان مفیده تر است

تا بسیار قوادی مع انفراد در شب خفت قوادل را
 باید یک دفعه شمع و آری با خف و ستاد و باید صاحب
 منصب شمع از مقام قوادلان مطلع و فطر مع
 باشد چون چندین سال پیش قوادل بهادر
 مهدیک داداشته شده باید قوادلان با قهر است
 هر ساله رعایت ارتباط با سال پیش را دارد
 نه غیر رعایت خفت قوادلان پیش گرفته مقدم
 بر خفشان چنان است بسته در میان خفت
 قوادلان بدون دیر شدن به خفت که نشستن
 کم می باشد و لهذا باید فاصله خفت قوادلان
 در پیاده از ۲۵۰ موطور در سواره از ۱۰۰۰ موطور تا در
 نکته

نکته پیش گرفته پیش قوادلان صف پیش از خف و پیاده
 تا ۵۰۰ موطور پیش نفر بسته از غیر شتر بهر خطه قابل
 تلف قوادلان و سواران و توفیق جابجاست و از این
 نکته فربه در از برای پیش گرفته لازم است از دست مفر
 و قوادل پیش گرفته با هم مضطرب شوند و سواران را
 تا هر از موطور پیش مسدودان و ستاد
 در داداشتن قوادل باید ملاحظه که در فطر ایشان
 وسیع و با سپاه بوجه این مترتب باشند
 پس از این ملاحظه جابجاست در موطور حفظ
 ممکن نشد و البته آن است هر قوادل را
 در شتر جابجاست در غنیمت را موطور ترند است و دیگر که

عرب شب قراول کوش است

اگر لازم باشد نقطه را خارج از خط قراول در

خط استه باشند باید دسته قراول را در دست

زمانی که مهیب مهیب فرست (۹۰ هـ)

حفظ آنها تا سرگشته در به بنفیه پیش گرفته

معه قراول پیش فرستند یا مخدوم در شب

و یا در جای صمیمه آن نظر گیرند باشد مخفی

نفرستان گزیده با طواف حفظ کنند ^{مظفر} قراول

دسته قراول را ^{مظفر} بپا امتحان یا نیز محقق کنند

کونه سامیت گویند

غیب خطه قراول ^{مظفر} بپا امتحان یا نیز محقق کنند

در باید گذرند که از پیش گزیده به بود

نصف مقام ثابت پیش گزیده را مهیب مهیب

پس از سرگشته خطه قراول بکنند تا بتواند شرایط آنرا

و فای از فای مهیب پیش گزیده را عقب رانند

خطوط قراول مفرد دارند نزد یک برادر و یک چنان

در بر دست پیدا دارند مخفی نهانی باشد و از برای

پیش گزیده پیاده لازم است در مقامش کم و بیش

مراغه باشد عقله صمیمه آن مهیب نیز اندازد

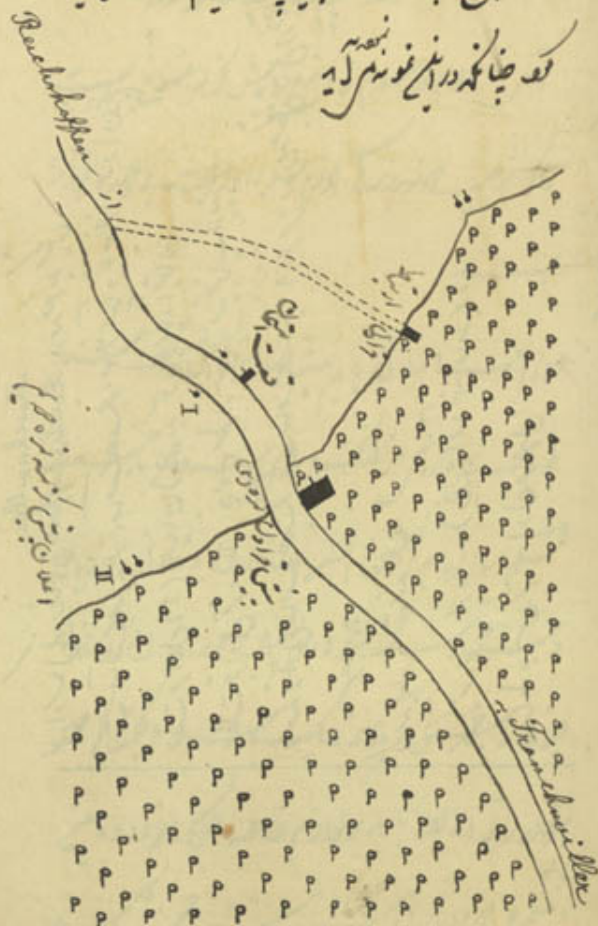
و از برای اسرار در صمیمه خطه مهیب بپا امتحان

شسته بود و مهیب دشمن حرکت توانند

مقد و چو شب به به آه پیش گزیده پیاده

بعد از آنکه آنجا را دادند و در آنجا مدینه را مقرر کردند است
 و قراولان را در آنجا پیش کز را از خط اسب محفوظ
 میکنند پس از آنکه است در او خط قراولان در نظر آید
 داشت و از آنجا که پیش باشد باید قراولان واسطه
 مابین ایشان مخصوص داشت در رابطه هر آید
 و از قراولان چه تمهید لکنتی قواضع است
 در اعلان پیش کز را پس از حصول ارتباط پیش کز را می
 تنظیم دسته جات کز را باید صاحب منصب
 قیادت خود را نوشته بفرماید پیش قراولان
 اعلان دارد و هر دو مکان باید معین از نقشه بر اعلان
 بفرماید و اگر خبر از دشمن داشته باشد بفرماید و خبر
 در دهند

و در خروج عباد است باید چون در بار عبادات عبادت
 کند چنانکه در این نمودن است

و غذا پیش گرفته را پیش لشکریه بزد از افروختن آتش
 و بنده کردن مرد باید سخت به بر سر نه فرمانه پیش کوم
 ضایع است هرگاه که به آتش پیش کومه
 و ضرر حین باشد و باید تا مکه است سیب
 قوام باورد در هر صوب از دیار فرصت سپاسی
 از برای ضرر حین شدن باشد از میان کاه
 پیش کومه پیش لشکریه را پیش سر سبز برین حسن
 اهلان توان داد و در هر بدست غوغا آتش با فریاد
 اندرم خدا را بعد

در عینای حقیقت قوا و احوال و سوا
 لغت حقیقت قوا و احوال با پیش بهمت و خمن یا به آن عمر که است
 بنده

باشد و آنچه از دشمنی لغت یا از آتش اهلان هرگاه
 لغت اسباب خنر تواند بود یا هر را لغت به باشد
 با حقیقت قوا و احوال آتش سریع به منته تا پیش کومه خنر
 یکا به جمع به پیش کومه رود تا تحقیق احوال یا فرمانه بگوید
 بگو قمر و یا دگر حقیقت قوا و احوال بنده شود هر که است
 یا اسم نبات فقط بگوید یا لغت یا لغت نه است
 غیر از این هر موقع حقیقت قوا و احوال اذن ترانه از آن در
 تا سپاه عقب بر مات بیفاده به حقیقت قوا و احوال
 با به پیش به دشمنی با سینه و سواره و سرب با اسلحه
 بر هر سرب استاده باشد سلام پیش را به پیش
 که نه به نهان آتی هر یا سه نفر سرب است هر از خط قوا و احوال

سجده و تفتیش احوال دشمن و چگونگی آمیدانی عامه را
 روز سوار و شب یا با یک دشمن زیاد نزدیک باشد
 پیاده نیز قدری است و البته و گاهی پیاده هزار رزاع
 از خطه قرادلی بیشتر خوف در عهد یک سواره را پنج الی
 هزار رزاع پیش تران فرستاد و اگر مناسب چنان باشد
 صیاده از این نیز برود و بر قوت او بیفزاید و صاحب
 برایشان نگارند و با وجود این که بی ترس و از
 هزار تماند کنند

در عهد زیاد از دشمن و خیال او محسوس است یا محسوس
 در نزدیکی او اگر خیال حمله داشته باشد از محسوس
 و شب هم سر راه و غنمه کند سواره را داران
 ۱۱۱

کند و باید قسم فرستاد و روزی از آمیدانی را دیدن
 آنها از برای قرادلی حمله نیست شب راه و یا در لطف
 مبرود و بقوا تفتیش کنند و عهد و بیعت از آنها
 نادره و مکرر باشد و تفتیش بنا بر زیاد در بند تر است
 و بر و قاعده بعد از ایستادن در زمان

کتابت علم حرب

فائده اصحاب جنگ را در محسوس دشمن باشد و از برای داران
 سپاه است آید اگر هر چه در محسوس دشمن باشد
 باشند محاسبه و کرد و نمود و عظیم و نامر سپاه
 در آن محاطه دارند و در این موقع هر یک را فائده
 جنگ یا نه

محاربه چندین قسم است و این مقصود در مقصود نیست ^{مقاصد}
 قوا عظیم را در محاربه حفظ باشد مقدم لازم است
 و مقصود از مقدم زود خیزد و دستهای بسیار ضعیف است
 و این را در بعضی تالیفات گفته اند که در بعضی آنها گفته
 سردار است اگر دشمن ایشان را از اجراء آن حکم دراز
 سردار رسیده مانع نشود باید از برای مقصود و غرض آغاز
 کشنده در نماند آن همیشه باید پاک کردن دشمن است
 و از جمله است آن نیز به صاف عقب فرار و پیش فرار
 متوکل بر کفر و تفتیش است و یک زود خیزد است
 در حفظ احوال سپاه بر پاشود (یعنی بر پا نشود) ^{مقاصد}
 هر دو نفر نصیر آذوقه دیگر خوانا نیست
 چنانچه از این

و از برای پیش آن که در اندک دشمن و پست کوه در حقیقت
 ملته کشنده اگر ممکن باشد در صحرای کوه و صفا در بعضی
 مقاصد پست آب و غیره کشنده که در بعضی است
 (چه خودش بعد از یک یک کشنده و کار)
 و اگر غیر این باشد کثرت دشمن باید درینا خوش و یک
 حکم نباشد باید حیرت مقدم در در کار است مقصود
 دشمن را از نظر داشت بقیمت و قیقه از تفتیش
 معین خود گذارند باشد اگر چه ضرر و خطر
 متحمل باشد
 بنا بر آنچه مذکور شد نسبت بمقاصد در بعضی
 قسم است اول ختم نزاع و تفریق بجای

در هر قدرت مقتدر یک پادشاهان شمر است
و چیره شدن بر او میسر آید از بعد از ظهور دیگران
در شرح آن بیایان رسد

هر چه در قیام و تقییم آن از برای فایده ظهور باشد
و آن چنانست که با شرح بطرفی میسر میسر میسر میسر
خط فارغ شود

هر چه در کار از این سره تواند که غلبه بعد است
برین است و باشد در هر قدر در این یک سره
بدل باشد و خواننده در مقام مناسب و متواتر
در دست دارند که بر رزق و بر شرح غلبه کنند
منجمله که کار او از آن مختصر شده باشد

هر چه در قیام و تقییم آن از برای فایده ظهور باشد
و آن چنانست که با شرح بطرفی میسر میسر میسر میسر
خط فارغ شود

هر چه در کار از این سره تواند که غلبه بعد است
برین است و باشد در هر قدر در این یک سره
بدل باشد و خواننده در مقام مناسب و متواتر
در دست دارند که بر رزق و بر شرح غلبه کنند
منجمله که کار او از آن مختصر شده باشد

در زم زم سپاه بفرم تفریق پیش روند
 بلکه صفت هم است در آن است قهر از
 سپاه را در بار نقاط میه ان بجنگ زر کار
 در قهر از سپاه را در بار نقاط میه ان بجنگ
 زر کار تا مگر کشند در دشمن اسیر کم دار صر مضر
 در بار تا خود در مواقع هم بر تا بر بخیر بیاورد

فخ و شکست

فتح نیز مهر تاک بجا هر به عبارت است
 است بقی بر دشمن است و از آن شنیده
 شود در غافل از رهافت است کیش و نسیم
 خود بپیش در تسلط سپاه دارد بر خود قبیل کند
 و در صورت

فتح در صورت بی هم عبارت در هر در مقام برون
 چهار میه از ادا کند از کشت چند آنکه در مجر خود شود
 باشد به تر در از میه ان باز که آنکه فتح مقبر شود
 فاخته بعد جهل فتح جهل مقصد و مقصد
 در مکتب است با و خود شکست مقصد
 بانجام رسد (۱۵)

(Langensalz)

خدا به فتح چپک

اول شد است سپاه و کار دانی و جزیره
 صاحب مفسدان سپاه را نظر میگوید
 کشند و قوه از اد است که بر آن

چشم بکشد تا میس است

کوم آب در

چهارم اندر سپاه

دیگر بفرز اتفاقات در وقوع ازین معلوم شد
 دیگر را وقت نه در آنها را در هر هم ز قه غمت
 که بند و گیر و وقت نیست در انجام کاپیت
 نسبت چنین قوه در انجام محاربه نه است غایت
 را دارد و در آنکه بعد از وقوع مفیده بقوه افزونی و در
 ریز و غلبه کند یک از لغات مفیده و یک از
 قوانین قوام استراتژی است لیکن اهم شرایط
 سپاه و امات پاشویه است در چون
 باری

تیار پنج جنب در کور هم بخار بر سر داران لشکر کشی بکار

از آیان دشمن کشی بپایه اندک دشمن نه

از بیار در آورده اند دست گیر نموده چون فردی گیر و

دیگر پوشیده نه اند در فتح اندک بر لشکر بدنی قابل
 سردار غف یک بمال نه

انقدر است در غلبه بکار آریان و اندود در را طاع

بندیدار گشته در هر ده فدا و در خود صحت

اقب است

نایب فتح کتای مفید است لیکن شکست خورم ضرر

سپاه از گذشته دشمن نیز دارد و مفید است ضرر غایب

او زیاده است از قهر توپ و تفنگ در اوق

از عده فتح ضعف قلب نغمه است بخیل و بطل
 یاس در اورا که میان کیم شرف غنائی خستیار از دست
 بدر میرود و نغمه از ام سر باشد

هر قدر فتح روشن تر تعمیر شد و شمع فاضل تر بود پیشانی
 ادبتر باشد و اورا تعاقب و نیز تر توان گفت
 و قطع و فتنش بهتر است هر دو در به آن بسته شد
 قافیه است

حکایان بعضی اصطلاحات

مهر به نام هر قدر بکار در است میگوید باطل و فنی عبارت
 از زرد و خرد و ستمها را سپاه خرد است و در ادب
 ستمها را بنده شکر را بهم دیگر جنگ کوبند آن بر جنبه

نمیزد

است

جنگ نفوذ در بیان آن انجام لشکر است
 جنگ مجاداتی چنان است در طرفین قبر از دخول و
 صفوف آراسته و بر تنش نظم کم باشند و در
 اینج را جنگ آفتاب و ما طلسمه کوبند آن بدین هر گونه
 تدارک است و سپاه را بر تن در و در میدان بگردد
 بکارزار داد دارند جنگ جزا خست از جنگ است
 و مطلقا آن از جنگ است بدو که پیش است و یقیناً
 هر جنگ را که است از جنگها جز در صحن آنها روی
 هم رفته نتیجه جنگ را به آورده

صحن جنگ را جزا خست است و از هم تفاوت است

داشته باشند و به شب کم اتفاق افتد
 و از سوره و توبه و بجهت رشب همیشه توان
 داشت و به رشب سبب خفگی عظیم است
 در ارکان نظام لشکر و نتیجه آن نابرابری با اتفاق است
 قوی کار عبارت از حدیث است در باب قوی فانی
 کوم گرفته شد و چند باب

و حمله و مدافع

از برای مقاتله دشمن یا پیدایش یا پیرزی آن
 رشت و یا به افه باید منتظر باشد
 و شروع به افه حمله و مدافع و توفیق و روشن است
 و آنها را از هم دور باز کردن شناخت می کند چون
 بکار

بجای هر ام گرفت این هر مکرر و دور است هم می دل شود
 و حفات عهد و پادشاهی پانزده صبر است اول تا آخر
 آنست در دشمن است می کند و هم در دل او میانه از
 و بیشتر قدر سریع تر باشد و خبر دشمن از درود
 آن و غول قوه زیا داز کجا درود

هم خنیا در آفتاب فرصت و مقام حمله
 در هر مقرر و در زمانه و با هم اسعه ادر میدان
 برود و با غیر مد اس و مخالف و غنای میدان کرد
 و کامر خنیا سردر کم شرف و یکسپا و غنای از دریا
 خارج کند یا ادر در موضع غلط جمع ادر
 من

سیم نفرین محاربه در نقطه محله درست کرد

مخفات مدافعه

اول در مدافعه استعدادهای از استعمال بپره
سر توان گفت و باشد در آن روز بوسایر قلعه ساز
محفوظ و خوش کنش باشند

هریم در اثر آتش مدافعه در درجه محفوظات است
بیشتر از اثر آتش پوشش در است در باید حرکت
کنند و نیز در مدافعه را سینه در سینه

این تر است

سوم شناسایی میانه از در فرست محکم شرف
از آنچه گفته شد معلوم شود مخفات محله بیشتر می شود

دارند

دارند در افیه بیشتر است ترجیح عمل مدافعه بر یک
یکو است به وضع می دهد است قاعده کلی آن است
اگر منافات جنگ با هر قسم محاربه منافات نداشته
باشد باید عمل را اگر غنود مرداران حلیه از نمود
همیشه عمل را بر مدافعه ترجیح داده اند صبر با سپاه فرامیت
حقیر از دشمن پوشش از دست ندارند

قواعد حمله

فقط در حمله کاذب جایز است در هر قسم دشمن
لیقوت تمام حمله در گردن در حمله متداوم در الله در حمله
در از آن فایده توفیق بخوبی باید انتخاب موقع
پوشش را در حمله است عمل از دست ندارند

و لغت همه و اما یک قسمت مغیر از موقع دشمن
 حمله برد و چون آن قسمت را در کثرت یارستانها
 دشمن زودتر و با سبب از حرکت نماند
 و بنا بر این هر حمله مشتعل بر حمله اهل کاذب یا غیر حمله
 بود

در انتخاب موقع و کوشش صرف نظر در ملاقات
 استراتژی و بنا بر آنها خطا اوقات لازم است نقطه
 مغیر از مقام دشمن را حمله برد تا دشمن را بر آن
 جهت مطلوب از میان بردارد و قوا عده ماکرین
 و غیر از برای انتخاب موقع و کوشش مناسبت خواهد بود
 هر نزدیک شدن پوشیده و غیر اهل ملاقات
 به احوال

پوشیده و غیر اهل ملاقات است و از برای
 قوت خاست و چه از برای در دفعه

حجم مکان و کجای موقع مطلوب از چند طرف باید
 باریک برش بدان بود که هر دو مکان سپاه را
 یک دفعه بانی مقابله بتوان داشت و لهذا مواقع فرود
 در وقت عین احوال باز و آن حمله و انسداد
 میم ضعف موقع منظور مقام دشمن و خوش اثر
 آتش توپخانه بر آن

۴ به موقع و کوشش از مقام محققه عقبه دشمن چنانکه لغت
 موقع و کوشش دشمن را بشود بهین لاف نیز باز و تهر
 موقع و کوشش است

نجم اهمیت موقع مرید بجهت کبر کردن سایر
مقام باشد و آنرا بناسبت نقطه لکیده
توان گفت

در حله رخنه و دروچی

از آنکه اینک مذکور شد ظاهر است در حله تفریق بر قسم
باشد اول آنکه قسمی از فرزندت دشمن را بجهت
مضمحل کننده و بایر کننده را بجهت فریب سرگرم دارنده
دین حله را حله رخنه گویند
همین آنکه با روز را بجهت این مضمحل کننده و فرزند را
بجهت کار مشغول دارد و در اینها بایر سپاه
حله اصحاب در دست قوت بسیار

در حله

و مقصود مرکز باز باشد و با نفع ماست آنرا علم هر
کسند

حله رخنه چون کار است و دشمن را برین کند
و قوا را آنرا از هم بپاشد و نسبت بجهت هر دو این فایده
دارد در وقت حمله آن در صفت ورود بمیدان
بکار رود و از هر کاست زیاد و فرصت گاه
است و در این جهت نتیجه از دست آید و در
بطول آن حله بکشتن در پناه سپاه
اتفاق آید و نکته در حله برابر خط آن است
در بیان دست یافتن بر دشمن و در سپاه طرفین
او بشوند با وجه همراه و فرزند مافع و عیب

تغییر است مگر است عله رفته بسیار رفته باشد
 در سطح آن از میان رفته و در هر یک عله رفته تا پلیدن ادرار
 خشته از سایر ازارها بوده امروز اقدام در آن جایز نیست
 مگر وقتی که دشمن ضعیف را در اندک زمان از میان خراسته
 باشند بر دل از بیرونی رعایت نیست و کثرت
 ضربت یا اگر دشمن قوت محض را در امتداد زیاده
 پراکنده گهم باشد با لافزه درجی که گذشت
 نباید پیش باشد و ضعیف و کوشیده به آن توان
 رسید و حمله صاف به آن ممکن باشد
 دست گیر کردن جناح کفیه مهر تر است در آنرا بقوت
 غیر محله اما طمأنینه که در حمله اصحاب جناح بر خود مخالف
 باشد

تا غیر بیشتر کند و چو بسته دریم است استقام
 عقب نشینی راه بر گشتن ادرار و دوشده عله در جناح
 مکتب زمان معمولی تر و مصلحت تر است و تعارض
 اما طم بر یک باز در مخالف دارد و باشد در هر
 باز در حمله بر نه کار از حمله جناحی با کثرت در دست
 ضد حمله رفته است چرا در حمله رفته می شود کسی
 دشمن است در حمله جناحی منظر در در فشرده است
 و از این حمله جناحی در حمله کار کینه دایم
 دستمه و تلافی عله در آن جناح با صافه مهر شغاف
 اندام دشمن تواند که به چون در زیر آن لیکر اعظم
 در محله تر است مگر است مگر در هر حمله بریزند

افزودنی باشد

چون سپاه از در در حلقه افاطه آغشته بیاورند
و میکار بپزدند اغلب حلقه ضایعی خوف پیدا ر
شف حون
Königgrätz

در حله کاذب می

فایده آن اظهار حدیث دشمنی از موقع پیش
داخدا رحمة الله است و دیگر ثابت دشمنی قرار نگیرد
ضمیمه اند متوجه رحمة الله است که در دین و لهذا باید رحمة الله که در دین
قسم نمود و داد رحمة الله است را از اگر چه ضعیف
تر است و با بیخود خطه آنرا اگر محکم شود قبر از رحمة الله
مؤثر از قتل دشمنی آنست باز گفتن نمودار کرد رحمة الله
کادری

مقدمه ضایع شوق

عقبه را از گردن جدا کنند و قدر المقدور در زیر دیکاراه
بازگشت چنان وادارند صدم جمع نماید و خطه حریف را
زود تقدیر تواند نمود و هم در تنگ دستر مجموع
بورش صدمه آفرانند و بدینا نشاء تقوی صدمه
شوق و با بر کف صدمه در کتفه مقام و تقیم قوت بیش
از اندازه اعتبار کند

در حمله رخنه قسم از گردن مغول شوق ضایع شوق
آمریکس و سایر کوشش قوای را در انجام بیاورند
با در بنشیند و عقبه و میان وسط است و
حرب قرار گیرد

دزد و سرکردن

در حمله بجنای دشمن حمله برند و در هر کون سرگردانند
که در میان آنرا بگیرند و فایده آن آن است که در تنگ
سلا بازگشت دشمن در از مقام خوف و حرکت
صدمه و فایده کسب کنند اگر بخواهند یا تمهید
با در حمله برند و هر کون بنشیند شمشیر است
که در حمله داشته باشند و در هر کون سرگردانند و فایده
کسب شده است و فقط قدر جاز است در بر دشمن
تسلط زیاد داشته باشند یا قدر در راه باز
گشت مخالف را خوف بپوشانند که بدینا کلمه
از برای موافق خط و مرتب باشد اگر بکشد ادبی

ازک خبا هر را که کشند از برای آن است
 راه بازگشتی همه احوال را هر گاه بکشند آن سپاه
 ازک در مصلحت و تابستان هر روز در راه
 کون باشد در خطر کجاست در عقبه ملک
 عده درازد و لهذا موقع تهیال از حرکت منع
 در جنگ کوهستان را که باید مینویسد و نماند باشد
 دو فرقه مدافعه و تیر کشند

در مراقبه صفات مقام یک کبار آید و ملک کنایه
 نسبت به عقیده مراقبه است در مراقبه چند در میان
 آن مطلوب است (مراقبه قطعی) فرد متحرک قوت
 بلکه اگر ممکن باشد مانع مقدم فروت در معنی آن
 "لقد"

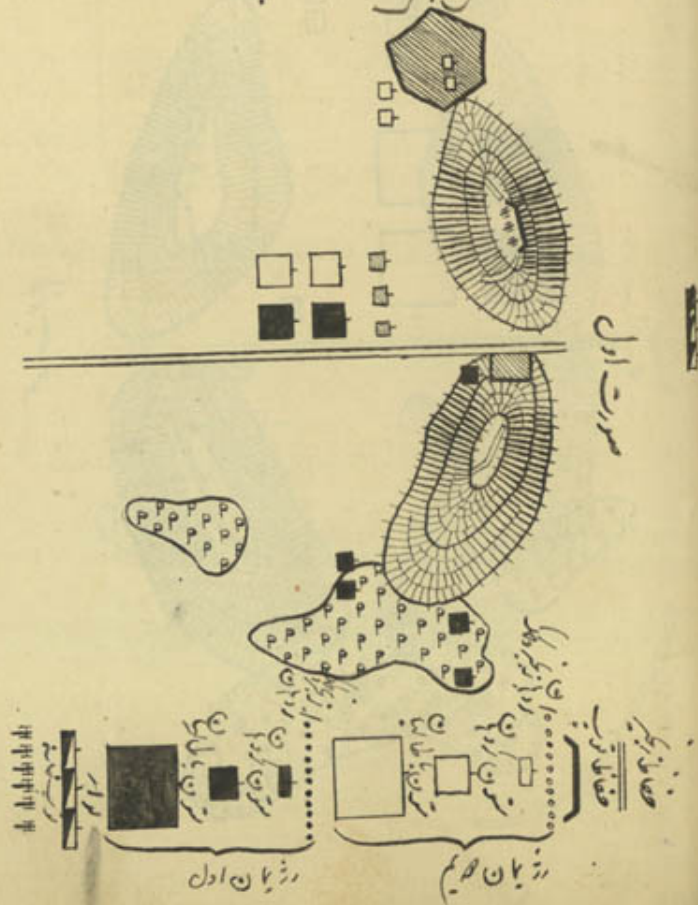
و عقیده باز در قوت (ازین) یک کدر یا خبر آن مانع در شمس
 در درازد و امکان آنکه حسنه مراقبه توان گفت
 پادار بر اخلاقی کجا آید و اگر در ضحی مراقبه نظر تفریق داشته
 باشند (مراقبه تفریق) باید مطلقا است به آن
 هم با قوا را مانع تواند بود و چینی مقام جلوه فروت
 میباید باز خواهم هر آن حرکت است که بدون کمر ممکن باشد
 تا چون فرصت است آب دست از مقام کشیده
 پارس به آن پوشش که از زیر پهلای عظم این عقیده مانع در جلو
 فروت یا زنی پاکیزه جلوه مقام باید تیر کشیده
 و نهایت یکوست که در مقام قرار بر ترفع شود
 و (۲) از این بازو باید پاکیز (مراقبه قطعی) یا بازو از

در مراقبه صفات مقام یک کبار آید و ملک کنایه
 نسبت به عقیده مراقبه است در مراقبه چند در میان
 آن مطلوب است (مراقبه قطعی) فرد متحرک قوت
 بلکه اگر ممکن باشد مانع مقدم فروت در معنی آن
 "لقد"

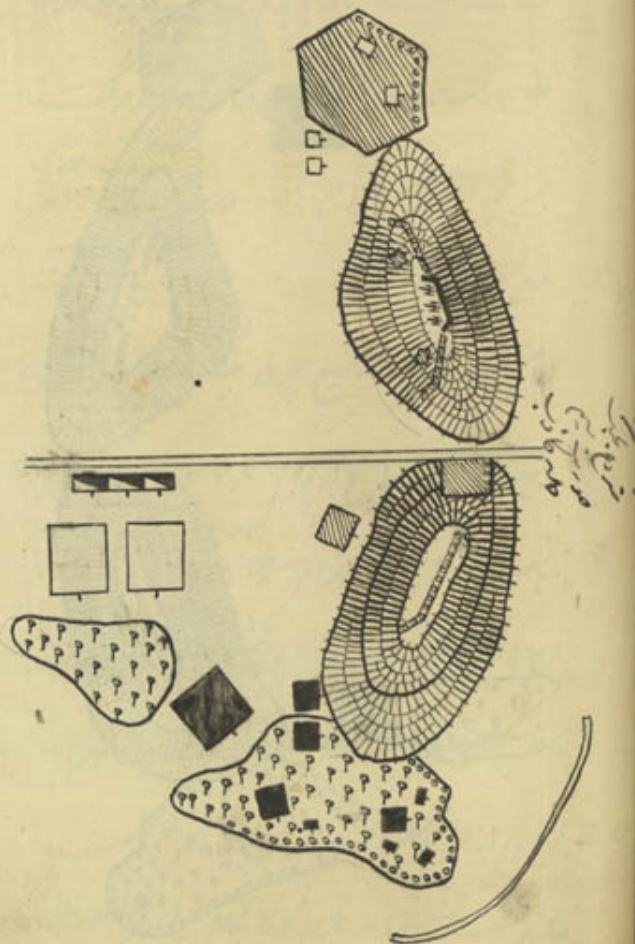
مراغه کن و بسط نیکو باشد (۳) خوف مقام بایر است
 بسط نر بر قوت کشاید در سپاه افرو
 چنان حاکم کشنده در هر قدم فروست
 ۵ - ۱۰ نفر باده برسد و در قسمتها خورد
 سپاه بایر در خطات و نیرانها خد قرار داد
 یک گردان ۲۵۰ را خوب مراغه می توان
 که یک باطیان ۵۰۰ را خوب مراغه می توان
 که یک رزبان ۱۰۰۰ را می توان مراغه کرد
 یک هرزبن ۲۵۰ را می توان مراغه کرد
 از هر صلاحت بدست در هر چه باده زبانه و شوق و عشق مقام
 نسبت بطلال فروست زبانه کرد

مراغه

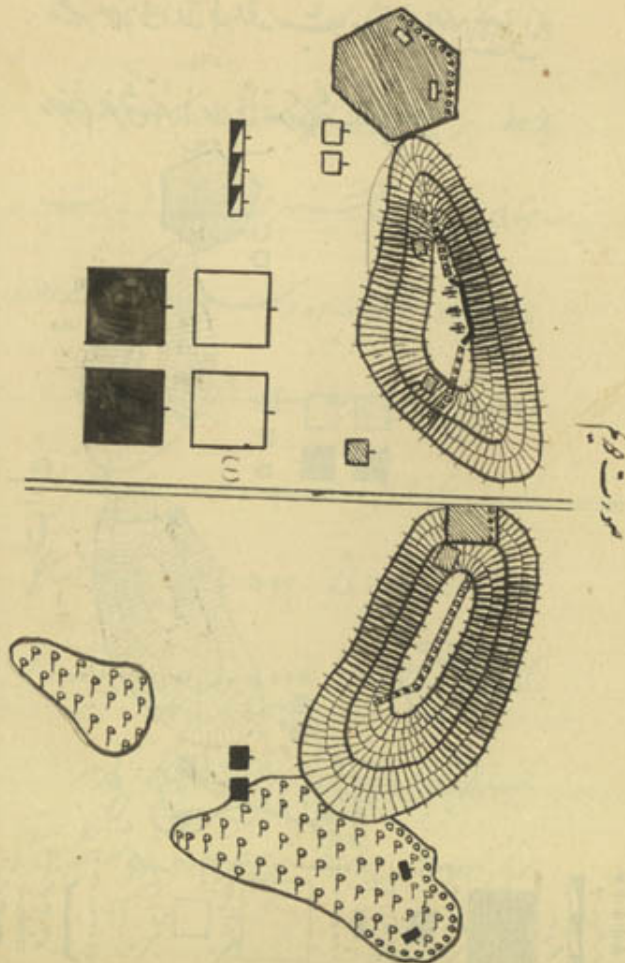
مراغه حفاظ و نقاط نقدت مراغه (در بعضی بندها)
 و مقام خوشی اثر از مراغه مراغه داشته باشد

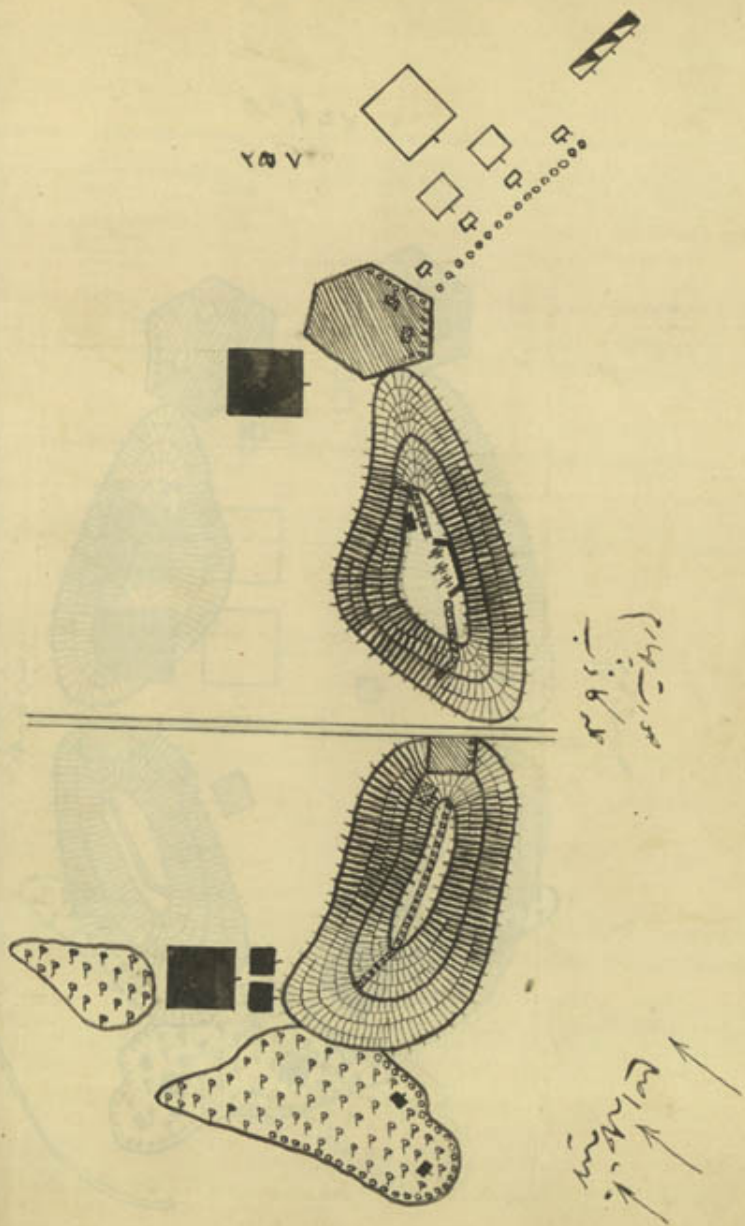
۲۵۲

۲۵۱

سوریت دوم

در صورت
نیاز

در صورت
نیاز

در صورت
نیاز

۵- سپاهیان باید در حرکات خود در هر
مقام دست نخورده بمانند و در هر حرکت
موضع خود را حفظ نمایند و باید در هر
موضع بمانند

در هر موقع باید وسیع کردن جنگ و پیشه بزرگ
دیده آن کثیرا مانع از برای مدافع پسندیده
نبست در ضرر امور است

(۴) در هر وقت که باید بکشتن را در هر مقام
عقب نشینی است البته بعد از سپاه منظم
برود در از نظر دشمن نهانی تواند شد
و باید عقب نشینی به پناه گاه تهرین باید و استعداده

در زمانی باز خلع گشت باید نمود و بر فرست
مقام باشد تا اگر اینجمله گشت باشد باید آنقدر
از فرست هر کس که از ایندین در ز او به عاده
واقع است هر چند تا تقدست شود چنانکه
در این سفره است

باعت بر تقاطع عام

خودت

موجب ضرر و خسارت گناه وجود دفع محتمل است
در راه معاودت دارند از راه اصلاح و فیه کونیه

در نصرت مقام

(۲) متصرفین مقام را به محنت نمکنند و کار از آنها
خطم

خطم مراغه را تصرف کنند و دیگر با عدالت عقیده بر دارند
دفع دشمن در هر دو ادله است در هر دو یکسان تا به تقدست
نمکنند در موقع پوش در آید یا پشت سپاه را در باز
گشتن باز دارد و کم دارد

از برای آنکه منراحت و دشمن را قانع عده مراغه مقابله شوند باید
پیش آوردن آنها چندان در دست نگذاشت و مقصود
دشمن معلوم کف و دهند با عقبه در ابتدا شام عده قوت
مراغه باشد آنکه نصف سپاه

تو چنانچه از غلبه امتیاز مراغه عبیدان آوردند و محکم است
اتفاق اودنه در کف هر شتی قوه امتیاز تو چنانچه با برادر خود
دشمن دشمنان را به موقع پوش مناسب و مناسب

سپاه خطه مصر را فخر نقاط عمده و فخر داشت
مصرف شدند و باین آنها را باندک قوت می داشت
ناید بلکه کامرایی می نمودند و باین واسطه دست ^{فرمان} را
مطلق نشان می دادند هر کدام در تحت فرمان
دادند باشند و خوف و خوار خویش

حقبه در صورت اجتماع که آید و نداشت
پیشیده و میان وسط یا نقطه دیگر از سپاه است
کام داشته باشد و غیر از این است

سوار مدید و عمر از سایر سپاه بر جوی تا خطه
پیش آمدن دشمن کنند و سرانجام از خطه
مراغه کناره گیرد و در بازو از بازو مقام ساکن
نوی

نوی از آن عهد تا تحت بودن برونی بر جناح دشمن
بیشتر داشته باشد

سپاه هندی در تدارک تعیین مقام هر از آن هر کوی
غفلت فزاید که در پیاده کمک در راه نایا کنند
و چون عمار به نظر می رسد اهم نیست در ادکم
مست فیکرد و در تیر سپاه گاه با در راه بازگشت
و آمد و شد بسیار و قوت پر دارد

در مقام خوب و اما در کجا

(۳) سپاه میگردند و دشمن در راه نفوذ گاه است
جناح آمده نگاه دارند هر روز در مقام مراغه در تصرف
نوی

روز هفت روز در جنگ با تفتیش مکنه فوج پیش قراول

مرا حین را از دست برد تا وقت دشمن محفوظ دارند

حفظ قاطع مکنه مضبوط (از قیام ده و قطعات منقسم و مدد

حجری) یک باره کما تقریباً در از بر تیرت

آن منفی است بسیار در نهانیت خود

در آنجا به بنده خود از صورت بسیار آگاه گشته مقام

ادرا مقام ماده یک یا حاضر جنگ و بعضی آنکه دشمن پدید

گفت به پیشتر مقام حرب هجوم گشته نترسم در موقع امر

قراولگر از یا عبادت دیگر عوثر روز در باید گفت در اول وقت

ملک و حرا به هر دو قدر است در خیال دشمن بی حرکت

در حله کرد

(۴) در ۱۸

(۴) در افضه و تقوی مطلوب است از حله در گذر

نیت در اختیار آن در طریقی است

در افضه چند آن صبر گشته در قوت حله در پاد

مقام گشته خوف تا با قوه تازه هجوم آورد

حله مراغ مقام از برال آن اختیار مکنه در با تحلی

و در قیام دشمن میورزش خوف دلند ا قوه خوف در تقسیم غوده

باطراف تا مورد در در دیگر گشته کینه و حرکات

در در از بعد از خوف در بوقت بطریق یک بر آید باز

داد در مقام مناسب بعد افضه داد دارد

در شوق تا با صورت در افضه نیت هر صورت آمده یک

یرش در حله در در دست مراغه پوشیده و نهان

است و نیز قسم چهارم اگر درست نقش نبندد در انجام آن
خطای زود طایفه نیست بلکه در نتیجه ضرب خواهد شد
در ضمن این سه قسم که در طریقه ادراک زود

قرارداد پیش از آنکه در نقطه افق از خط مقدم
واقع شده باشند لطف ندارد که زانی آن
اگر نکته شود اسباب نزول قلب سبک باشد
خواهد بود و اگر سایر در صدر ملک و یا در او برآید
باید در غیر مقام مدافعه بجا برآید و از آن روشن است
در مقدم مقام برآید لیس بعد از مقدم مقام است
و نیز قسم نفاط اول در افق و پیش از افق و
پیش از افق و آن گفت نقطه فرد مدافعه
در مقام

در مقام اصحاب و افتاده باشد و در غیبت آنکه لطف واقع
باشند باید به چشم بیننده مدافعه به اینها نظاره نمود بلکه باید
آنها را تحت تصرف کرد و در هر یک محفوظ از مقام است
نیز مغنی فایده کماست

در شرح صورت

صورت اول مقام آماده که افراشته (۳) در خط
و در آن حفظ نقطه نکته است و نیز حفظ زود است و با
کتاب راه و باغ برک با در هر یک از طرف است
در صورت اجتمع عقب و مقام در پناه نه به
جمع آیند و پناه میقم و در آن در تحق است
صورت دوم مقام چهارم است در آنکه الی جمله کماست

از رزبان غره چنگر را میخواند (هر کوهی در حدود
 کوهان عقبه) با غایت کثرت ده و حفظ از بخت و برکت
 مقررات پیرایه کوهان کثرت است و
 غایت جاده را طرفین قوتی که هر کوهان کثرت
 چنانکه هر یک طرف را حفظ میکنند کوهان چهارم
 کثرت در عقبه است از برای کوهان جلوه بزرگ
 یک باطلی از رزبان غره چنگر است
 با نظری که کوهان را قوت و هر کوهان در فای عقبه
 از این قرار است باطلی که معروف خطه ماضیه است
 دارند و چهار باطلی در عقبه مانده (۲۷) ۳
 دسته ماضیه پیرایه اول دسته چنگر چنگر است

جاده سوم دسته است چنگر سوار بچو در دره شبنم
 از میان کوهان کثرت و در میان چنگر
 قرار گرفته

مهر است سوم چنگر از برای موقع بودنی و شبنم
 معنی شده و کوهان کثرت آن بودنی چنگر است
 لهذا کوهان کثرت چنگر متوجه باطلی است دسته
 وسط کوهان کثرت چنگر چنگر و حفظ
 هر دو چنگر چنگر و باطلی چنگر رزبان هر دو کوهان
 بود باطلی چنگر کثرت را آگاه است و باطلی چنگر
 ستم پشت سر آن بعقبه استاده چنانکه تمام رزبان
 امر مشغول کثرت از چنگر است باطلی چنگر

رزبان هم عقبه قطع کنی که یک دراز بزند و سوار بر دراز
 کند وسط بازو چپ چنانکه بعد بپایه
 صدرت چهارم در استمال سپاه است هنگام
 سبقت مراع پوش بر حمله برد آن چنان است
 در چون مراع بنید در حمله در قوت خفیه
 در بازو چپ جمع مکنه تا بازو راست او حمله آورد
 او نیز قوت خفیه را در چپ که آورده بازو راست
 دشمن را خالی از کمک داشته از زانو او بپوشد
 سخت حمله برد و در بازو راست همچنان مراع کند
 تا دشمن بموجب شکست راست از سر
 حمله بگریزد

مد این خیال خودش و سحر بازو راست نیز تقاطع کند
 آن گاه حمله است بر ران او
 یک با طایان از رزبان هر داشت چنانکه عقبه بخیزد
 تا مراع شده از آن مکر باشد با طایان
 سیم رزبان هر عقب بازو چپ دراز کرد و غیره
 حمله جوار را عقب نماید با مغبست وقت باد
 هر که کند تمام رزبان هم دسوار مراع از سر بازو
 چپ بمقام پیش رفته صدرت حمله استیارت کند
 و توپ خانه را بشکست متوجه بازو راست دشمن
 این پوشش حکم را باید دشمن سپاه حمله کند
 خوف استقبال کند و آنهم در مقام مراع حمله

نامناسب است اهم و دشوار در حمله جواب نشانی
 مرقع فرست است هر که ز فو برز کند
 عقبه و ملک دشمن بقدرت نزدیک خولم بعد
 و اگر در شروع شرف حمله است هر با فو مراغ بخله مقام
 جمع شده باشد پیش از آنکه با فو حمله بر بخش
 بر عورده پادشاه بر منزده باشد
 دور و فو حمله کلینا

اگر چه هر مرد بقدر یک نفر است و این دیگر از
 حریفان و فو این امر سبب باشد چهار درم معنی کند
 در خانه و صورت آنها از هم دیگر نیست و منفرد است
 با فو تفصیل

م

امر فستاح
 حکم حربه میا پیش بعد حربه
 سیم نفوی
 چهارم تاقب یا کشتی
 حمله

با بر غلب از ایش ز فو ز فو یورش به به آید حمله
 پیش قراول چون به دشمن بر عورده فستاح حربه
 کند او را سپاه متقلد سپاه شمر را
 عقب نشاند و کوشش کند در در باز دست به
 مقام دشمن میرفت و تو بانه بر فو حمله کند
 از تو بانه که در تقویت شود و باید تو بانه مراغ

بجای کشیده نمودن استعداد خفوش داد و
از حرکت سترها پیاده مهرت کوهان ^{مطلوبه}
پیش رفتن سترها را بپوشد و نقاط بدوش
نهی بینه پیاده قرار دادن خفوش جمع آوردن کشیده
و عیال دست کبار در بناید و عیال مستراح
تغییش احوال دشمن و با سوار است جبر و قبول
کام دشمن است تا سپاهیان بیکار آید
شوند و عیال را می نماید بپوشد و دشمن بفرمان
از اقبال در چنین فرایده مگر بپوشد از احوال دشمن
فصلیه راه و طریق را در دست سپاهیان
انتهای بند در حرکت بدو مواقع بدوش داند
در نقطه اول

تغییر تکلیف کمر را تبیین فرایده باید دستور فرایده مهرت
از تبیین شبهه باشد هیچ گونه فسخ آن جایز نیست
نباید هرگز فسخ غرض مدعی کشیده در اندک تفسیر حکم
موجب سرگردانی غیبتش فرادان خود را
کلیتاً باید از شروع برش با چندانی کمتر از غرض در سپاه
اختیار مقام نعم باشد با مصلحت برآمده باشد در آن
فرست را فرایده آن غیبت شمرده فرایده آن فرور را از
قدمت رجوع به خودشان مستحکم است و اسم است
فرایده آن فرایده هم نزد فرایده آن خفوش جمع شود و تکلیف
خفوش از لفظ دی استماع نماید در زقر قول تبیط
اجودان اشتباه حکم است عقبه تیار حرکت

فرمانده مکر و خفیه نفوذی کار به است و باید از آن مخفی
 آنها زرقعت نماند و بجا را که باشد و با برکت
 در مقام رل به سپاه در پی غلبه عقبه پیاده است
 اندر آن توپخانه همراه در درم مخفی سواره چندانی عقبه رود
 در درم است با ضرر مقام حسیاج با و نباشد
 با وضع کار به در درم معمول است بغیر نقش کون سپاه در
 عمق و بجا رمونی آن زرقعت نفوذی خیر مکر است در وقت
 حاکم نشینی پس از کمر در درم خراوان شکسته و پیا باشد
 باشد غمت توپخانه از طرفین مقام شروع به برهاف
 شده و چون با تدا سلطه حله در عقبه حاکم غمت و متوقع برین
 بقدر کفایت منزلت شد پیاده بیمار به اصحابه اکنه
 این عبارت

و آن عبارت است از زرقعت و تفاوت نشیمن با غلبه
 حاکم است چنانکه برین در افقه مکر بهم بنشیند و قوت تازه
 تازه بجا را به سر کاه حله در درم است در یک نقطه از
 فقط در کشش هجوم آورد و از آن سر کاه حله و غمت متصرف
 شغل و کوشش مراعیه این است در بانش و هجوم متحر جواب
 حرکت حله در درم از زرقعت در مقام حله و غمت نه به داکر
 از زرقعت که او را حاکم بنشیند بغیر بر بنزله در باره (و مقام
 بیرونی کینه چون پس از کشتن بسیاری از جانبی میره
 شده و دیگر از زرقعت او عاقلانه نفوذی حاکم
 کشف دکان یا جبریت یا میا ادیس و افخ است و ثانی
 آن است در جانب ضعیف فخر از زرقعت نه غمت

خسبیار که دوقه تازه غول به دهانه داد و در تار و کوف
 حبان را بسیار بنام شد و اگر طرف خیر و زنده را تیر کشد
 دشمن را غیر از کشتن او با قوت تازه دست گیر کند
 او را بر آن و اخواه گشت و تا آخر آخر قوت غول
 لک ریبار و دواغ است و ضعیف اینها را از نام و جنب
 ضعیف خواهد بود

در شکن محاربه

شکن کار بهیچ باز کشتن غیر از وقت هر وقت تا بدو
 کجا آن است در وقت هر دشمن از هم باز در آرد
 تر است با دلا در وقت ترکیه و نیز بهیچ ضعیف طرف
 دشمن یا با فرشتن عقبه در تپه و گاه در خط

۱۴۴۸

حیرم دواغ است و هر شود تو پانه تخت بمقام واپس رود
 سواره حفظ از میان را و تنها تا به از بر از نظم از عیت
 کف و کلاه و حبیب است و عقب برادر در مقام حفظ ضد
 پا و دلا در کف و شرف

در تعاقب

فقط تعاقب کند به تعیین و تدارک دشمن توان کف
 زانجا هر دشمن میزند در کف و شرف خرد و در کف
 و اندوه است باید میفکند که بهیچ شرف تعارفا تا قرب
 شب موقوف شود بهیچ و نیز در دشمن عقبه بقیه
 آفرینش از عیت شده باشد پس تدارک پیش قرار
 ضعیف است و شب فرار بهیچ را بهیچ از دشمن تا مقام

مجبور کند (Bell-aliance)
 قلاب در این زمان بر بنی بلب شود و تر است در سینه
 در رتبه عقاب را در رتبه عقاب به بن به مقام عقاب قرار
 دشمن را به سینه و در این قوه وقت زیاد دهد
 و لهذا کمتر شایسته است در عقاب دشمن را
 منهدم کند یا بشنود زیرا که قوت عده در عقاب منهدم
 کفایت نمیکند و قلاب را با پیاده تازه و کمر سوار

و قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب
 قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب
 قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب قلاب

رفت عده مدافعه در آن است در باید چندین نفر را
 حاضر و آماده باشد تا دشمن از کلام کمر در آید و نیز در

باید

بست پاچه که نقدیت موقع غلط و به تانی باز ماندن
 از مدح و ستایش دشمن خط است انهم کثیر اخبار صحیح است
 از دشمن در هر جهه کفایت سوار و حوال است
 و از برای آن عمر باید سوار را حواله مکان کم تجربه منف
 تا قوت آن داشته باشد اسلحانات حرکت
 دشمن را قطع کند و قهر از اعلان در و دشمن
 باید مکان آماده یا ضعیف تر عده حکام آن از این پیش
 فرود شد و چند انکه دشمن به پیاد شده
 میقام در به قرار گرفت در در آن هر قطعه را انجمت
 سپاه بسیارند در در آن که در آن منهدم است
 و پانته باید در هر راه اس عده حرکت دشمن را

با نشن فرود گیرد و لهذا مکر نیست ارادۀ مانده تو پناه نمی خرد
 جمع داشتن قوت عده مراغه را باید در مقام ایستاد قرار
 داد تصرف پناهگاه پیش از وقت به جمع وجهی نیست
 چون لشکریان هر کف آمدند جمع باشند حکم حرب
 داده صادر شود از شد و الله بایست حق اگر سپاه را
 چو در با بمقام نفر کشیده به اگاه فرمان داد
 دیگر در واقع مقر مراغه سوار پس از تقبض گاهی با سکام
 با زدی از دوق پناه نمی خرد و در صحنه در وقت
 به لشکر صحت میا مجبور سازد و در صف
 به صف در سوار تقبض دشمن در دتر مقام او و تو
 یا به پس کار به چیده دیگر و تو پناه نمی خرد از آنست نقد کش

اینج کار به غلبه بر دود فرود می زاید و در بر جانی غلبه نخر شود و مانع
 باید گوشش کند و حتر لغت در حله کاذب را از حله صحت
 دود باز شناسد در بنیاست آن عقبه را بکار
 آورد هر چه جانب با نخت حفظ کند از آنکه ذخیره استند
 خوش و زلف بکار در آرد

چون مانع قبر از استند در صحنه آخر غرض از غلبه کشند
 باید عقبه با پناه گاهی را تصرف کنند و سایر سپاه را
 در آنجا با صورت ارش از تاخت دشمن محفوظ دارند
 مکه قوت تازه دیگر موجب نباشد باید مانع هر قسم
 باشد تا پیر بر ارشدن شب پا دار کند پس در پناه
 تاریک عقب نشینند

ع- هایت عرب

و آن عبارت است از این بعد سپاه بیدار
 و کجا بعد از سپاه شکم مراغه - هر
 بیدار بعد از سپاه و آن بنا بر طریقیست که در
 ریخته باشد و اجرائی آن باید حکم خطیب در درگاه
 آن محترم را فرستادند و بیک مقام فرستاده گشته
 و خواه زبان را در دست راست سپاه ارسال شود
 حکم مشترک نوشته بر حکام منفرد و مفوض از مشیت
 جمیع کتایب و جمعه سپاهیان از امر او
 ترویج دارد و میگزیند و در میان آن در آن اتفاق
 افتد و زمانی که خواستند آنکه معنی فراموش
 و موقوف باشد

و مرقع است که آن جای تواند بود و مقام بسیار را
 لغت خواسته باشند که در باب ششمی حدیث
 در چند معنی است و در باب ششمی در احوال
 ادا اطلاق می نمایند

در حجابات انصافی

در هر باب است انصاف به هر چه از هر یک
 صادر تواند شد

در احکام که در هر یک باشد باید استقامت
 بر چند چیز مطلع غرور

ع- مفوض - خبر از دشمن دارد
 باشد

ع - تکلیف قیمت طلب

ک - تکلیف قیمت ارباب به

ه - مقرر در اعلا نيات و خيالات را با نيا بايد نوشت

در معرفت مقام بر آنچه مذکور شد بايد افزوده شود قبل قسسي
از مقام در بايد برطرف شود در دست اهل در مقام آورده
حفاظ و غيره

اگر از آرام غير از راه ورود خواسته باشند عقب
پيشينه بايد فراموشاني هر سپاه را از آلات

خبر داد

هر سپاه بايد از موقع رفتنانه و لاسکه يا فرستاده
مطلع باشند پيش بفرمان سپاه مينا بر قاعده باشد

مطلع

در مقام عرب بسیار دشوار بلکه ممنوع است در نيز دتير
ع - قربان داد

ه - اهل بيت حبيب

جواب باب را ي پيشيده است هر كس ياد كرد كه شش خفه
به فریات محض غلط است در ادب با فرج محطه عرب در ي
معين مانده تا بر هم جايگذاشته اند كذاست در كتب جند را
مليك در نظر خوانده است و تا كنون در هادن هادن هم سوال
نمود با و خوانده رسيه

م - ايت در عين كار به عبارت است از چند غير

(۱) ايت در دست اهل بر سپاهيان سر كوم كارزار

(۲) دست اهل عقبه و استنداد

دسم تصرف شفعی سردار

شکریان باید در بیان بکار حق الامکان مطلق انسان
و مختار خیرین باشند و بنا بر ادبی فرستادند که در
و غایت خیریت و موکات دشمن کاری از
پیش تو انداخته بود و در این گاهی است هر موافق ای
او رکن جنب بریزند و بنا بر حکام او بنا خفین
در آید و نیزند

مطلب اول از این است که در حق مهورت
اتفاق نماندند

ع - اگر اعیان حکم در حق مهورت از غیر ناکز باشد
حکم اگر حکم مهور داشته شده است و حکم دیگر لازم باشد

ع - اگر

ع - اگر خفت سپاه از امر است خف مفع شفو
مطلب حرم - استمال عقبه ام کارای ای
است هر در این فقط بوسیده عقبه در این نام دیگر از این
مهر به تاثیر و تصرف مستند اندک

عقبه انبایه زند از دست اودم بخشای با به روز و تصرف
از چندی ای م - محرم و نکست موهبت شده باشد
قبض از آنکه عقبه مرصاف داده باشد تصرف غیر فایده
باید نه زنا و در واقع ام در اندک زنا با منتهر باشد و نیز
مستطام مرصاف آفرین استند اودم وقت
ضرورت شهادت و لیاقت سردار عقب سپاه را
حکم دارد و بر شوکان نکست یکد از نکست و غیره

فتم ارکند و تقوی می تواند کرد و چون فریب یک
 بکر در عرب ^{Zarmand} ^{matthe} ^{matthe}
 در حب Gravelotte

در حاکم مکانی و مضمی

هر چه با عصب فطرت متعلقات در فقر و کسب
 پذیرد و در کجا بردن میوه آن و بنا بر تکیه عصر و حدیث
 است متعلقات میوه آن از قیصر و جعفر بلبله ها و غیره
 در افع را بنای دهنده و در افع شریک عصب چون
 مناسب اتفاق افتد موقع رزم واقع شود — و غیره
 در مکان در دین با متعلقات در است
 کلیت در اسلام در اکنه از فقر است

پایه نه چندان در قوه دارد در دست لغت بر مقام
 مختار خود بگذارد و در نصیحت آن برده و دست از قیام
 در حقیقت صلاح ملک است لیکن در حقیقت مع لغت
 در عهد که می تواند حفاظ وافع دشمن را در آن
 و نقطه های قوی را از پای در آورد و حاکم را ظاهر
 و باطن متزلزل نماید

سوار در عرب مکانی با بیستم شرکت کند و می شود
 فسی از دشمن تواند شد در فارغ از مکان باشد
 عمر عهد او فقیهش میسر از کجا است و تاقیم بعد از کار
 و دیگر حفظ یا تهدید یا بازو سپاه هند در حاکم
 ملک بکار آید در افعه یا بی بی بی در کار است

سوءنایا دعانت کنند در حله با سایر همراهم

یا از پیش وقت رفع موافق کنند

در هر ام زنده چهار کوزه حرب بکند محاربت

از قرار تعیین دیگر

(۱) - حرب در بندر کالستیا

(۲) - حرب در رانیم زنی را پنجاه کشته چون ده جعفر

و باغات

(۳) - حرب در تنه زنی با مصلوح *Def*

(۴) - حرب در خطوط ای

فصل اول

در محاربات بلند بجا پستیها

ع - ۵۰۴

ع - ۵۰۴ - محاربه بلند

آخر فائده معاصر بلند و آن چند چیز است

(۱) - احاطه نظر بر میدان و با نیو به تاثیر اثر عا که فواید

تو پنهان دست ۴۰۰ مرتب است دشمن از هر

(۲) - محافظت جلوه سپاه در پشت آن

قرار گیرند

(۳) - تشکیل پیش آمدن دشمن بموجب انزوا و پنهانی

پوچند آنکه سرانجام در بنده پنهان باشد و بلند مرتفع تر

از فائده نیروی یک پیداست در مقام رفیع چه باید

ترجیح بر سایر مواقع دارد (مترجم گوید صرف نظر از آنکه

نه که در عند غفلت ترجیح است و پستی دست

و طبیعت که آن بنده پای کج چشم عقادت بر زیر
پای خود بکند

هر مقامی در از برای ما به خواه از برای مریدان پیش
باید حق الهی که بنده ی داشته باشد
در صفات مقام بنده آن از قرار توفیق است

دانش آن باید هم جایگاه بود از زیر باشد نه هموار از دانش
موجب رزایی غیر محسوس خواهد که در بنده گاه غیبت است
از برای کشنی در جمع آرد که سپاه و نهاده حله و کلاه دانش
سبب از زیر باشد باز رزایی غیر محسوس چه در آید
حواشی بنده نیز موافق تلامذی دانش یا سلطه فوقانی تر باشد
حق الهی که خلی ممتاز باشد نیز بخش محسوس یا سبب

عقب آن

عقب آن بهر محفوظ شود هر آن که باشند و نیز در
طبیعت کمتر اتفاق نیست و لهذا باید آنگاه که بنده
در هر چه داشته باشد را بهتر باشد فراموشی که است بهر تعبیر
حفاظ از غیر در تب مقام بنده فراموشی در سلطه فوقانی
باید بهر نظر قوت سپاه و است داشته باشد
سلطه ای مرتفع و شسته هم عین سپاه ریا در مقام
داد است شسته ای یا رب اگر چه از طواف و حق
در عید آن واقع شده باشد یا شسته خدای ناز
از آن در حق آنکه است از آن هر از هر چه حجاب خود
محفوظ نیست

نبشته در مقام واقع باشد از برای هر چه در مقام حجاب

در موضع مافیه با در است
چند روز بعد از قطع کعبه بنام آیه

حقیران که نیا . کاه را مناسب بنده و اگر در آن عصب
کشتن را در پیر شد گفت طریقی آینه تواند بود
حسین — در معرفت در نوبت لازم مافیه

سپاه مافیه مافیه مافیه معلوم معرفت شوند
مقام بکشیه در در دامن باشد در مهر رنه از آله
باید که هر از آن به بنده ای راه نغز دوست توان آورد
تو بنده را در مافیه چنان قرار دهند در جهات عمده
درود دشمن را (دره و کعبه را و پست)
خوب بپاش فر و کعبه در برابر او در میدان دیگر به بنده بنده

مفید فم

عقب فم می قرار گیرد تا بوقع هجوم تواند آورد و لازم مافیه
عبادت است از حفظ طایفه در در مافیه خواجیه باید
(حفظ از بنجر کعبه و حفاظت کعبه) به ترتیب آتش
غرفه فم بنده و بنده فم خط آتش در وقت هر یک کشتن بنده
اقدامات توان نمود *Spiri cher en*

۱۸۷۵ و ۱۸۷۷ در *peleux*

فرانسه در دغناها از استعمال آن فائده کثیر میسر آید
کلیت باید در ترتیب آتش غرفه کعبه احتیاط گردد
مقرن بن غرض پست در راه بکشتن مافیه مقام فم
نه آشته باشند در مافیه فم خوانند بعد

چهارم برش بنده بر بدش جاری

کش کثر حارب در بر قد ملو ثبیت در بر مقامات

رفع بر موقع بخش شصت

۱۰ — پیکار تا رسیدن بخندق (استیلا حارب ۳۱)

که تعاقب حاشیه پشت رد آن (نفرین)

۱۱ — تصرف سطح فوقانی تا حد عقب و عقب

در موقع هر یاب چید پیر بلا حفظ شود

(۱۲) — در رکون جناح هر فرد متعادل از ریه ۱

نخست قویست

(۲) کوبان باید عمل را خوب نه به بهینه

۳ — ترکیب یروش با بر زنده بر جمع باشد به غیر

قوی دملک اندک ادوات حتمت در بسته بزرگ

باید سخت در بر بانه

(۱۳) — قوی را باید در حدود دامنه صر لمقد در حفظ که نیز قوت

مکرم ملکت شد دلکار برون ردایا بر غیر عودس تا مغلطه کرد

و نظریات بکشند

(۱۴) در عهد سر نیزه باید فستق قوی بسته باشد که باید

از عقب بیاید تا چون حاشیه دست گیرند از پشت

تصرف بکشند

(۱۵) سوار باید در حدود در رکون جناح دشمن رهاست

آن باشد موقع حرم غلب چیدل باید مراعات بماند

عهد در شده و قوا تازه حفظ بر آورد در دشمن

بجمله جواب از پیرامون مقام هر باره بیرون

دشمن نیز بم قوت خود را بکار آورد و در صد سوار از
 دست ندم و با بیواسطه هر استعدادهایی در مقام
 مقام بهم بر آید و در این اندک لکیر فایده شدت
 زود خوردن اتفاق افتد و در بجهت سینه منبر شمع
 (۱) *check* (موقع اول از هم در سوار دشت) یا
 خطرش بیشتر سپاه در غلبه از نفس فکانه دراز
 پریشان بدافع رسند و اگر سپاه تازه مراعیه وقت
 حاضر شد در حفظ در بآب یا از مقام رانده شوند
 از برای موقع ثابت قواعد دین بکار است
 (۱۱) - آوردن توپخانه بر طبق بر سرعت

(۲) - به با وجود آوردن بدشمن تا وصول مردیک

۳ - سوار

(۳) - قاقب شد بدین پیاپی و کوی نه از غلبه
 حقت سوار و بالافرو حرکت سپاه تازه از برای
 قاقب

کلاه را دفع سلا مکنش در عهده در را بکار اند قاقب او دوز
 آمدن از مقام بلافاصله محض غلط است تحت باید ایشان را
 تمام بکار آورد و قاقب دشمن را بر عهده سوار کند
 در بر او تیار و دبد بقدت تازه شروع در عهده جراب
 جایز است

کلاه سوار در ریشتر (دره و فانه آن)
 جنگ پیش بالافرو به یکدیگر رهنه کرد بدافع طرف از دره را
 متصهت شد و در طرف دیگر را دمی آن خود دره باشد

دافع است در حمله در با به سخت از مقام ضعف فرد آید
 در دامنۀ دیگر بر آید تا بر سر دست هر انبرج از فرق تیغ
 مقام مرا دفع است در ضربه فتره باقی عرب حمله می
 دینی غنله است

(۱۶) در عرب بلند رخت منبر به دفع باشد در
 بیکار در حمله در بر بر بلند است و لهذا با شش توپخانه حمله را انداز
 بهتر است و اندازید و در صفی عرب آتش دادن توپخانه از
 بالادی سر سپاهیان مملکت است

(۲۰) - صرقت مرا دفع در این است در حمله در نه نه
 از دامنۀ باید بر آید بلکه سخت از نزد دل ناچار است
 در آبی صفی آتش مرا دفع نمیکند مؤثر گردد و کلیت صرقت با ط

و کس از دفع

در وقت ارفع در ده سل در دست داشته باشد
 در دره های وسیع کف آن اغلب بکف در ده
 و همیشه و غیره پوشیده است مرا اگر در تصرف
 مرا دفع بکشد قسمت بزرگ از حمله بر پیاده در دره
 اتفاق خولم افتاد در صدر یک توپخانه با میان هم آتش مبار
 نفرین آتش در حمله مرا دفع خولم بود

فصل دوم محارب در سر سپاهیان

در حفظ کلبه در خصوص جنگ و کلبه

(۱۱) - در فاعده جنگ و کلبه با رسته ان

فراهم افه

فوائد ملاحضه

(۱) حفظ جمله سپاه خوانه در آنها باشند خواه با آنها

(۲) محافظت عمل در صحرای در حاشیه و صحرای در

در دولت خرام آ ورون موافق لازمه

(۳) — هن استمال اسلحه انتر بلایه بکته

انها بر خفت و غیره از نیزه از اسلحه منجره و غیره

بنابر این دا فضا است و بخت و باغات و ده بکته

گاه های طبیعی مراع است و اگر میده ان در حفظ

تصاحب تواند که نقطه کلیه را مناسب باشد

در مقابر این قوای معایب نیز با به محفوظ شود

(۱) — هر امت ماریه و شوار است بموجب کتبه

نظر و ماریه خفت از نظام فارغ شود و اگر انعام آن را

بناش

بنا شد ضرر هری زیاده و حفظ بعد در بنا ط

سپاهیان با نهایت از کم بسته شد

۲ — قوت برش را فضا مرقوم بموجب

موافق و تقسیمات لازمه سپاه کم است

دیگر هر کونی دشمن را فضا مانع نموده

شد

(۳) — ده دباغ و بخت از انتر قوایه خفت متاثر

شوند و با غلظت و اکنه وسیع و بخت و بخت

مقام را خفه ان مناسب بسته و معایب (۲) (۲)

با دست پوشیده که میده ان در زاید

ک — در ده افه اکنه و بخت غیر از مرقوم فضا حقیقی

در خارج باز سپاه لازم است از صاحب مقام
بایشان ضرورت دارد بیاورد و مستحقان لازم دیدن تمام
مستحقان

۲- استعمال اسلحه در دفاع

پایه حقیقت امر آنست که در دفاع با حقیقت و انصاف
بر علیه دراز دفاع ملک امر است
در امر افه خون و جانی و قتل در غیر آن حفظ از غیبت
و غلبه و سخت پریشان باشند از آن جهت که
دشمن بر همه اوست و پناه نه باید بخت و شرف
و پناه نه علیه دراز پذیرای لشکر یا غلبه و توبه او را
از آن جهت که حقیقت منصف است که از با مکه و پناه نه دشمن را
بقتل و اسیر نمودن و قتل

و پناه نه دشمن را از توبه و غلبه پس بر پناه نه حمله در
آتش بیاورد و مکان او به حسن طرفت مقام است
و عقب مقام بفرود است در هر درگاه و موقع ارفع از مقام
است و تاندر آورد و هیچ وقت جایز نیست و پناه نه
جلو نپوشن میانه از آن جهت که بسیار است بجنبه از خطه گیا
عقب نشینی او دشوار است و هر یک یا با بر پر زدن از
موقع خوف دست کم باشد یا بجنبه پناه نه آلمه شرف
سوم آتش پناه نه مانع شود چهارم آتش
دشمن را بر عکس مقدمه مقام مستحق
در پیرامون مقام و داشتن جنبه توبه در راه
محکم است لیکن با فائده اندک همیشه بیم آنست

در تحلیله مقام یک دشمن داشته

(۳) — حاشیه و ارک و ضلع

حاشیه هر مقام سر می افتد و مقام مقدم در به و عقبه و باغ
پوشیده است موضع معتبر مراغه و مضافی خواهد بود
لیکن نه چنانکه پیر از باقی آن است و در افق
و با و در مکرر باشد

در دافتر آبا در و چکن چون دشمن بر پیرامون آن
ستد یاشد در ششم پناه گاه و مقام مراغه ممتاز است
بکارک و دیگر و ضلع

ارک مقام مراغه است گاهی در میان مقام اصل
و قیاس آن با وجود از دست رفتن سایر مقام مکرر است

دفا نه بی

دفا نه آن تهریز باز باقی و غیر مقام است

ضلع خط ۲ افق است غیر از خط اول و عقبه نشانی
۲ افقی خط ادما را خواطر جمع میکنند و مبنای دارک
این نخیست باقی مقام و از جانب دشمن کوشد
دفا نه و ضلع و غیر و قوت و فرصت است

جنبه ارک تقریر ۱۱ افق و حین و فذل و غیره
(Reduit) در زیر از هر سپاه و فذل می کشند
در هر رتبه و فذل را مسکنم رزم با عقبه و مضاف
شود

صفات Reduit از این قرار است

۱ — باید از هر طرف محصور و دفا نه افق باشد

- ۲- باید عقب نشینی سپاه جلوز طریق آن عملگر باشد
 - ۳- باید در هر مقام خود را راه گنجش فرو تو اندر گرفت
 - ۴- باید در آخر مقام و پویشیده واقع باشد چنانکه
- از هر آن روز تو اندر زد و صفات قبول ببار
- توضیح باید
- ۱- باید نه تنها سر (حکمر) از یک تار سر و یک قطع کنند
 - تا عمل برست از آن با خط اول کلنگ باشد
 - ۲- باید با هر پیش داشته باشد (نزد) دقت
 - خانه در رد دیوار و محجره و غیره
 - ۳- باید راه زیاده و پدید از بر عقب نشینی سپاه
 - جلو داشته باشند

- ۴- در تقسیم مقام و استقامت باید در هر مقام
- باید هر روز و از آنکه در آن آلودن با جفا منی شده باشد
- به مترقیان به عقبه فارجه بخش شود
- ۵- مترقیان را عقبی مترقیان مقام در وقت فرا
- مقدورند قوت آن سیه بوسعت مقام و مهتر ادرا
- آن است در هر قدم یک یا دو باید بر اندر اگر مشا
- مقاومت خواسته باشند به نه
- سپاهیان جان بهم نماند کنند و از طرف
- دیگر از تو پاننه دشمن ضرر بسیار و بفاظه صبر
- و از عقبه فارجه بسیار است کامیده بنوع تقسیم
- مترقیان به مترقیان است

۱ — مترنبن فاشیه

۲ — عقبه داغلی

۳ — سگام ادم مترنبن استند

برای ارک در اینها عن نفف شکور اما مترنبن شعور مقام

مستقیم کنند چو فیانی نفیم کنند در نقاط غورم و ادب

دلقاط فعیف یا نقاط عله محفد صا در خط باشند بگردانها

معیق محول شوند در بر غیر ملک تجزیه کرد عقبه داقا در لغز با

عبادت از نصف مترنبن است از برای چند چیز است

اول که تقدیم به افیانی چون نقطه یرش دشمن معلوم شد

دریم بردن کون دشمنی در بهریم بقیام در افتاده

باشند

سوم بهی مترنبن پیراوی است دعای نفس اگر دعو

داشته باشد

یک — عقبه فارم و آرا چند مهر ف

اول تدریس افه عله خستیا یرش

درم دفع احاطه در رکون دشمن

سوم تقدیم مترنبن سگام ادم

چهارم باز لفق سخوات دشمن

پنجم در محرابه خوش ایام قاقب دشمن دور

ششیم خفط در است از فریم و جواب است

عقبه فارم معلوم است در فقه آن بهیچوم را از هم

چهارم بهی مترنبن دیار حتر الامکان قور باشند

اگر مکتب گاه از عده از مقام باشند اقل بقدرت
مستوفی

عقبه فابری باید و عقبه نیاز فاذن عقبه وسط
باید فابری محض و عقبه فابری باشد قرار
کوتاه

در این حال

باید از برادر محارب دیگر دار است سوار غیر از این
تفتیش این چند فقره بر خورده است
اول حفظ فابری باید عده بر

همه — تمهید — پاه ۸۰ فابری فابری مقام
مقدم باشد (عقبه فابری) بگویند در این وقت

در این وقت

برش برایشان
دیگر بر عده کوار است هر مقام عده ای برش گذرد
توپخانه دشمنی را متوجه نموند

سیم ساقی بر دشمن در از مقام جبراً یا غیرانی بروند
آمده باشند

توپخانه تخت عقبه بر توپخانه دشمنی گذشت
پس در مقام ادراک فابری موقع برش ساقی باشد
فرود کرد بر سپاهیان شاربهر دیگر و حفاظ و ممانعت
و عمارت ایشان با گردان آتش ببارد و در درون مقام
چون بدین نظر دشمنان نشانه است
سرگرد آتش ببارید و کیر و دوزخ چندان و قدر نه منهد
در دو گاه باید فابری نشانها را در فابری

تزدیک تر به سختی با آن نزد گرفت مسکن باشد
 زلف پادشاه تو چنان متوجه تو به چهار دشمن و عقیده فارغ
 او که در او کافر در راه باشد خطوط زنجیر استندانی

عمله هر یک ۱۱۰ ۲۰ نفر با اسباب و اوزار
 لازمه پیرویش است اسلم بر دشمنان سپاه خند
 است همراه

و — که از آن حربه در سر آید و جعفر
 بجای جعفر در کتف عاقل است از برای اهل کفر
 حربه تهیه کند با آن تو چنان شده از اهل مروط است
 سر مایع پس از آن دشمن است با آن
 یا اگر هجوم آورده باشد برگردانیدن ادب بر نره دگر

عبارت

عمله بر رخنه در موصی از برای اهل مقام مخالف است
 در طرف آن با ادا نشسته است به در آن کش
 دگر کش طرفین رزد باشد در جانی درم ریزد
 تفریق حربه اما اغلب در اهل مقام است هر
 در خارج مقام خواه ده باشد خواه جعفر فرد
 گشت اقصای دافتر مقام را رزد بهر جهت نشانه
 دگر کش عمله در در جعفر تفریق فارغ بر دگر لازم است
 درستی از دافتر مقام بجای آورده باشد

(Bageilles)

در حین دافتر باید عمله با آن باشد در حالت
 نشسته است به دگر مقام اسنور سازد

اگر نصیب موجود باشد بجز منزهت آن بدو قیام
 شده باشد باشد امتداد کار به تنگ است چون
 فاجعه (کند) یا اگر رسیده باید از آن
 بجا بیا تمام و گفت هر چه کند و بانش تصاحب
 از آن جوید و بالافره بزر در آن رفته گشت و بعد
 تو بانه در بسیار مقید تواند بود در تمام مکتب شود
 هر تنگ و غیره از حرکات و اعمال ادا نموده چون
 هر چه مقرر شده باید سپید میانه منظر شود
 در هر مقام از در هر خود باشند تا نظم تا گشت
 هر باره هر شرف و دیگر از برای لشکر فادرم در در قریه قدم
 کم از ذخیره دنیا بر باشند

که در صفات مقدس مجاریه صفت
 در صفت اسباب تجدید مرافقه بقوت تازه
 کمتر فراهم است تا در آید بقدر دل آن بندرت
 است و مکتب است در مدد آنها بر روان خط و
 حمیر آنرا قطع کنند یا بقدر تقسیم اگر فرصت
 آن باشد در آنها را به شکار محفظه
 (کند) در صفت هر صفت غیر اسباب
 اتفاق مرافقه در صفت هر وسیع در منزلت
 صفت یا باغات یا در قصر از شکار کند صفت کمتر
 همانست که یا کنار آید یا به دست خبثت از
 آتش صفت همانست که چنانکه فراهم آوردن

آن بجز مخفی شدن از آتش باز و حرکت نکنند
و تصرف آن لازم نباشد و دست زبانه
را از برای برافتنه مخفی است در مخفی پیش اتفاق
افتاده تا در اوقات حسن مخفی این است نه
تو چنانچه بر آن کمتر اثر کند و مخفی فضا کمتر اثر کند

نمیتواند از این ملاحظات پدید آید
۱- در محراب جعبه مرکز را فیه شتر چوب در مکتبه
در عهد و دست

۲- محرابه دهن مخفی با برام محرابه شتر چوب
آن مفاد است

مخفی نشستن و چوب هایش قور و کلفت باشد لازم
بیشتر

داد ما بر

و ادویه است در وقت آزاد توان گفت در وقت
تنه در وقت محفوظ توان شد

جعبه در تبه در وقت پست داشته باشد مخفی
از نظر دشمن پنهان می شود مگر حرکت را دشوار
نکند و قطع نظر نشود

این معایب چندانی زیاده از آن نیست در جعبه
کجا را فیه شتر چوب یا نه زیاده در وقت پست
تبه یا پست حفاظ کافی اند بلکه حرکت را دشوار
نکند و لهند الکهار خورند

۳- ملاحظات مخصوص درباره جعبه داکنه
مغرب محرابه در ده و باغات آفاق فیه

نهر اس نرنگ و پلعه سوزنا نرفت کسه
 زیرا در وقوع آنها هر چه ^{در این جهان} میسر میسر نیست از اول
 از برای مرافقه لطف هم دارند از جهت کله دار آنها ادا
 است در مقدم آنها مقام غنی میگردند و از اموال
 مرفه قرار دهند

۱- و کت - در ده ابرام و کت و ترافه
 بیشتر دهنده مکر است تا در بعضی و برامون آن فکر
 تر و بعضی از یاد تر است و در آن خانه بنامه میاید
 مرافقه است که مرسته از آن کم اتفاق افتد
 هم در وسیع تر از آن باشد در مقام لازم است
 در مقام آخر حرکت در دوات خارج از کوه کلبا
 دانه دارد

دشمن است و تش توپخانه بر آن سخت مؤثر است و هر در آن
 مرد و آن باید بهمت حاربه با فرسودگی شده باشد از پشت آن فانی
 فوجیک باید خوب تش توان داد و آن اگر میاید شده
 باشد در راه هم بانی مقهر شود و سخت مستحق است و از
 برای دادش عقیقه دافع بکار خرد و در آن اگر از سر کند
 ساخته شده باشند و پشت آن از نه علف باشد
 نبات نیکو است و نباید از هر یک هر یک دست جمع دافع باشد
 با آنکه دست شده

۲- باغات

در باغات حاربه محتمل در در آن هیچ مکر نیست و کوه
 تش توپخانه حله در قوت ماف در در آن کشته شود و کوه
 حد و تمام مقام سخود شمن است
 باغات منفرد و نه عقیب را دارد و به توپخانه تنها آنها را
 از باغ در میدان آورد چنانکه دیگر بکار ماف نماید

کتاب — حارب در راه

حلب راه فستق از حلب آمده است در دامن شهر کربلا
مسکفام حلب صحرا با کمر تفان حارب قد در حارب قلعه شهر است
دازیم پیش در حلب عین است در دامن آب شرب دقت
انها پیر از شرف

سدر اه با بار کجا دشو و موقع آنها است در مقاطع است
دخول است میان حارب از هر طرح و حارب جبر در کمر شفت
از بار کجا در حارب مطروح از طرفین راه خانه نباشد
بوسه رخنه پیش رفته تا خانه رسیده حارب بار کجا
باشد از برای اینکه بار کجا رود از طرف پاکی
مکسر باشد و از عقب تپش گیرند و از نف میگردانند
کنز دانه

بشر توانم باره — نفرین حارب بسته به خیر فانی
او توانم بر بار کجا در تپ است دفا نه کجا دارد

از برای پیش نذر در غیر با شرب شده باشد
قواعد ذین مجرب است نذر را سوار حارب است
تا راه ملک فارم سرده باشد در سحر با
حلب به شرف بر هر کچه و حارب با فستق سپاه مرکب از حارب
باطلین و حارب تپ پیش رفته عقبه کار قرار با حارب حارب
اصلا پیر و کمر شده

در حارب جبر بدون است فانی طرفین
از تپ حارب با بار کجا در تپه اگر با حارب مسخر
مکسر باشد آن حارب را در کمر شده تا از بی

تا از پد تو شکست بماند لایه شوق و تمنا در شب بیدار
 در خوابان تله منف اگر بهر قطعه حفظ عمارت استدل
 تو بپای نه تخته است به باشند در از به زود که میفرماید
 برسانند

فصل پنجم

در عبارات نکته - و فصل

۱- اهمیت تا کسکه راه مارکت نکته با و فصل عبارت
 در راه تحفه یا بار یک در از قول باز در از هر یک که زبده و خفا که
 که شستن از آن به ترکیب حکما حکم بنام است انواع
 و فصل زبده است

اما نکته حکم نیز که فقط که راه اطراف خورشید باشد

م. ن. ۱

بهر نوع است کما. هر اثر از طریق بطرف دیگر آن
 تواند رسید (بر و یا بر مسا بر و در و غیره) در از
 در آنها بنفقه و مکرر باشد (که در نه) اعتبار
 و فصل سیه با نکته در افق جلو عقب با میان آن
 قرار گیرد

جلو و فصل قرار گرفتن عقب موجب ضرر است
 و بخفا زده چرا که

۱- اندیشه اظهار راه با رکشت ویم از دست
 رفتن آن سپاهیان را آنصف حرکت کونی
 نکند از دست

۲- در بار کشتن سپاه موجب پختن مملکت

معلم شود دشمن با آن تواند رسید و چو

رسید کارشانی ساخته است

۳ — موجب است نظار از خطر آتیه بازگشتی

به هجوم بود و فیه پیوند و عسیت سپاه به پشت

مبتدا ل کعبه و کشتنی نظایر با به و مکر است

از کثرت بعیت و غلبه سپاهیان چنان

در هم می پیچند و راه مدح و شوق (سد گذشت)

هر چه در بهر علقه نه نیست پیوند و موجب اندام

شکر تواند شد (Königgrätz)

عقب و فیه مقام کشتی از برای مرافع چند فائده دارد

۱ — میباید آن دشمن از برود و کشتن را به بار

مفکر شود

مفکر شود و در غایت بسیار موقع کشتن و کشتن

و این خبر هر چه است از برای همه در

۲ — مرافع میباید از برای جمیع قوت خود

متوجه بود و کشتن را به بار یک دشمن کند وضع و بنای

و قوت یک باشد در همه در قوا و خود را زود فیه گذرانده

و در آن جمیع آدمی کعبه باشد

۳ — همه در پیوند کشتنی از مکه و کشتن را به بار

دارد و در علقه مقام گرفته باشد

عقب مقام عقب و فیه خبر است در همه در حلقه

دشمن کشته و شکار است

همین بار مقام عقب و فیه این خبر از مکه آن است

لیکن در بعضی مواقع مجبورند در مقدم و فیله مقام اختیار کنند
من جمله اگر از برای سایر سپاه راه را باز خود داشته باشند
و هست (تعلیف پیش قراول در در و در عید ان و عقب قراول
چون غنیمت خداست باشند)

گزیدن مقام در فیله بدست اتفاق افتد و فقط در فیله
محمد مکر است اگر لشکر فروخت منبر مکر باشد قراول
مقام مرفر و فیله و سایر مقام مقدم و فیله در آن صحت
۲- در باب و در پیش دست کوتاه

۳- مقام بعد مدافع مقدم
۱- مافه - اختیار مقام باید چنانی که شرف
اسم طرف بدون عیب بر تواند رسید

نیم

خطیمه افیه لفظ نیم دایره باید از طرفین برود مثل شود
استعمال سپاه کهنایسته بابت در خط نموده
از برای پیش رفتن (ادان نگار) یا از برای بازگشتن
(در نگار) است در صورت اول باید
جمله سپاه را در محکمات رود و مقدم بر صبح آوری
عنف در دست اینها با از رفتار که هر که از برای
ملک و تقدیر حاضر است و فخر مقام باید چنان
فصلی باشد و صورت نیم که در گاه بود
در هنگام لازم در عرب اقدام تواند و غیر خط مافه
بایستار المقه در از پیش هر یک باشد
خط مافه عقب قراول باید بر پیش رود و یک باشد

و عقبه حکم در تفریق مبرها فر توپ فانه باید اگر است دم
 در آن توپخانه رود خانه مقام خمیستار کند همچنین سوار است
 و عقب بر بالسته تا از طوایف نفیشتن تو از کف از برای
 آنکه دشمن بالید از بر دست مقام مبرها دیگر است تو
 آورد در دفاع دارونه و چهار او شود سپاه
 در عقب بر جا و منه تا تنظیم لازم مبرها باید یا اگر کشی
 در بر دارد و تفریق رفع آن کند و بالافره تفریق
 آن بیند دست کشیدن از مزب من ترک آن
 قبل از تفریق از هم سائل چنانکه دشوار تر است قاعده
 صبا که خفت در در مبرها بشتر باید اگر کشند دشمن
 نفوذیک تر شده و شدیر تر است تو بانه نخوت

از

از بر بکنند و بر سوار هر دو توپخانه باید و تفریق
 مقام آخر از خانه مبرها مبرها توپخانه و باید
 در از بر کشنده باشد طوط دگر بر راقص
 کشنده تا دشمن را بکشد از بر کشنده اگر دشمن
 نفوذیک کند باشد در کشیدن از بر را در فعل بینه چاره
 نیست مگر آنکه با هم شود و تفریق فرصت کند
 چنانکه عقبه دگر از بر کشند بر را در آن باید
 لکن تخریب بعد قهر دشوار است (چون تفریق
Leipzig *elstar* در نزدیکی پوتسدام در سنه ۱۸۱۳
 نامی چون اول)

(۲) عده — عده مبرها در مبرها آن است چاره

مباطرات منقسم است در نقطه گفت محله بعد دارد
 جزو بر جریست از پس برقع هر را باشد تو چنانه فرا
 گیرد بعقاب مراعی مکن است همراه او حله در زیر از پیر
 بگذرد و بهر راه بدی فرزند مکنند
 مکه مقام مراعی مؤخرین

(۱) - مراعی - مقام مراعی یا بهر نامی نزدیک مکر
 دیگر است یا قدر در هر از آن مقام نفی یک فقط از برای
 حفظ معبر است و مناسبت با مراعی یا در ششم
 مقام هر از برای محله جواب و تدریس مراعی و تدریس
 فضائی در دست است محله است که تدریس که از خود دست
 طایر و محیط صورت تواند بست و لهذا مقام هر از آن یک

منب برتر دارد

در مقام نفی یک با هر قهر آن بر غیر است و تحت بسته
 در نفی یک محفوظ باید باشد از برای آنکه محله آن دشمن را هجوم آورد
 از برای گفت این به شکلی یا ستره دفع کند از برای
 آنجا رسیده از مقام مخفی پیش میاید

در مقام هر شش یک نفر نیم دایره در دهنه هر قرار گیرند
 تو چنان باید بر موقع پیش آمدن دشمن را ضرب بکنند
 تواند گرفت اگر تو چنانه زیاده در دست باشد بسیار مفید است
 هر چند تو یا در در حوب تو چنانه همراه هر شش فضائی
 پوشیده قرار دهنه هر از طرف تواند زد و هر
 هنگام هجوم بکار آید

سوار از طرف مهر رود و با کوه تفتیش کنند
تا تخمین کنند در کعبه کز گاه بوقت لعلینه دگر مشبه
از این است که سوار در دفع دشمن در از ره کشته
باشد بسیار مفید است هر تاخت سوار و سوار تر از دوش
پیش است

۲۴ — پیرامون افران عذب شود و تفتیش
بیشتر است و با پیرامون کف در آب کمر است
در خط کشتن از موقع دگر حد فزونی را رفع یا کمتر است
کف و آب کمر است در کعبه ناکهانی شبانه بر دوش
فرز بسیار پیرامون سواران (در ۲۴) (در ۲۴) (در ۲۴)
چون غلظت در دوش بر دوش است در توبه نه آیه شده در
دشمن

در نیمه بسیار بسیار با تجمعه مهر تر انداختند
پس کشتن در پیرامون مهر است با به به مهر که از برای
اجرم معنی شده در دفع یا کمر در ستون یا فزونی
نظیر اینها بر محفوظ بر شتر است چون فرانی مهر
کشت کردمان مقدم بر پیرامون مهر در ستون مهر
فرستاده از برای رفع موانع در این پیرامون مهر
مقام کف است در تفتیش مهر پیرامون مهر
مهر دگر در مهر در کعبه در دوش پیرامون مهر
هر کار بر آفرینش کشته دوش ریزل بسیار شوق مهر
دو پیرامون مهر در کعبه در کعبه در کعبه در کعبه
هر چند که مهر در کعبه در کعبه در کعبه در کعبه

دباذخه خط دشمن را بدوش نظر رفته درم بپاشند
سوار تو بچانه که شق شانی و تر جاست در پازار
نتر دشمن در آید باشد

سپاه اندر مر تو اند عقب پر غلبه عجم مقار
کند و نفقت پر باشد و عفو قدر در زر پوشیده
عاف باشد و دشمن را از غلبه که کمر زده پیش از
آنکه قوت اصحاب عفو را اندر طوف پر جمع آرد که
برادر عجم بعد (حرب) *Teutobach*
میسیم حرب بکند ماک دراز - نتر که کور و بدود
در آخر مهر است از راه افش مکر است و میان
دفعه مقام کند و کوه آل جیب غلبه عجم
دفعه

دفعه تران کوریت هر دانه جبال را پاده غلبه تصرف
نواز که بدین و هلم بر میدان دفعه اخود و نفعت چون آید
بر دفعه است یاست حرب در بر نغزای حمله
در نه حاربات کوریت یافت از راه است و رفت در رک
در آید بزرگ دارد و تا رنج جیب سر آید به هر مقام
در کلمه اند مقام در رک دانه کوه غلبه عجم باشد
نصیر فرست و منفعت است و توفیق حرب و
در شایه و نتر دست توان نفه و قوار در رک مقام
توان دود در از آن بجهت راه کوریت توان رسید
و باید در مقابل باد دشمن برستند عجم بر دوا و کشند
قبل از آنکه ساین بحرب دست در آید آرد

خط انقسم و تقارن است هر یک باشد و در هر
 یک سو فاصله غلبه با چند توپ بیشتر در فضا بانی تواند
 مرکز شد بالذات از دامن حفظ از برای توپ کوچک
 محکم است فاصله سواران با محسوس قفلش است مسدود
 فاصله شان مختلف است بسته بآنکه از هر طرفین بماند
 که از ایشان بسته بسته در صورت اول هم برسد
 هر افسانه آنی بود هر یک شوق محکم نیست باید دور بگردد
 در صورت ثانی یا سد فقط راه آمده و شد اینست
 (سوار و توپخانه و اراده خانه) مقام و سد و توپ محکم است
 سز دیگر آنرا قطع کنند یا قطعه حاکم نشین فرست

بقا عده ۱۶

فصل چهارم

محاربه در خط و طایف

۱۶ کلیات محاربه در روز و در دهان گاه تا سه یا چهار قطع راه
 عبارت از آن است هر چه در روزدن مصر گوشت و دفاع
 گشت پوشند و هر چه تواند بود آورد و هر چه یا دشمن را از رسید
 مانع شود یا قدرت زیاد بر او حاصل گردد و از آنکه تا آنجا
 او عبور نکند یا بشد
 چون روزن بر در آتش مانع آفتاب تواند انداخته و در
 مجموع در کلمات هر روز در از مجبور آب و لهذا در افسانه خط آب
 همیشه کفین فرست کند و از برای محاربه عمدت در ظاهر است
 بر مناسبت است و اگر مقصد از پیغمه و لغوین باشد مرا قور

۴ - امکان زدن جبر بر دل آنکه در قوف

یا به واسطه پیشه

۵ - امکان آنکه جبر را بر هر توانه زد

از برای این چند چیز است یا خطر کف در دل

نشب و در از برای گذر آن در عرض و حق کم

۶ - امکان آنکه زدن جبر را به واسطه بردن

سپاه در آن رود از تا تحت در محفوظ نشسته

و کاروان در آن باشند و خوف حفاظ و نفاط

نکته مقدم موقع جبهه امکان رساندن ملک از مهر علیه

ورد لهذا از هم بهتر تو کسب دافعا در در دفا نه است

نعم یا شده در احوال آتش برداشته جبر باشد

۲ - امکان

۴ - در کد شقی

نخست فقط شرط حصول نتیجه در دبر و شش است

مرزده دبا به یکدیگر سر شش را کم که دقاس است ادرا

بر قع به فایده تطبیع منف

زدن برای اغلب در شش و شش نه میگویم

از دهن کار باشند قبر از شروع در دهن کار باشد

به واسطه کثرت و غیره هر چه ممکن شود بود از راه ممکن

تا حفظ عمر را مقدر اختیار کنند

مهر خوف سلا به باز نگر و توان نه فرادان آتش

عنف زدن جبر بر جبهه سپاه هستند است

و کاسه ال جبهه

فستاح حیدر را پیش خدادا ملک از انواع
اسلحه بر عهد بگیرد که شتی در هدرت نیفتد را
در پناه خوف میرفت از لکشف باقی عرب جزو عاری
در سرنگه است .

اول کتابت

دزم خور

ازم محض صدمت از غم و کمانه است صدمه از دال
تقریبی بلکه از دال رساندن فرزندین و تقصیر کار او بر
شود چون خراب طاق و قطع ردا علی غره
ازم فرزند یا با هم جنگ بزرگ مستقر خواهم بود یا ملک
آن محض ملک در صدمت اول فائده آن نصیب

۶۴

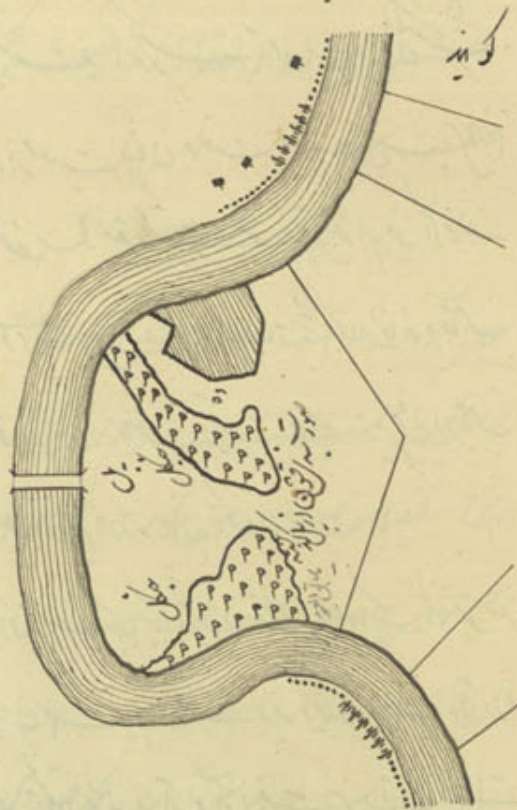
در قسمت دشمن رخنه کنی او را امتداد محرم و اظهار استعداد
و ترکیب لشکر تازه است و در صورت ثانی در کار حلیه
و یک نقطه منظور از آنکه از بدو و ظروف است و مخالف است
لقب در حرکات عده و عظیمه عده را بشود و در آنجا
متوجه در باطالت دشمن است و پیش خندل کار دشمن
و باز در زینت سمرات و نفس اظهار است و چهارم آنکه
و قبل از مراجع آنم و یک در شب دشمن باشند تا آنجا
از جهت دشمن را محکم کند تا تنزل و دوام در رشته
آنرا و از اردو القابل آنهم از برای آسایش رفته را حقیقت
باز بر تواند حرکات او از برای دشمن اعمال کفایه
بسیار گذشته باشد

دوم خود را خنجر چینی مساجد اوقیا

۱- میانه در حرکت سپاه انبوه مجید در آن
 مسخر آقا منت ناکه در شهر باشد در کوهستان
 چون نیزه آن سپاه بیدار جگر در یک دایره جود قهر
 ۲- جنگ در ملکیت خوف در بطن عیت کعبه
 جناب توان که در مقام دیکت رتبه میانه آن را
 بهتر توان شناخت

سپاه در محو بر بزم خورگ شده باشند
 دنا شکان یا ستونهای بر آن کوه انداخته
 مرجوعه آنها محمد باشد پس از انعام آن نصیب
 خوف باید خلق بشوند اگر در دست جنگ بر دانی مأمور تر
 گوید

محمد از برای نهاده کما در رتبه خنجر باشد
 برگزیده شده باشند آنرا سپاه آینه

سپاه ~~مهر~~ یاسترن را بنی مخدمه و تاشانلو
که نیدر بنش از کف قنبر آشنو پادشاه در درج بنی خواسته
باشد تا مکرر بنش تا مکرر پادشاه ^{کی} بنش
داز رعیت بنی حاکمیت نایب چون سپاه و رزم
مقرر است غلب قنبر خواهر بود اگر مخالف
قور مقاربت شد نه تا بقدرت ^{دگر} کف رفازه قور
تواند نفع و سلامت در دست هر یک که دیرترش رود و عمر
عمده رزم حوز و محارب تا کمان است
اگر کف مکرر شمشیر در مقابل پادشاه و کمان مکرر
مانی است برار تخت برزد و محارب دست در آرد
حمله تا کمان بنی پادشاه آید و آزا دست بر دوانی کنند
داد و دل

در دشمن در محراب باز باشد هر اگر دگر بدو پاک
 پناه کا بلع داشته باشد یا در کانه نه مال باشد
 پیاده از هر هم بهتر است زیرا هر قوه شبیه ^{دشمن} دلا
 قوی آن نیز بیشتر است هر عده تو پناه به غیر تیره عله
 در دست به یک رنایه در بوط آن دگر فرصت ندارد
 ما غصه یا به کاه کام اگر کرنا در به پاک یا کانه
 در ادقند بر پرت بنا سپاه دگر به فراید در هر رنایه
 دست به خوش نیاید تو پناه به مرصبت را بپوشد
 دلهذا در دست به طول انواع اسلحه را همراه بواز
 داک با خفت را غرا منته که کشید پیاده یا سوار یا سوار ترها
 کافی است و با سوار اسلحه آنش داشته باشد
 بهترین ادوات

از برای انجام دست به آقا زد دست در هر طور شغف
 و محاربه رو با قناب روشن شود دست به شبانه
 خط بسیار دارد زیرا در نظام سپاه دغه به نظم
 میل تواند شد سوار اندک لکا را به شب
 تو پناه به هیچ هر انم تواند مرگات قبر از دست به
 باید حتر المقدر در صحیح و شبیه به باشند به باید
 گوشت در دگر به کانه یا کانه از هر را مور شوند و رود
 سپاه را نفی داک را به بسیار طریک یک نفس به
 منبت روز پیش عاقبت یک فرخ در به کانه است
 به دگر نفی شود به دانی که شقی از دست هر اهل دنیا که
 با تار یکا به ان هر کس به بر باید سپاه هر در صفت

باغیزار آن میوه آن پوشیده آموده گذاشت
 و کعبه چنان با یکدیگر در پیش سینه در شب یا صبح
 بر سر شمع آمده دست بعد از غصه با یکدیگر آفر
 پیش زنی را در دستهای با نیا میسازد و الله میفرست
 در بعضی سپاهیان راه کم میکنند باز در شمع
 رسیده دست بعد از شمع نه تنها حاضر میگردان
 پیاده در دستون گردان به در به حرکت میکنند
 سوار در دستون دست گردان به دست حفظ میگردان
 از می نبال اگر کلمه در دست بان باز پیش قرادید میگردان
 و سپاه ایستادن در دست بان به رکعت قرط
 جمع میگردان اگر چه ستم است دشمن را در اطراف
 غلبه کرد

مختلف دست بعد از آن کس که با یکدیگر است
 در بین حلقه ستم - اغلب سوار بر کات ای طه امور
 کمند اقتضای حلقه باید بشود بعضی آنکه دشمن
 بر در در سپاه طرف یا فر یا اگر بعد از باشند
 در بر بعد پیش چشم دشمن روزه قهر از دست گردان
 و در مقرر مناسب با تیررس با اندازه چنان مقرر دارند
 در شروع باتش و از غصه بعضی آنکه مدهانه بجهت دشمن
 شد امر مع باید غصه سیم باشد و در دست گردان
 درونی نیز اندازد و دفعه فرادان با تیر و قهر با یکدیگر
 تحت امر صاحب آنکه دستگیر در صاحب میگردان
 و چینی هم سینه در *elamre* فراتر

و اگر دشمن حاضر جنگ باشد یا زود در لنگرگاه
 شغل بآید باید احتیاط کرد و در بعضی نغمه دست به
 و محله و ناگاهان و قدرت هم انگار را گوشت اگر دست
 بعد کار را بفرستد باید بر پشت سرعت و با یکا غنای درم
 لازم است

مقدمه کلبی و طبع

حقا در کلبی دشمن نشانی یا قطع او مقام نامتناهی
 بکلیت در قدرت اول که راه مقاصد خضر جنبه
 باید که و منظور دشمن نیست تا چون در راه بکشد براد
 تمام ف در کلبی باید دشمنی در راه مطلوب که از دشمنی مخفی
 در قطع دشمن را با دقت بسیار و با دقت هر گاه
 عود

موقع نامناسب و خطر تحریک کننده در آنجا مقام
 باید ملاحظه کرد چه میهمانش برسدن درست موزن
 و در این از میهمان برش هر بنا شد هر چه میفکند براد
 نفی یک تر باشد خطر آن طایفه دشمن آن بر دشمنی است
 و هر چه در تر از دشمن کمتر از برادران میهمان و در دشمنی
 کلبی که میهمان باشند ۴۰۰ - ۵۰۰ و قدم فاصله
 او است نه میهمان و نه فکیر باشد
 چنانکه قتال بدون کمر دهان و دفعه پناه بید هر میهمان
 پوشیده و بکلیت و ظاهر و در سرعت اثنای انواع
 اسلحه سینه بوضع میهمان است و اگر پوشیده
 باشد میهمان و اگر باز باشد سواره ترجیح دارد

سوار بوجوب بر عرش تافت ناکان دلدن نشسته خوب
 مناسب است نه غیب نیز نفوذ اند که خطایم در
 لیکن بخت باشد حق آن هلاکت خفیه این است
 و دیگر آنکه بانش سرب و دشمنی یکباره درم ریزد و آگاه
 از طبقات هر چه است که مکتوب شد غنیمت بگویند
 و بیایم دشمنی آتش درم ریزد پس سوار بانش
 در اوقتی که بماند همراهی نتواند که
 در کف باید بسیار با حیا طرقتار غف
 آراستگان آرا و عافیتها درم لازم است
 وعده نیز نهی است امارت گزین و در اول بایست
 مرد و بطلان آن موقوف در نفوذ و در گستره فزانه در پیکار
 غفلت

غفلت و قوت باز تا بدفع خزان همتی کار بر آید
 اگر مکتوب نفوذ خطایم است که دشمنی افندی که از دست
 تا بقدر تعظم از آن مقایسه شوند و برایشان بریزد بیاید
 باید مکتوب بیاید و در میان ریزد از آتش است که
 خف در است فانه بهم باشد
 سوار بر یک حمله بر فقط در تعجب بر آید
 قوتها و حرور و متوجه مرد است سندان شود و در کف
 در کف نشسته حکما و حکما و مکتوب بیاید و بار بر نشسته
 محارب و در کف باید مکتوب از پیش معنی شده باشد و در میان
 در اینجا که آید آنچه در باب کف کف نشسته در قطع غفلت
 آن محارب است که آنچه در اینجا نسبت به هم در کف است

و قلمه در خط پنج است در میان تحریر مبرهن
در جسد از باب چون کف نشینان محله کهان
بجوشند این نیز بر سر نشین

در مائل و تکالیف و تکلیف

۱- حفظ و تحزب رد ابل پس

۱- حفظ

حفظ خط راه آهر و تکالیف در خاک و شنبلیله
دشوار است که نیز در آن است در میان تحریر
تهدید نمایند تا هر معتر راه آن و تکالیف و دیگر راه مال
محیطه و خاک خود را و خط و خط و خط
در اینان در حفظ و تحزب طرق از هم قادر اند در خط
از قطعات

از قطعات خط ناک راه آهر و تکالیف در آن است
هر دفعه چند نفر از معانی مشهور و ذوق و حیرت
آه راه مع از آن در راه آهر و تکالیف خط ناک باب
نقاط عمده را پیش لشکر گذاشت و این باب
در مکر سر و کوشش که بر باطراف پیوسته
تا از هم جاست صغر شود

س قلم در حفظ نقاط راه آهر و تکالیف در آن است
هر است با بسیار نا مطیع و هر و تکالیف در آن
پس و طبع و غیره و هر باب و دسته یا کو دکان در آن
در باب است و راه را را تکالیف و تکالیف و تکالیف
یکی حرای راه را و خط و خط و خط

قرادادن عده را ملکی این قبیله کنند تا اعیان را

را در درج اولی تو اندر صف

اگر خطری باشد باید در هر فرس یا پیش لشکر اگر
وقتی را که با کیم تو را نش که همیشه حاضر داشت از بار
آنکه هر چه دشمن عده خواست بر دیار راه را غریب

کنند ز فوکل دست اندر بر

در تحریک خطوط را این ملک

تو بنی خطوط را بطور دشمنی هر است از کف

دار از آن صف قطع از باطل ملک این دشمن

بیست مختصر را که آن صاحب منصب از عده بر

در صدر کمانه اگر تو نجیب که در بر دستان در راه دیگر

باشد

باشند در دین تعمیر آن معطل داشته باشد

باید در شش ماهی دیگر داشته باشند در هر

با هر که کنند در نقطه سوار باشد بهر امر

از برای سلام و مندی که لکه ضرر دارند با هر یک از انواع

اسلحه پس از استیلا در نقطه مقصد و مندی شغل

عمر خود شوند و سایرین حفظ و مندی بعد از این

در باطن این فرقه در دشمنی از آن امر

عده را بر راه دسته جات حقیر را هر که

در دشمنی از جمله باز دارند و سبقت نکرده بار

گونه روانه کنند چون تو نجیب بهر آنکه باید زود

بازگشت داکم که باشد از برای سوال راه آن

ح - حفظ کار را رسیدانی

کلاه در جنگ کار اتفاق بیفتد هر چه باید با نام رسد
و توفیق آن به کمال دشمن می رسد و باشد سپاه
حفظ در جهه دشمن در زنده بقیه هر چه رسد در
موقع کار در هر میدان نباشد یعنی توپخانه دشمن
با و رسد اگر دشمن نفوذ کند باید مقام
جنگ بسیار کند و اگر استه بعد اگر دشمن زیاد شود
باشد مقامش قراول گیرند

سواران از آن شخص و نقلش مسافت بعیده ضایع خواهد
اگر انبام نامور در نیز بر عهده دشمنانی باشد باید از
موج را که باشند بیشتر از پیاده بر کار داشت

و یا پیاده

و باقی پیاده و سایر کلماتی که بردارند

عملیات پیاده و پیاده و پیاده و پیاده و پیاده و پیاده
قانون فرود آمدن و تا در پیشانی مطهر نشود در هر دو صح
تا چهار صد متر است و قسرها که به نامش رسد را
باستقامت بزنند و قسری دیگر بزنند خود
و به اندک تغییر باز نماند و به نامش رسد و فرود آید
تا شتر و چهار نفر را که در یکی آن در هر دو جانب بزنند
هر دو که خیال کار کنند از استه باشند و در هر دو
باز کنند بکلیه

ح - در حفظ هر و نقل

ا - هر باراده

در فقر اراده یا محمول در کمال ارشاد از جادای خطا ناک باشد
 بایست که سبب یا محض از بر خطا آنها منقذ باشد
 سبب بر دوازده است در مقارن سبب
 حفظ ضعیف است و بایست با طواف مختلف
 محاسبه کند در از طواف دیگر است فرارشان
 کوتاه است و کمال که چنانچه از بر محض زین نظم

نمائی داد

در حرکت

سبب یا حفظ را بر قمت کنند در کنار
 اراده که بماند و چنان صفت شد در نظم و حفظ بلا
 اراده ما را بطریق از عهد برانته قمت و کمال را

تفتیش کنند

تفتیش کنند و در شش هزار و در فقر همراه
 پیش از آنکه در سبب است تعداده شده
 هر اراده را فقر همراه کنند در موافق اراده
 در وقت نظم همه در ۱۰ اراده قمت کنند و در
 در سبب مرتب فرما اگر ممکن باشد در سبب
 شرایط نظم بایست در سبب یا عواده نام دیگر
 بر ترتیب ملا فاصله حرکت کنند اگر کمال که
 بایست فقر از نقطه خارج شد تا موجب نظم اراد
 در دیگر کف و اگر سبب مرتب پذیر شد در دیگر
 بوقت شوق و اگر در سبب بماند
 اگر اطراف زین نامی باشد محمول اراده سبب

تا پیش کشن نفقه بلد عقب قطع قسطنطین باشد
 حرکت کند قسطنطین یا دیگر یک از پادیه
 در راه باشد در کمتر رعد و حال ظهور کشن
 از آنکس بیشتر باشد و با طواف گزیده شود
 دنیا بر آن قسمت حفظ همه حرکت کشن پیش قرار
 یا سپاه پادشاه اگر از دهنه متصل کشن
 در جهت در غایت حیات بود پس بهر یک
 در از کشن از دهنه طوق درست مکن منت در هر
 جانب در برابر دهنه دهنه کشن از آنکه از آن
 دهنه کشن خطر باشد اگر در دهنه حرکت کشن
 حمله آورد با هر جهت کشن تا بار از میدان خارج باشد
 ایامی از آن

اگر پیش از حرکت مکن شده باشد در راه و از آن
 باید قسطنطین حفظ کشن را داد و عراد و آن
 قسمت همراه در جانب خوف گزیده کشن اگر حمله از آن
 باید گرفت با اگر از عقب یا جلو باید دید تا ظهور کشن
 بگذرد نفقه در قریب یا بهر یک از آن کشن در راه
 شد که بر آن چون اراده با متر رسید به قسمت
 حفظ با عقب قرار دل از دهنه یا بهر یک از کشن
 در پادشاه در فرمان چاره باشد باید بر
 است در هر جهت که از دهنه کشن نگاه کشن
 از اطراف حمله آورد در دهنه کشن چاره کشن
 مان ایام عراد و قلع عراد است به نظر از عراد

در دایره هبل هر یک از این چنانکه عواده آدم روزی مال
بند و به هر باشد با را بکنند و سپاس
کالکه با امتحان شوق

مدرسون

چون روز حرکت اتفاق افتاد و بایز در امتحان
کالکه با امتحان بصری حکم عقل و از یک نه داد از دست
مال بند و به عواده و سپاسی همراه در عواده عطف بانه بار
سپاسی همراه از اطراف کشید گشته منت صفا در طایفه خط
ناک تر باشد و اعلان به از که در نه بوسه که مکه اکتشاف
باید با حفظ بصری و اگر دفع دشمن می باشد باید قطع
مردم و به شد و ام آورده و افسه آغاز غف

(۲) در لای

۲- در محل اسرا در از خط نام چنانکه در اسراست
کله شخص تو در در دشمن نگاه دار این مرا افسه و در
دشمن از کله که هر منع سپاس است در اینجا
بمقتضای شوق از با حفظ نظم اسلحه تقسیم اسرا بقتله ۲۰
نفر است و در این دست بکنند نفر باز دست اسرا
سر جبهه مثل ساقی جلو و عقب دسته سپاس
کشنده اسلحه باید برد آوده باشد هر یک
از اسرا باید به افسه را اگر غرض بکنند زنند شوق
غنیار به پاک جانز نیست از هم تفرقه دارد
اسرا در چند عمارت گردن است و کشف آنها
بوجه اس از برای قطع است اسرا از عمارت تفرقه

نقشه باید با این اعلان در جدولی
همه چیز بنویسند تا در دقیقه کمر
خواب اوقات و این همه باید در یک
کتاب نوشته شود و در این کتاب
ساق است

در این جدول

در خنجر با دشمن

تیمار دشمن کار بسیار است شرط آنکه از احوال آن
خبر هیچ در دست نباشد و بتوان در این عوارده
دشمن با بسیار قیام اقدام نمود و این عوارده
عوارده از دشمن بطریق قتل روان که
اول آنکه در کتف نشیند

باید

هم آنکه بخار و درش برسد
قسم دست به کتف و با یک از این
مقاومت کند و در عجب خنجر راه دشمن معطل باشد و در وقت
نزدیک یا ناگهانی باشد و از آنکه بگذرد یا از او
نظر بگیرد باشد بطریق خنجر بر او ضرر رساند
(خنجر) یک مشتق است و در احوال
دشمن بسیار فایده دارد و در عوارده
از میدان در تو است

۵ - در افند آذوغه

افند آذوغه عبارت از خنجر است و در عوارده
از آنکه اگر میدان فرج باشد و با یک پا به وسط قفسه

محض بین کار، مرتب اند با نظری در صورت
اشیا و لذت و سلب هر چه نسنده و مال
شف و داغ است و اگر اطراف در بسته دشمن
باشند عینت لایحه می نمایند نخواهند
و با قوا مطاعه انبار ما همیشه ملو ما اند اگر آذوقه لازم و قشما
نزد بر سر بند و هر یک باشند متوسط عفو سب
مقت رقا هر با طایمان در زبان سوار و قمر توانایی
مقصود از بران افراشته ما میگردانند و با هر چه در
فران صاحب منظر باشد هر که دانی (بکشد در دنیا با طرا
صاحب منظر فردش چند چنانچه ما میگردانند
چنانکه فستق ما میگردانند آذوقه است مرکب

از قوا و طایمان

از صاحب منظر و چهار صاحب منظر ۲۵ - ۶۰
نقد بر باز خواننده بود که نقد شیب و پر نیز همراه فستق
تا اند
قصد ما مورد نیاز ایل حقیق مارش خستیا میگردانند
و چون مقصد رسید این را میگردانند نقدش تا بر صاحب
منظر با نظری سب و چند صاحب منظر فردا
دو نفر مکان و آب و سر ما اند تا با فدا اشیا و لذت
به هر چه از دیر کتر صاحب منظر با نظری سب و یک بر سب
و در آید و داده دشمن پیش لشکر و قوا دل و ادا دارد
کونه بایه و نب دشمنی اعتراض الامکان هر که کف اکرده
نقد مغشوش باشد با صاحب منظر مختلف بقدر نظر

اعتبار را بر این می آورد پس تعیین مقصود به خود اورد
 اینست پس واد یا کتبی بویط این سفید و کنگرند یا بزرگ
 و قیاد در است با نظری در صورت از رال اوستی نهان
 در در آن مقدار آذوقه مطلوب است پس هر آنرا حاضر
 کند اگر چه کسی نباشد باید بدین سبب میان مشغول
 گرفتن مایلیم بشوند در این کار مطلب تمام لازم است
 بخش شدن شکر در تمام احوال و هیچ وجه با برکت
 و باید عنین خود صاحب منصب از نقطه شروع کند
 همیشه انقدر خانه را وادارد بگوید در هر وقت که در وقت
 آنها را در قوه داشته باشد

در اول آنکه صاحب منصب جز در نامور است در این
 گنبد

کهن شد غالفدر با کنگرند چنانکه کالک
 هر کس بر آن حاضر وقت باشند چنانچه
 بعد آنکه ناموریت با نام رسیده بسیار
 محض بر رفته بار ما داراد و انور در هر رکنه آن ملک
 بکشیک و قراول مشغول بود عقب قراول
 منعم از دیال بیانیه اگر دشمن حمله آورد باید
 بزدان مرا فقه کند اگر دشمن ضعیف باشد
 چنانکه کتبی با نام رسد و اگر قوی باشد چند آنکه
 بار را مسیده راه نرفته پس با عقب قراول و دیال
 بار را داشته باشند

گنبد مطالب هم تاریخ تاک بکند در هر وقت که در این

آن ناکیز است

چنانکه در احادیث و اخبار مرور آمده است تا آنکه
رسم حلق و بدل محمد داشته اند از این
نیک روشن است و تاریخ تاک یک نیز نقد
نژاد است

رسم شوکت و آراستنی صفوف هر چند غیر
در بیان صراحت در مقابله لشکر رکبه کرده که هر
بار در غنای رسم اند و افواج سپاه را غایت از
دعای تقسیم معنی میگردد از این نیز دیگر از دست
مرتب بر صفوف و کرده ما را سپاه را نقد
بطوریکه معنی بدل در دیگر و داشته از برای
دعا

و در رسم ده ردیف غیر و میثاق غنم که از این
اند از این رسمها و اکثره غنم است و قرین
مستحق چنانکه رفته است است بر سر در
انجمنی بر آنگاه که در عرب هر درانه فتنه فتنه و زدن
از کمان در پرتاب نمودن بر ما را نقد و در کوه
سینه از برای رزم از نو یک دادش از قریه محمد
سپاه پیاده و سواره و زاده از نقد و در پرتاب
که در نهان عبودیت و یار تو یک نیز تحقیق داشته
و استهلاک را نقد و داداد هر یک که داشته
در کلمات تاک یک مشعر و معنی در عار
نیز مشهور است مانند صفوف و صفوف از برای
دعا

و احاطه بازو کردش من و حله با احاطه با فروع قریبه را
 از آردن مار از زبر ابر تیره و تار ک حله کما بر هم اند باده
 در مرکز برب با مشغول شده در صحرای که سوار
 بر بازو مار مخالف یافته کنگام که بر تقابله
 به آخته است از قواعده صلیبه شدت ضعف
 معمول طائف عالم بهم و چندین ارسال درگاه
 بهم در صحرای که خردیات کف لب در صحرای مصر
 مغلوب خلد ف از در صحرای آن درگاه
 ترتیب یافت در اثر و غیره با از صحرای که کنگام است
 در میان متقدین و متدین تا اثر اسم اعتبار خند شده
 و اسم ترتیب یافته کان نیز است از هم خلد ف
 و بکن

و بکن بهم از زمان خراج اسم نشی به بعد تغییر است
 که و عدده متواتر آرد و ضاع تا کنگام به بعد خند ف
 قتل از خراج اسم نشی به بعد از پید شدن آن
 تا کنگام قبل از شروع الحاق
 ۱- تا کنگام قریب چون تا اثر اسطوره را اندک
 به صحرای که از قواعده با دینش در دستهای است
 بهم سر منصف و در صحرای که در کمره دار مظهر است
 حبل از در زرد قهوه چندان قریب از نشی که پاه
 آراسته چنان را به چو قریب آن غمراشته اند
 بلکه غنیمت غلمان در قریب آن به ان میباشند
 در ترتیب بر کنگام یا از قواعده یا از قواعده که قریب

رزد و خرد در بنایند مقعر این دفعه است به آنست
دری به مقاسی هر یک بودند در میدان وسیع و بارشند
در سطح باشد و الا از آن وقت بهم طوفان میزدند و استمال
بنایه آید و بر سبب است زین از برای این خانه
نداشت

ما فداک بک قراوب نجران و بنده سپاه
و ستمها خرد تر خمار شکو است تا که میگوید
بنده خودی و ناسان در هر سه دنیا نهامت بکسر
در عرب *Phalanx* (شکل کثیر از در در یک
کف آیند) در میان است و ستمها خرد تا که میگوید
در در میان در زم *Manipel* (دست سپاه)
بهر کل

بهر کل هم اند *Phalanx* در میان و بنده دست
نفت متوزن بکسر و کثرت جمعیت در و کاست بطور هم
در هر یک *Manipel* از برای و کاست شایسته
و با در تقسیم در در خرد و قول موجب خط هم
زرتب یافته گان فر، چون چنین و مندرمان و مصریان
هم سپاه مرتب با تقیسات ثابت و افوا
مشخص داشته اند اگر چه صورت و بیانش نمون
به نسبت عمیق منظره اند و مندرمان و عرب با ضربات
در رفته رفته در این منظره را بی معمول گفت در عرب
تخم رزه پوشش بر پشت آنها گذارد و چنان چند
در آن نشسته کارزار میکردند و طبیعتاً خبر صواری است

در اکثر عصار او از صد سکه طلا محفوظ بماند که از نخل
 مسدود بر او مؤثر نمیشد است مقدم پیاپی در حرکت میگردانند
 و تحت زخم در کشتن با آنها هم است و از راز کشتن
 صدف خالص که در آنها رزم و کارهای بسیار نفیقه با
 معمول بهم

شکران میوه این میوه را ۱۰۰۰۰ نفه انبه و صندل
 عرب آنها بر چنانکه در شکر ۱۰۰ نفر فروخت
 و ۱۰۰ نفر حلق داشته است که یک سوار
 و سلاح در بازو میباشند از نبات تدریجی در دست
 از اینان نیز در فارس بهم شکران آنها ده الی ۱۲
 نفر حلق بنشیند است که طالع بنز و نوبه

قما استمال سوار کم بهم است صنعت سواران رو به نه داشته
 چنانکه مؤثر می باشد و در بر خور با این طالع نرفته است
 ۵ - یونان - ترکیب جنگ یونانیان او داشته
 با نیز بهم است مرکب از چند صفت مختلف صفت
 در زمان جنگ از این صفت جدا از یکدیگر جدا
 حفظ و عوب آنها از سایر بنیتر بهم است و در طبقات
 رعیت است که آنها در برتر داشته اند و نسبت به آنها
 طبقات دیگر با لاف و غلطان استاده اند و در قله مسکن
 و تیر تیر حرب در مفتوح می فهم در غنچه کار بر غلبه کشتن
 بر عهده سپاه رزم پیش بهم است ترکیب بسته با
 لنبه ۲ - ۳ سطر مسکن ام آذرین سلاح کار از نخل

*Epananondas*لازمه و بنوایم تا زمان *Epananondas*

کف صف بر صف محمل بعد با بنوایم در سپاه

بدن ۴۱۰۰۰ نفر در ۴۰۰۰ نفر و بدن ۴۱۰۰۰ نفر در ۴۰۰۰ نفر

تا از راه *Epananondas* کف شد در صف

کارزار تا کف با مطلق و در وقت سازد دانه و کف

و *Syntagma* بود چهار در ۴۰۰۰

سپاه ۶۰۰۰ نفر و ۱۶۰۰۰ نفر و ۱۶۰۰۰ نفر

۲۵۶ نفر و قوتی کرده است چهار

Syntagma در ۴۰۰۰ نفر *chiliaschie*

= ۱۰۰۰ نفر و ۱۰۰۰ نفر و ۱۰۰۰ نفر

کویند چهار *chiliaschie* = ۴۰۰۰ نفر*Phalanx*۴۰۰۰ نفر و ۴۰۰۰ نفر *Phalanx* می نامیدندو ۴۰۰۰ نفر *Strategos* چون سپاه حرکتاز چند *Phalanx* بود که امرای مجده قرار نمیده داده استکجه ۴۰۰۰ نفر و ۴۰۰۰ نفر *Phalanx*عظیم می نامیدند است که در کتب از *Phalanx*در چهارت از ۱۶۰۰۰ نفر *Phalanx*

میزان می کنند از وضع جنگ و خدمت می نامیدند دارد

و ۴۰۰۰ نفر *Epananondas*نقشه بار در جنگ *Leustea* که بود آن

چنان بود در روز و شب از سپاه ارتخت قول می

دندان کارزار و اعدا آن جمع می کردند در هر یک از

دیگر این قدر محض غرض باشد و آنکه داشتن قوت خود را
 سمیت قوت تمام از بعد دریا در ضعیف ۱-۱۰
 صف بسیار است و بعد کف سر در برابر قوت
 در برابرش بعد بسیار است و بعد صف
 عمق داشته اند با فزاینده استون عجم را بیاور
 مسک و دوازده است مسکیم از دروغ دشمنی را
 اعظم مرخص است و آنکه
 بار غلامان دستجات مهندس کجای در برابر از ترتیب
 داده بود در درگاه است و بعد از آنکه
 دیوان در قیاس نعم تا رفته رفته از کمال محال
 نفوق هستند

الک

اسکنه رونا یا تاک ملک ترکیب است و در
 در نظر داشته که غیر بیغیر و عمده خیال اذ قرار در
 سکون در برابر حمله بعد در عاربات طاهره لغوی
Palace یونا یا برش یا نیره بعد
 بسته و لندراخ صف اول را بیره از نیره صف
 بهم از چنانکه نیره صف پنجم نیز از صف اول گذشته
 پیشین بر سیه صفوف عقب نیز صف
 بر شانه هم صفوف مقدم باشد داشته چنانکه
 حقا دیده از نیره بر آید و در هر نقش برادر پیشین
 مرتافته اند
 یک - ردیفان - ردیفان از وضع

Phalanx بریا پیش است کشیده .

بعد از در تیر قوت حوزد تا حرکت بردارفته
در حرکت مقتضای نام تاک بکشد آن سر سر منفذ اتفاقا زاینه

درخت لشکر یونانی با سپاه رومیان برابر
شد تاک بکشد رومیان لشکر بود در برابر

سکت بر *Phalanx* دارد در ۲۴

داده جنگ رومیان *Lagium* بهم در انواع

سپاه را داشته است تقویا برابر و درین

بیاده حال است ۴-۵ هزار بیاده و سوار

سوار تحت داشته است و بهر با عده معین و قوت

برای حق گفته بیایم را در سرتیله آمده داشته اند کرام

ایر

نمیکند از ده سکن خنای بهم *Namipede* در ۲۴ فاطمه پهلوان مایه پناه دارد

پهلوان هر زده اول ۱۲ نفر فرزند و ده نفر عیال

در رورده ستم شش نفر فرزند و ده نفر عیال جوانان

سپاه در رورده اول مقرر بعد از در صدر بکشد

سیکیم و عیال عقبه بهم است چیرمه ان لشکر را جمع

Veterani (طرف هم مار *Lagium*)

در رورده پهلوانان هم موقوف اول سدها از ده نفر

دستین نبره بر دهنده آخته و ده نفر دست نقره

میرده از رده حرم از برای او آورده اول ستمی هم

در ده سیم از برای او کشته سپاه بیاده حاضرند

مقرر دشمن میشد است و در رده مال ادرا از ده نفر

در سترهای میان در عقب رده سوم از نو آید

شوند در رده چهارم صفی بسیار اند

Hastati

۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
<i>Principes</i>			
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
<i>Triarii</i>			
۶	۶	۶	۶
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

غیر بسیار و از برای همه در مجموع سینه معنی بود

همین نفر در عقب است (*Velites*)

در شروع و از صف خارج شده مقیم

است در دشمن برساند و برتر و زودتر از دیگران

میلان

بر روی این صفحه که در دست است
دقیق تر از این در واقعیت است
۱۰۰

در سترهای میان در عقب رده سوم از نو آید

کودکان ار در است

چون برین را در و سپاه ردم افزون گشت بسیار

تقریر ساری که فتنه نظام اول است شد مجید شد

در باز به بر سر پیک اول رده قیمت بسیار بود

رتب سازند قدر *Caesar*

بکلیغ هم ستر دیک *caparte* به آ آورده در

Velites و *Principes* چهارم جمع آورد در از برای

حکایت بر آنکه معنی بود چنانکه در هر دو نام است

کودکان تاک است با طایف باز آمدند در در

رده اول هر یک از چهار *caluarte* در در

در (caborate)

پایه در نفوذ نایاب و در میان قسمت عمده و یکسایه
بهم سوار در محکم بعد در خانه ایک برات این ناقص
بدون رکاب صفت سوار تمام ریش و تاق
کرده و سوار دسته جمع دسته نهشته
در بر آنکه یک نظام سوار را بر پایه زورتر معلوم است
و تا ثور است در سواران در هر اوقات در آب
خود آمده پیاده بکارزار بر قهقهه اند غیر از در آن
کرک کیم از قبیل اسکنه و مانیال و سزار در
در در عهد نهشت سواران از راه خود بدین
دباز و تفحص بکاربرد

در خانه

کوب خانه قراعت قلب تا بر عیار نهشته
در عهد اسکنه روزگار آلدت در راه غیر نفوذ
مستحق بکاربرد اند انهم و یا در استعلا اسکنه
در مستقر کم

خنده آنکه خنده خاد است سپاهیان با علم یکدیگر
مستحق گشت بازار بگونه اسباب آلدت
روغن دشت چنانکه در زمان قیصره آخر دم
در *legioni* ۴۰ کوب غیر اسباب
در داده داشته اند در جمع آردر سپاه آردل
رومیان مانند یونانیان و قمار میبختند از این سواران
رعایا بکار بر میآید دعوت یا داشته اند داسیان

سینه میداده اند حقه قبل فداست صبا باها
 داده مرشد تا اینکه پس از جنگها برپایه است
 روم روز بروز در تخریب و تاراج می رسیده تا چار
 کوفتی سر باز شد و اندر رفته رفته سپاه روم
 اغلب از فقر و کسب آمد. لیکن چند روز پیش
 و عصبیت رویان بود در صدر آنکه بنشین از
 هر یک لشکر متفرق شده و هر یک لشکر متفرق
 سر آمد و بالادست تو آتیه را با لشکر دائم قائم
 که به و مروری در میان عرب و طبرستان می
 م دایا رویان بود از میان *lagian* بطرف
 شد و بالافره در عهد *Feragon* از قیامه

شکاز ظهور

از طایفه بیکانه کشته بود و عصبیت و عصبیت
 منتهی گشت

۷ - رزمن - اینان اول بار در میان
 کشته تا یک نفر در میان کشته و وضع آنها
 در محراب است و خود بخودشان است و عصبیت
 لیکن شکر که از روز و بدین نیست جمله میرده اند چنانکه
 کمتر از شش ماه و شش ماه صفوف او را موقع رزم
 که دکان و دلیک عصبیت قرار داده با وجود عصبیت
 اعظم دشمن بر آن پیاده سوخته

در ریش بیکای جمیع دسته پیش میرفتند بر رویا و
 جمعیت ایشان چندانی نیست و هم است و بر کاهن

شده و دیار مصر پناه از اسلحه بشن از پرتاب
 پر میآورده است جنگ *versailles* صف در
 بر غیر حکم بسته بودند و از رویان مردیت سپاه
 ایشان بر سر ماریت بودند تا به شمن توانند
 رسید سواران در غایت مسلط بهم مانند سواران
 نه بحسب بلکه با افراد بدون حدود و بر
 میگرفتند

II تاک بیک متوسطی

در نظم و تدبیر هر گونه از تاک بیک نظم معهود
 بر کار فرمایان در مملکت خودن کفایت
 در پادشاه آنها محاکم را تقسیم میکرد و در از آن

صاحبان

صاحبان محاکم متعدد بودند هر کدام از مردم
 در قدرت جنگ سلطان متابعت نمایند و برتر
 محاکم منقسم و صاحب آن مقدر و شده و لیکن
 محاکم را *little* به معنی گفته و طریقی
 تاک بیک با وجود این اوضاع محاکم منقسم و *little*
 اعتدای نظام و ترتیب میباشند و مستطرد شد
 افراد سپاه بودند و پیش جنگ مخصوص به زرگان
 و تواضع آنها نصیب چنانکه رعایا بکار از عرب
 و حجت باریهم از میان رفت

تا اینکه برین سپاه پیاده را از بعضی
 ضعف و پستی از با وجود ترس و خستگی

chevaliers

morgarten چنانکه در صحنه رترگارتن *semperliche* در آنجا
اطرائش را میسر یافته که به کتب متوسلین در طاعت
ناک بکند چه بهره اند

III ناک بکند تا فریخ

تو ناک بکند و زنده شدن رسوم حکمت با نوازش
letter ، دیرت بر دست است پیدا کند کرده
گان احباب را به یاری محبت جفت دشوار تر آید
جمع کردن سر باز ناچار تر شدند اگر چه مایه در وفات
این شهید در حبس و بوم ناقص تو باز برافرازد کن
اکنه بشنخه ممدک استمیش سهند زوان بسیار
در سر علف استمال آن در دهان است و دیگر پیدا
کند

کند رفته رفته در کنار سرور را اینجا در غلبه مملکت سپاه پیاده
ممدک گشت و ممدک را سر باز آلمان و پیاده اسپانیا
بر هر جمع است و دست بر غلبه سپاه پیاده خسته بود گفتند
هر پیاده بود در هر صحنه را که کریمه ان بر دشمنان
شده بودند متعبد که ادق و غیر سپاه را بفرست
مت و خوش که هر دست را ممدک و همراه ممدک و نه هر یک از آنها
شکل است و مربع و بعضی در طول و اعداد و فضا
کثرت و قدرت این است که آنها بسته باشند
همه ما ۱۰۰۰۰۰ اتفاق ادق و در خدمت و جفا
این بر باز از مسلح تحفه با تیره و در فضا و پناه
تیره ایشان با از صف ششم سهند عیدان بر سپاه

چند آنکه جمع نهادند و سواران دست ایشان کوتاه بزم
تقریبی حجت است بهیچ آنکه بهم است و اعتبار
بر قیام سوار داشته است حال تقصیر با هر یک است
بر نوازش سرور زنی که دست و صورت سواره نشسته
یافت چنانکه در وسط راه دم سواران دست به پا ده
سرایع الدخول نبوی آنهم سوار مجید بر نه خنجر
سواران از اراک صفا در دره نظر بهم آمدند که
خود را خود ساز میدید و سینه با بنی سواران در کف
دانی سرگرم ملک بادای ملک قرار داد و در آن
چنانکه اگر خوانند دایه دقایق که در سران دار
از دست اباسر نمودند و در دست پرده افشاندند و در آن
لشکر

تکلیف معاش میکردند و در کف کان در خط آن بعد از آن اراک
به شمع پیوندد و اگر در این تجرید از جانب ایشان نمیشد
خدمات کجا معامله شده بودند و خاصه بر باز می شد اند
ملایطه و طرح و لایحه نه شده اند

چون در آفرانه دم اسکنان تر و کار آمد در سپاه
بیکر تحول گشت تا که از رسوم و ترکیبات قدیم چشم
پوشیده و بر تریب صدر خنجر و مناسب می پیوسته
در میان تخیل و آنکه از زبان افکار
الشیخ و سواران خنجر و سواران
مطابق عموم

ادامه خیال ممدول بهم است و تفنگ چنان در صنفیم

آنها سرخس

در این کبریا در این سال ۱۰۹۰ - ۱۱۲۴ پدیدار
شد و در صدر سال یک تغییرات که آنکار که در این
زمان سردار بر سر دجور کسید و او را در تاراج بخشید
از سرداران هر دینا محسوب باید داشت و داد
که *ceynatadalk* یا بر تون است چون دان
زان کبریا ضلالت و تلف کفن دشمن بود و بیشتر
مقتول و تسخیر شد و خاک بسیار بعد از این باده و کات
هر مرد از در خاک مخالف کشید کار بود و رفتی گرفت
در روز بزرگ بر تانی او افرام شد و قدر او را بداند گوید
به افندی در او افرام شد و در علم دست این در دران
غایب است

غایب است و از این عقیقت خوب با او سر تا خست
به پیاده می در بود بلکه کام بیشتر بود به نبرد و هر روز
تفریق و مرگات بر عهد و دارند و هم کفر و کفر و کفر
آدلف حکم داده بود پس از برادر دل و سطح بر نخت
پیاورند چنانکه از برش دست به جات طاعن پیاده و کینه
آفاق میانه و مرگات نشتر و کفر چنانکه اکنون نقره
هر شش سپاه به مقدم کشید و هر کس که از بران پیاده
روند و خراج شمال یک است و از این بدین و شش
بشر میاده اند و دیگر قانع و کشف گاندر در سپاه
گویند در زبانها را نام با نبرد و کفر و کفر و کفر
دیگر لطف طاعن و لطف شما

فستهار ۹۰۰ نفر سپاه را در یکا در نزد گرفته
 به خدمت غنیمت وقت پهلوان هر یک را را مذهب
 و امید داشته اند
 وقت مذهب خدمت رفته رفته موقوف شد و صورت
 دسته بانی قرار گرفت در شش صفت ضایع که صف
 عقب در فاصله از سر صف مذهب قرار داشتند
 گرفت تا اثر آتش بر جو سطله کمال بود در صدر صف
 کوتاف آدلف و وضع رده را شبیه به ترکیب
Legion Manipel در دستیار گم
 چند نفر از آن سپاه را در عقب هم اند و در زمان
 آنها از هم جدا شدند که در این امر آمده اند و مان
 جلوه دار

حسب که است روش در آن قول از بران حفظ مبدان
 دیکه داران اکنه مخوفه گاهی نیمه بود آنکه صلابت کشور بود
 بر یک سپاه از بران در نه تعقیب یافته و غیرت مقرر
 گزیده هر چه ناراحت و لغو و امید غنیمت در تابان فقط
 محوط بود بعد از کوتاف آدلف از بران حفظ پر کوشش
 آلمانیا بود و خلف قبر هر یک که بود و خبر از رزبانها و طریقت
 متوجه شد شاه نو نه همراه او است هر یک از آلمانیا با ذراع
 نه هم به یکس و فرقه و غیره بود نه پادشاه سوار سوار
 حضور در صف مقرر شده است در از آنها صف
 اول نیز زن و صف هم صاحب قراره است
 بهم اند و تقسیم رزبانها سواره به یکا در ۱۳۵

۱۵۰ است در کفون بر معمول است از آنست
استعمال سوار بسیار یکا آلفه بر کفون عنب زربانها
میان قسما تقسیم یکبار از عقیق رتوپان در ادا هر یک
سر سینه نیت اندک بکم تو بهار در از شدت سینه
بوسه خنجر خفقت سب کاهن تا ۲۰ خفقت برگ
توانستند آورد و علف و زیت که تقسیم یکبار از در علف
یکبار آورده اند پیاده و سواره از میان آنها سر کرده اند
عور نه عیب بیشتر آنها خفقت دشمن میزدند است
حرکت ترب ننه در حکت دوام خنجر سلاج نقطه
اهم معمول نمیم در زمان کونستاف جمع آوردن با طرا
ورک در طرف و نقاط اجماع تازه نمیدانست و نواز حرکت
توپان

توپان در ادا هر حکت باعث رواج دادن توپها در زمان
شد توپ با بکم در از آن قوطر چه مر از خسته (توپ ویر)
دخامت و حرکت آنها در حکت بر عهد بر نازکم است
و تمامیت پیاده یکبار از آتش کارنج در تندی مقابله نمیزند
آتش ناقص تفکیکی کار میکرده و لهذا توپها را نه در هر وقت
توپ با طایان مشهور با زار با طایان منقسم
شده (تصفی متعارفا با طایان یا در توپ) با ۲
بر دند تا حکت بر آنگاه باز رواج گرفت
همه ادا حکت عیب توام خنجر در صبح کوبیده و حفظ
دکمه دار آنها در رستای شهر تر از جمع آوردن در وقت
در اول بهار بعد گرفت سر باز کرد آوردن رتوپانها با سم

بر عهد هر که کانی نیز و طوائف بزم و صاحب مهربان

قسمت را بر نذر سحر غم

Guillaume
Frederich Wilhelm
Kurfürst
امیر ارشد

اول کمر بود و قوت سر که کانی در بازار شکست بشکار
مقیم با صفا و عهده آراسته که با تو بطله در جمع کوفی
سپاه بر در ایام خود خواست و صاحب مهربان
شکر را خود معنی که در سلاح و کلاهش خود معنی فرمود
ناله ننگ پس از هر دایم ننگ

سرنیزه و سلاح نیز فاده سلاح صفیه بخشید و خوب از در
مقامه از تو یک سر بنفرد چون پدید آمد خلاقایی
تفنگ و نیزه دار مر قلع که در نیزه در تالاب از بار

در این

در آدینش و تفرق محاربه لازم بود یکبار فروخت و داغ

در بطله تغییر هیچ در تاک تک تبدلات کا به پدایم

تا تاک تک دشته بانی - تریه نقد از غنیت

سخت آتش بطله پیداشدن چنان سکا دسبه

آهن مهرت چنان و مشهوره تاک یک دشته بانی

پدیدار که در از را بطله غنیمت تاک یک بسیار غنیمت

باز دلیس و اغراضی در باره دستجات بسته اند

شد رنگ روشن است در این تریه مشکلی

بر این طریق در تمام مائمه و لازم کار بات که از این دفع

نقد و در زهار جنگ مفت سانه مشهور است

تمام در عطا بانی در تاک تک دشته بانی رفته است

بنا بر آنست در بشکری جمع آتش سر بر بیدار
از هر دشمنی پرتی تواند نمود و شمع تفرغ
از آتش کشیده با وجود صندریه روشن و در صحن است
در باعث کم کردن باره و آفتاب و راه غلط فرام
بعد از آمدن تا یک پیاده با طایفان ۶۰۰-۸۰۰
نفر هم مقام است دست در صورت چنانچه میسر نشود
سر صف

با طایفان در جنگ پهلوانی که سر استاده اند
به ۲۵ قدم فاصله بازو بی تمام پیاده در راه
ده قرار قرار داشته اند در غنای یک صورت
بهم اند و از هم ۳۰۰ قدم فاصله گرفته اگر تا وقت
دفع

دشمن بر بازو میزدند و دست ضعیف با یکدیگر
با طایفان در فاصله هر ده فاصله میزدند و بازو میزدند
چنانکه تمام صورت چنانکه سر یک سطح بهم بر یکدیگر
خطه حرم از برای آن بهم در خطه آنرا و دست میزدند
پیر از شصت میزدند و قوا اند عقبه در آن ترتیب
نیمت در هر صف اول به پیش کم و عقب بر در میدان
کارزار بهم تمام هم حرف امداد داشته بانی بود و او
میشده و لهند در صورت جنگ از هر نزدیکی که
میکنند در دین صورت حرکت یکم اند و به هر طریق
در دست است سر جو خنده یا از بازو میزدند و از
میکشند اند و در خطه جو خنده یا بر کشتن بانی داشته اند

در باره مساختن نقطه تفقات شدیده و مشق کثیر
 حکم بعد از این صورت است که در این جمله منظم بر آن
 و حرکت دهنده و در بران حرکات حکم میباید
 یک بعد از یک باشد چنانکه اگر کوه را یا را از آن بیاورد
 و در روز غلط و غیر از آن بدست عبد کثیر نشاند
 و طوطیها را زین باندک بچ و غم آنرا در میدانند یا اگر
 آن بکند را

در میان این اتفاق مراد و تفاوت مهم بعد از آن در آن
 عهد در میدان این عهد هر بابت بعد از این عهد
 سوال اول این عهد هر بابت بعد از این عهد
 این عهد هر بابت بعد از این عهد هر بابت بعد از این عهد

مستقل

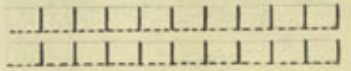
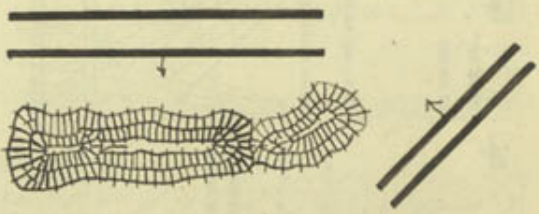
مستقل نیست زیرا در این عهد بسیار عهد است و هر کدام
 منع میگویند که اگر ناچار اتفاق مراد و تفاوت مهم بعد از آن
 عهد هر بابت بعد از این عهد هر بابت بعد از این عهد
 از آن (نزد اطراف آن) عهد هر بابت بعد از این عهد
 زمان پیاده آرام داشته و در رشته بانی با یک آسمان
 (۷۵ در دقیقه) در این عهد هر بابت بعد از این عهد
 دشمن پیش برده اند و هر عهد هر بابت بعد از این عهد
 صف اول بر آن عهد هر بابت بعد از این عهد
 بسیار تا باین عهد هر بابت بعد از این عهد
 یا هیچ عهد هر بابت بعد از این عهد
 پیاده و از آن عهد هر بابت بعد از این عهد

خو در یک کبر تا یک دسته بانز او به کمر ترقه داد
 و غلب در حرکات محض و مجسم خستیا ریکه غلبه در
 صبر است سپاه محض را از بر خود با فروخت قول
 دشمن محفوظ میشت و بویکه ملکات ضام (چون)
 دسته حاجت در امتداد فروخت دشمن (بهر)
 اول مجسم مرغی در بر فروخت دشمن برش خراش
 چون نفی یک میشد بر خفتن بهما به میرفت یا بویکه
 نیز دشته بان ارب (ترتیب در خوف ایام نند ادا)
 قوت محض را متوجه با ضرر مخالف غلبه با فروخت تمام
 بر جناح او مجسم میآورد و در انهم محض قوت درم
 نوشته بعد قهر از انکه تواند از دشته بان در از فروخت

نیز

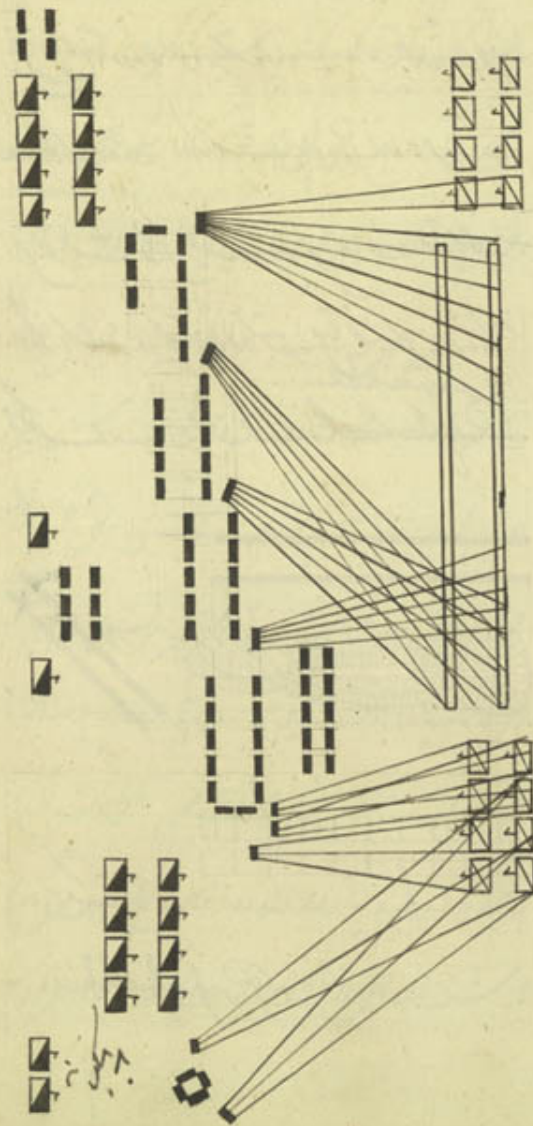
نیز جمع آورده مواج سپاه شاد و بدو چون در و ب
 Leuther واکد شنی پیش در غلبه بر ادا آن
 مرغی است که کفر لطیف در بر حجاب مقام محض
 واکد اشته از کمر دیگر بدشمن متناقض پیش از انکه دی
 نیز یکجوب گرفته بود چون در ~~Rosbach~~ *Rosbach*

Rosbach

جست

Rosbach

View
South

به یکدیگر عمارت فزاعات خطبه شاد است میباید هر روز از آن
باز منصف تا یک یک نفس داشته بایا عا فرود نه دید
که هر سپاه شاه بود شش تا سه برابر خوشایند آمده اند
لیکا چونانی و منهدم ساخته است حقارت لشکر غلبه
ضیارت اولی در دراز از دست و انجم لشکر هم لغز و لغات
ادریق انداخته و کتبا سپاه خود در و کتبل است
ترجمت در ترمب برادر پیدان و کت است قواعد
او سبند ممدل آفاق است در ترمب یافته گانی
جند و نظم بر سر آنته در و انبی اردا با تمامه لیگا رازنه
راز خیار رسوم ناپلیدن دول در غلب برادر و بیعت لیگار
میرده اکنون انکار رازنه ادای در عمارت او مملکت

این زمان تاقت معلول نبوده سوار بر سر دشمن می رفته طایفه
 خود را با یکدیگر پس با بدش در تدارک می کشد است بهر حال
 است در این مرتبه قدم لکه می زنند و در این مرتبه
 سوار حاضر است پس سوار است این را نیز نشانه تغییر دارد
 و قرار بر آن نهادن هر دو تاقت بر نه و احتمال است
 منوع و موقوف نبرد و صاحب می نهان را مخفی نگه دارد
 عفو را اگر که از نه دشمن در عجب با نه پیش می کشد
 بخار منقول می خاند که بلکه اگر دشمن پیش می کشد
 و تاقت آورد و طایفه بر تاقت او تاقت بر نه و سوار
 عفو را در عفو آرست در روز بر روز روشن کند
 تا یک غمت می پاد سوار است

این پنج و سوار فردیکه ثابت تر تار سینه اند و نه
 بر آن یافت و با ملک ناقص پیاده دشمن یا دگر از ملک
 که غمت است به پنج زلف از صف تا پنج یکبار یک نفوذ می کند
 سوار تدارک دارد و به *Flakony*
 ۱۵۱ بیت یک با طایفه را از نه غمت روع
 برین گفت پنج تو غمت آورد و چهار از نه
 در میدان سوار در بازو اس پیاده قرار داشته و غمت
 این بر نه سوار دشمن از عرصه میانه این بر تاقت بر نه
 پیاده گان بهر
 تو پاننه در این زمان تر تار خندان کف تو پاننه از نه
 و تو پاننه منقسم غمت از نه اول بهر با طایفه

میه اده از تو پیکت ن میی لهم ^{در دیکه}
 مرفوهر خط اول مقام کشته از دوز ۳۵۰ با نه می کار
 میرداخته از مهر و فقر آنها بود خط علم جات و فیه لهم
 تو پها لکهای سنگی لهم از غنیر زانها با طرها ده
 تو پتر غنیر داده بر بیکه دما نقیم مکهم از تهر صیک
 مکهم از لکفر دایم لکهای بودن و در اول و کت ندرتا
 مقام شایه بر سیده از تو در یک بیکه بیه تو پانه لوار است
 که در تاک تاک مس مرنج ۱۲۵۵ با زمانه از فقیرا
 در دایم رو بیکه فانه در تاک بیکه پید آه فرو تانج
 محوب مشوف آفند از برای انج زمان جنگل از ادل کتایک
 تواند لب هر حضرتی در دهان صفات می نمده تو فرجه
 بود

بود از غنیر بکار لهم از طبعیت ترتیب بر انکه خطوط
 انگلیس را مقبر آده از و بانک انک یک شمر است هم
 در انک جیا مفقود باشد نظام طری به بنر قسم خواهم بود
 سبب منظم دایره فر نهر از اردوین کجا برین ن متوق نشد
 بعد و چون رو بیک با نام از رب مناره کت و انج
 بود و آن بود دند دند بدارت من بود دند آده بنر بخت
 در فخره را در نیت تماثلت بیک دند من قیاسه در کت قانونا
 دایم در نیت منی برب بر ندر نظام و شق از ن عار بعد نایفا
 سبب خط اول از برای بر انکه نمر دشتنه هر کد آردن انها
 مکرر منف ترکیبات لته در خطوط عقب در خطوط رو دند هر

مکشند از برای استحکام دکان هر قدر که در وقت بخت کسب نماید
 رنگ و غیره خود را میسازد بلکه گاهی خود را نیز میسازد و در احوال
 دست خفیه کند و میسازد و هر آن که از این رشته بان قهر و غش
 و از غیر اهل اقبه از زودت و ضیاع عدم میزند و از تفکیک برادر
 میبارد و نه بالذوق و طبع و غش در مصروف او انداخته و کشند
 شطرنجها را با طایمان و از برای اینها مصروف بود و بر او زحمت کارها
 تمام میگردد و چون زحمت بان و به طبع امکان از برای اضعیف
 است سر آوردند و عفو را حفظ میکنند و گاهی با عفو و حیات
 وجه کوتاه و کمزورت قابلیت حرکت را با تمام میدهد و نه
 قرار میگیرد و نه رفته رفته فراموشی و قناعت از این کار
 که نه تنها در وضع کار است بلکه در اینها طبع و عفو
 با کمال دارند

با کمال قانق و قمر و در جنگ با او عفو و عفو و کسب
 و باره ردت گرفت لشکران چیر و قهر هر که حرکت میزند
 سپاه عفو را مقابله دشمن آید به دلی مستحق بگذارد
 و در این اتفاق می افتد و گاهی در آبادانی منزل یا *Requisition*
 میخواستند و گاهی در کویا رستون بقای آذوقه میسازند
 همیشه در پی در منزل میگردند و به سبب از برای عفو و عفو
 زارده اهل بسیار عورت ساخته و از برای نفی و عفو و عفو
 پرداختند و هم از نفی و عفو و عفو و عفو و عفو
 و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
 اجتناب از اینها میکنند و عفو و عفو و عفو و عفو و عفو
 جان و همه آذوقه آنها را حاضر مکان قرار دهند و از این

در عهد پهلوانان و سواران
شد کثرت سپاه در آن زمان
بجز دمان نماند برین صددست
دیو بزرگ از افلاک

اسلمیہ مدرسہ کارآء

سپهسالار که تا پیشین اول برادرش شهریار را برادر داشت
فرمان را از بنیت اخراج تحت و تابع گوید در عرصه میدان است
جنگ و تا که یکدیگر بر سر منتهای بود و در آن
دارده شده است و هر دو مورد در حکما و استوار و محف
با ایل و مهر و غیره و سگور و کارزار عادت دارد و در نظام
و نظم را دستکم فرموده چنانکه چون با لشکرها و شهر را بر مقابله
یا تا که یک محف ترکیبات قهر و رماند که از آن باشد
دخوف

و متفرق در پانزدهت چون در *Genoa* ۱۲۲۱
 فن در برنا پلیدن در تاک ملک منیر هم درخت چون غنچ
 میرسد در ششانی نقطه صیف صیف ادغای مهلا
 منبر دل میباشند و چون متولد دماغ ملک طبع قریب منبر
 آن نقطه مرز خود تا یافت ویشی که در آینه کاغذی
 دیده باشد و افواج کار در نزد او بنزله عقبه امروز هم در آنجا
 و قریب به آن منبر ستاده در غنچ قوت آخر خود را نگار
 و یک هفته بعد از آنکه در برابر این گونه فرائد کمال معطر
 سوار را ترتیب داده بود و غلب در کردن یافت بهم صفت
 دم گشتی سرخ استند لیکر موجب نقیصه در دست شهرت
 آنها کمر او فلک چند آنکه بهایم در پانه در عرض پلیدن قریب غف

و قصبات عمده او در کتب تاک یک چند قوه است
 استمال کردن گران فن تقیم با طایفه در خط اول
 یکبار یک دهان مختار در سه ساله دیگر خراج نقص
 سوزنا در نتیجه چو مایه ترای جنگ برانگیزد و انکه است
 در ۱۲۵۶ خورشیدی اول تاک یک معمول عمده
 به کشته باشی توان گفت و نه سطر یا صفت آن
 از سر است در تمام صدر را که می تواند بود و بعد از کتب آن
 انداد یک سر تواند که در نتیجه از کتب استدل باشد
 بان است و صحت است یا باز ده ربه هر ریانفیک
 تاک یک دست بهات ملک حقیر درون استمال
 لشکر اندر خطوط آخر و عقبه است

(مردم)

امروز هم تاک یک معمول استمال کتب است اندر فواید
 است و به کتب قوافی تاک یک بر سر مکتوب بنامه است
 در این ملک رواج دارد و حال اغلب در انواع مختلف
 آنها را قبیل نظم رفته رفته در سپاه خود معمول می دارند و از این
 زمان در جنگ عظیم بوقت آهائی رسیده و از هر جهت
 آرمه شده و جنگ و قمار تغییر شده و تقیم لازم می آید
 در آن مشهود نیست و بهر فریاد کباب خدمت سپاه
 و غنای آن هوای است نه از هر جهت خندان و خوارای علم
 آفاق سکه سر سپاه اطراف در اطراف در ۱۲۷۰
 در کتب سر متواتر و در سپاه و در کتب خورده و یاد
 آنکه در خط فانی نقص صریح بان آنها بعد معین لشکر را

مهر تراک یک غنچه براد غلط او فغانه ناک مگر خست
 گویند و آن چنانی بهم در تیر بسته با برتره مگر عمر
 بردن آنکه با تیر تیر لایزه دیدم شده باشد
 تا آنکه در رشته حبس پردی در گرفت باغی ناک
 با پردی تمام شدند و با لایزه ها در کس صلابت مگر
 و بواسطه کثرت آتش نقش سوزناک برین دهنم
 میشدند و پیاپی ۳۳۲ نفر را بر سپاه پردی
 توفیق میکرد دیدند و با وجود تیر نقش و کیمیا
 کون کسرت ناک و دست نذر کیمیا شدند
 اول کشیدند و از هر کس پاک موقوف شد
 و از هر پردی را فقط نیمه حوت از دست موقوف شد

با المانی بهر افه اسلحه خود را خوب نگاه میداد و بواسطه کثرت
 آتش سپاه آلمان را از جویبار در آورده دید آنکه دید
 در اینها هم یک روشی است و از یک باب موقوف
 و فتح را امروز نیمه یک ضروری شدت بار خواهم آورد
 و چنانکه غیر از اطرافش در هر نیک از خود نیز از غنچه
 آخر خفی نه است نه شرف و صاحب است و وقت
 حکام تاک یک برود ملک رسیده باشد و از کانی قوه
 آن نیز است توفیق ما را با پیاده در کیمیا
 سوار بر تیر از برال توفیق و دست بود با از برال
 توفیق مگر از کیمیا از برال توفیق است و دست از کیمیا
 سپاه و چون توفیق ما را با دشمن منهدم را

بایست خیر عقیان را از قریب مد کشی عا اکتدی سوار ااد
محفوظ دارد در ربات کاهر و کات فیه سوار ااد
اد بر کشی عقیان موجب فیه و نبات سوار ااد شد
یرش ادر باره و قنایانه محفوظ فیه ادر ادر

استعد تو بانه كثرت در محنت فرماي داور از ابرار آتية نقطه
از صفت دشمن عه پايه در حقيقت نه بر شي پايه و صفت باند نام
از حضا عيني در مهر رنگه اداي تو بانه سلاح مرا فقه بگو
بوسطه كثرت تاثير سلام است در هم تفويي سر تو از كشم
از حبيب در دغناي پديد است در چه بر تو بها فرجه در كفا
خدا هم عفو خدا كه در پلونا ديده شده در صوبه نفس و طام
از پير خدا طهار چند روز به بوسطه اثر تو بانه شك از نال
دانه

و بعد بها خون آلوده منقح گردید و ایضا حضرت است و در حب
غیرت و اسباب حسرت همچنین رزم پادشاه دارد
از طرف رزم در عین جنگ خبر بر سر سید و خوانده میگرد

از ان مهر عفو و تمیز به تحفه الی

تمت بحمد الله العظيم المجمع لفنون

فمن تلك المذاهب العبادية المذاهب
زاد الله توفيقه في ثلث

شهر صفر المظفر في يوم الجمعة غدر بنمير بن أبي بكر الإجماع

